ISSN 1725-2520

Den Europæiske Unions Tidende

L 58

Dansk udgave

54. årgang

3. marts 2011

Retsforskrifter

Indhold

II *Ikke-lovgivningsmæssige retsakter*

FORORDNINGER

★ **Rådets forordning (EU) nr. 204/2011 af 2. marts 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen** 1

★ **Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 205/2011 af 28. februar 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1292/2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien** 14

★ **Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 206/2011 af 28. februar 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 367/2006 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien** 18

★ **Kommissionens forordning (EU) nr. 207/2011 af 2. marts 2011 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) for så vidt angår bilag XVII (pentabromderivat af diphenylether og PFOS)** 27

★ **Kommissionens forordning (EU) nr. 208/2011 af 2. marts 2011 om ændring af bilag VII til forordning (EF) nr. 882/2004, forordning (EF) nr. 180/2008 og forordning (EF) nr. 737/2008 for så vidt angår lister over og navne på EU-referencelaboratorier** [1] 29

(Fortsættes på omslagets anden side)

Pris: 4 EUR

[1] EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ **Kommissionens forordning (EU) nr. 209/2011 af 2. marts 2011 om afslutning af antidumping- og antisubsidieproceduren vedrørende importen af trådløse wide area-netværksmodemmer (WWAN-modemmer) med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om afslutning af registreringen af denne import, som blev indført ved forordning (EU) nr. 570/2010 og (EU) nr. 811/2010** 36

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 210/2011 af 2. marts 2011 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 39

DIREKTIVER

★ **Kommissionens direktiv 2011/19/EU af 2. marts 2011 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage tau-fluvalinat som aktivstof og om ændring af beslutning 2008/934/EF** ([1]) 41

★ **Kommissionens direktiv 2011/20/EU af 2. marts 2011 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage fenoxycarb som aktivstof og om ændring af beslutning 2008/934/EF** ([1]) 45

★ **Kommissionens direktiv 2011/21/EU af 2. marts 2011 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage clethodim som aktivstof og om ændring af beslutning 2008/934/EF** ([1]) 49

AFGØRELSER

★ **Rådets afgørelse 2011/137/FUSP af 28. februar 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen** 53

III *Andre retsakter*

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

★ **Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 114/2010 af 10. november 2010 om ændring af bilag I (Dyre- og plantesundhed) til EØS-aftalen** 63

★ **Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 115/2010 af 10. november 2010 om ændring af bilag I (Dyre- og plantesundhed) til EØS-aftalen** 69

★ **Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 116/2010 af 10. november 2010 om ændring af bilag I (Dyre- og plantesundhed) til EØS-aftalen** 73

DA

([1]) EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets tredje side)

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 204/2011

af 2. marts 2011

om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 215,

under henvisning til Rådets afgørelse 2011/137/FUSP af 28. februar 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen ([1]), der er vedtaget på grundlag af kapitel 2 i afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union,

under henvisning til fælles forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1970 (2011) af 26. februar 2011 fastsættes der i afgørelse 2011/137/FUSP bestemmelser om en våbenembargo, et forbud mod udførsel af udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, samt indrejserestriktioner for bestemte personer og enheder, der er involveret i de alvorlige menneskerettighedskrænkelser i Libyen, herunder ved i strid med folkeretten at være involveret i angreb mod civilbefolkningen og faciliteter, samt indefrysning af disse personers og enheders pengemidler og økonomiske ressourcer. Disse fysiske eller juridiske personer og enheder er opført på listerne i bilagene til afgørelsen.

(2) Da nogle af disse foranstaltninger falder ind under anvendelsesområdet for traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er lovgivning på EU-plan nødvendig for at kunne gennemføre dem, navnlig for at sikre, at de økonomiske aktører i alle medlemsstater anvender dem på samme måde.

(3) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, især adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol og ret til beskyttelse af personoplysninger. Forordningen bør anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder.

(4) Denne forordning overholder også fuldt ud medlemsstaternes forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers pagt og den retligt bindende karakter af FN's Sikkerhedsråds resolutioner.

(5) I betragtning af den konkrete trussel mod den internationale fred og sikkerhed, som Libyen udgør, og for at sikre sammenhæng med proceduren for ændring og revurdering af bilag III og IV til afgørelse 2011/137/FUSP, bør beføjelsen til at ændre listerne i bilag II og III til denne forordning udøves af Rådet.

(6) Proceduren for ændring af listerne i bilag II og III til denne forordning bør omfatte, at begrundelserne for opførelsen på listerne meddeles de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer for at give dem lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Når der fremsættes bemærkninger eller forelægges væsentlig ny dokumentation, bør Rådet tage sin afgørelse op til fornyet overvejelse i lyset af disse bemærkninger og underrette personen, enheden eller organet herom.

(7) Med henblik på gennemførelsen af denne forordning og for at skabe størst mulig retssikkerhed i Unionen bør navne og andre relevante oplysninger om fysiske og juridiske personer, enheder og organer, hvis pengemidler og økonomiske ressourcer skal indefryses i henhold til denne forordning, gøres offentligt tilgængelige. Enhver behandling af personoplysninger bør overholde Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og fri udveksling af sådanne oplysninger ([2]) samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([3]).

([1]) Se side 53 i denne EUT.

([2]) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

([3]) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

(8) For at sikre, at de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er effektive, bør den træde i kraft øjeblikkeligt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

a) »pengemidler«: finansielle aktiver og fordele af enhver art, herunder, men ikke begrænset til:

i) kontante pengebeløb, checks, pengefordringer, veksler, betalingsordrer og andre betalingsinstrumenter

ii) indeståender i finansielle institutioner eller andre enheder, saldi på konti, tilgodehavender og tilgodehavendebeviser

iii) børsnoterede og unoterede værdipapirer og gældsinstrumenter, herunder aktier og andre ejerandele, værdipapircertifikater, obligationer, gældsbeviser, warrants, usikrede værdipapirer og derivatkontrakter

iv) renter, udbytte eller anden form for indtægt fra aktiver eller værditilvækst hidrørende fra aktiver

v) kreditter, modregningsrettigheder, garantier, opfyldelsesgarantier eller andre finansielle forpligtelser

vi) remburser, konnossementer, løsørepantebreve

vii) dokumenter, der godtgør en interesse i pengemidler eller økonomiske ressourcer

b) »indefrysning af pengemidler«: hindring af enhver form for flytning, overførsel, ændring, brug af, adgang til eller behandling af pengemidler, der ville resultere i en ændring under en hvilken som helst form med hensyn til omfang, beløb, anbringelsessted, ejerforhold, besiddelse, art eller formål eller andre ændringer, som ville gøre det muligt at bruge de pågældende pengemidler, herunder porteføljeforvaltning

c) »økonomiske ressourcer«: aktiver af enhver art, både materielle og immaterielle, såvel løsøre som fast ejendom, som ikke er pengemidler, men som kan bruges til at opnå pengemidler, varer eller tjenesteydelser

d) »indefrysning af økonomiske ressourcer«: hindring af, at de på nogen måde bruges til at opnå pengemidler, varer eller tjenesteydelser, herunder, men ikke kun, ved salg, leje eller pantsætning

e) »teknisk bistand«: enhver form for teknisk støtte i forbindelse med reparation, udvikling, fremstilling, samling, prøvning, vedligeholdelse eller enhver anden form for teknisk tjeneste; støtten kan ydes i form af instruktion, rådgivning, oplæring, overførsel af driftskendskab og kompetencer eller konsulentservice, herunder mundtlig bistand

f) »Sanktionskomitéen«: den komité, der er nedsat under FN's Sikkerhedsråd i henhold til punkt 24 i FN's Sikkerhedsråds resolution (»UNSCR«) 1970 (2011)

g) »Unionens område«: de af medlemsstaternes områder, hvor traktaten finder anvendelse, på de betingelser, der er fastsat i traktaten, herunder deres luftrum.

Artikel 2

1. Det er forbudt:

a) at sælge, levere, overføre eller eksportere udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, jf. listen i bilag I, uanset om det har oprindelse i eller uden for Unionen, direkte eller indirekte til fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer i Libyen eller til brug i Libyen

b) bevidst og forsætligt at deltage i aktiviteter, hvis formål eller virkning er at omgå forbuddene i litra a).

2. Det er forbudt at købe, importere eller transportere udstyr i, fra og til Libyen, der kan anvendes til intern undertrykkelse, jf. listen i bilag I, uanset om det pågældende udstyr har oprindelse i Libyen eller ej.

3. Stk. 1 gælder ikke for beskyttelsesbeklædning, herunder skudsikre veste og hjelme, der midlertidigt eksporteres til Libyen af FN-personel, personel fra Den Europæiske Union eller dens medlemsstater, repræsentanter for medierne, humanitært hjælpepersonale, ulandsfrivillige og tilknyttet personale.

4. Uanset stk. 1 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. listen i bilag IV, tillade salg, levering, overførsel eller eksport af udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, på sådanne betingelser, som de skønner hensigtsmæssige, efter at have konstateret, at det pågældende udstyr udelukkende er bestemt til humanitære formål eller beskyttelsesformål.

Artikel 3

1. Det er forbudt:

a) direkte eller indirekte at yde teknisk bistand i tilknytning til de varer og den teknologi, der er opført på Den Europæiske Unions fælles liste over militært udstyr [1] (»den fælles liste over militært udstyr«), og i tilknytning til levering, fremstilling, vedligeholdelse og anvendelse af varer på denne liste, til fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer i Libyen eller til brug i Libyen

b) direkte eller indirekte at yde teknisk bistand eller mæglerservice i tilknytning til udstyr, der kan bruges til intern undertrykkelse, jf. listen i bilag I, til personer, enheder eller organer i Libyen eller til brug i Libyen

[1] EUT C 69 af 18.3.2010, s. 19.

c) direkte eller indirekte at levere finansieringsmidler eller finansiel bistand i forbindelse med de varer og den teknologi, der er opført på den fælles liste over militært udstyr eller listen i bilag I, herunder navnlig gavebistand, lån og eksportkreditforsikring, til salg, levering, overførsel eller eksport af sådanne varer eller til ydelse af dertil knyttet teknisk bistand til fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer i Libyen eller til brug i Libyen

d) bevidst og forsætligt at deltage i aktiviteter, hvis formål eller virkning er at omgå forbuddene i litra a), b) og c).

2. Uanset stk. 1 finder de forbud, der er omhandlet heri, ikke anvendelse på ydelse af teknisk bistand, finansieringsmidler og finansiel bistand vedrørende ikke-dødbringende militærudstyr, der udelukkende er bestemt til humanitære formål eller beskyttelsesformål, eller på salg og levering af våben og tilknyttet materiel som godkendt på forhånd af Sanktionskomitéen.

3. Uanset stk. 1 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. listen i bilag IV, tillade ydelse af teknisk bistand, finansieringsmidler og finansiel bistand i tilknytning til udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, på sådanne betingelser, som de skønner hensigtsmæssige, efter at have konstateret, at det pågældende udstyr udelukkende er bestemt til humanitære formål eller beskyttelsesformål.

Artikel 4

For at forhindre overførsel af varer og teknologi, som er opført på den fælles liste over militært udstyr, eller hvoraf levering, salg, overførsel, eksport eller import er forbudt i henhold til denne forordning, gælder det for alle varer, som importeres til eller eksporteres fra Unionens toldområde fra eller til Libyen, ud over reglerne og betingelserne for forpligtelsen til inden ankomst og afgang at afgive oplysninger som fastsat i de relevante bestemmelser vedrørende summariske angivelser ved import og eksport samt toldangivelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks [1] og forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser hertil [2], at den person, der afgiver oplysningerne, skal afgive erklæring om, hvorvidt varerne er omfattet af den fælles liste over militært udstyr eller af denne forordning, og, hvis deres eksport er omfattet af en tilladelse, præcisere de nærmere enkeltheder i den pågældende eksportlicens. Disse yderligere oplysninger afgives til den berørte medlemsstats kompetente toldmyndigheder enten i skriftlig form eller ved brug af toldangivelser.

Artikel 5

1. Alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som tilhører eller ejes, besiddes eller kontrolleres af de fysiske eller juridiske personer, enheder og organer, der er opført på listerne i bilag II og III, indefryses.

2. Ingen pengemidler eller økonomiske ressourcer må hverken direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller til fordel for de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listerne i bilag II og III.

3. Bevidst og forsætlig deltagelse i aktiviteter, der direkte eller indirekte har til formål eller virkning at omgå de i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger, er forbudt.

Artikel 6

1. Bilag II omfatter fysiske og juridiske personer, enheder og organer, som er opført på listen af FN's Sikkerhedsråd eller Sanktionskomitéen i overensstemmelse med punkt 22 i UNSCR 1970 (2011).

2. Bilag III indeholder en liste over fysiske og juridiske personer, enheder og organer, som Rådet i henhold til artikel 6, stk. 1, i afgørelse 2011/137/FUSP har identificeret som værende involveret i eller medvirkende til at beordre, kontrollere eller på anden måde styre de alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Libyen, herunder ved i strid med folkeretten at være involveret i eller medvirkende til at planlægge, styre, beordre eller gennemføre angreb, herunder luftbombardementer, mod civilbefolkningen og -faciliteter, eller enkeltpersoner eller enheder, der handler på deres vegne eller på deres ordre, eller enheder, der ejes eller kontrolleres af dem.

3. Bilag II og III indeholder begrundelser for at opføre personerne, enhederne og organerne på listen, som stillet til rådighed af Sikkerhedsrådet eller Sanktionskomitéen for så vidt angår bilag II.

4. Bilag II og III indeholder ligeledes de tilgængelige oplysninger, som er nødvendige for at identificere de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, som stillet til rådighed af Sikkerhedsrådet eller Sanktionskomitéen for så vidt angår bilag II. For så vidt angår fysiske personer kan sådanne oplysninger omfatte navne med tilhørende aliaser, fødselsdato og fødested, nationalitet, pas- og identitetskortnumre, køn, adresse, hvis denne er bekendt, og funktion eller erhverv. For så vidt angår juridiske personer, enheder eller organer kan sådanne oplysninger omfatte navne, registreringssted og -dato, registreringsnummer og forretningssted. Bilag II indeholder også den dato, hvor Sikkerhedsrådet eller Sanktionskomitéen har opført dem på listen.

[1] EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.
[2] EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

Artikel 7

1. Uanset artikel 5 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. webstederne i bilag IV, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed på sådanne vilkår, som de skønner hensigtsmæssige, når de har konstateret, at pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer:

a) er nødvendige til at dække basale behov hos de personer, der er opført på listerne i bilag II og III, og de familiemedlemmer, som disse har forsørgerpligt over for, herunder betaling af fødevarer, husleje eller renter og afdrag på hypotekslån, medicin og lægebehandling, skatter, forsikringspræmier og offentlige forbrugsafgifter

b) alene er bestemt til betaling af rimelige honorarer og godtgørelse af udgifter i forbindelse med juridisk bistand

c) alene er bestemt til betaling af afgifter eller gebyrer til rutinemæssig forvaltning af indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer,

forudsat at den pågældende medlemsstat, hvis tilladelsen vedrører en person, en enhed eller et organ, som er opført på listen i bilag II, har underrettet Sanktionskomitéen om sin beslutning om at give en tilladelse, og Sanktionskomitéen ikke har gjort indsigelse mod beslutningen senest fem arbejdsdage efter underretningen.

2. Uanset artikel 5 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. webstederne i bilag IV, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, når de har konstateret, at pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er nødvendige, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) hvis tilladelsen vedrører en person, en enhed eller et organ, som er opført på listen i bilag II, har den pågældende medlemsstat meddelt Sanktionskomitéen sin beslutning, og Sanktionskomitéen har givet sin godkendelse af beslutningen, og

b) hvis tilladelsen vedrører en person, en enhed eller et organ, som er opført på listen i bilag III, meddeler den kompetente myndighed de andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen, hvorfor den skønner, at der bør gives særlig tilladelse, mindst to uger, før tilladelsen gives.

Artikel 8

Uanset artikel 5 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. listen i bilag IV, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er omfattet af en judiciel, administrativ eller voldgiftsmæssig afgørelse om tilbageholdelsesret, der er truffet inden den dato, hvor personen, enheden eller organet omhandlet i artikel 5 blev opført på listen i bilag II eller III, eller af en dom, administrativ afgørelse eller voldgiftsmæssig kendelse, der er afsagt før denne dato

b) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer skal udelukkende anvendes til at opfylde fordringer, der er sikret ved en sådan tilbageholdelsesret eller er anerkendt som gyldige ved en sådan dom, afgørelse eller kendelse, inden for de grænser, som er fastsat ved gældende lovgivning og administrative bestemmelser om sådanne fordringshaveres rettigheder

c) afgørelsen om tilbageholdelsesret eller dommen, afgørelsen eller kendelsen er ikke til fordel for personer, enheder eller organer, der er opført på listerne i bilag II eller III

d) anerkendelse af afgørelsen om tilbageholdelsesret eller dommen, afgørelsen eller kendelsen må ikke ske i strid med almindelige retsprincipper i den pågældende medlemsstat

e) hvis tilladelsen vedrører en person, en enhed eller et organ, der er opført på listen i bilag II, har medlemsstaten underrettet Sanktionskomitéen om afgørelsen om tilbageholdelsesret eller dommen, afgørelsen eller kendelsen, og

f) hvis tilladelsen vedrører en person, en enhed eller et organ, der er opført på listen i bilag III, har den relevante medlemsstat informeret de øvrige medlemsstater og Kommissionen om tilladelser, der er givet.

Artikel 9

1. Artikel 5, stk. 2, gælder ikke beløb, der tilføres indefrosne konti i form af:

a) renter og andre former for afkast fra disse konti eller

b) forfaldne beløb i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, som er indgået eller opstået forud for den dato, hvor den fysiske eller juridiske person, enheden eller organet, jf. artikel 5, blev opført på listen af Sanktionskomitéen, Sikkerhedsrådet eller Rådet,

forudsat at sådanne renter, andre indtægter og beløb indefryses i henhold til artikel 5, stk. 1.

2. Artikel 5, stk. 2, er ikke til hinder for, at finansielle institutioner eller kreditinstitutter i Unionen, der modtager pengemidler overført til en konto tilhørende en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ, der er opført på listen, krediterer de indefrosne konti med disse beløb, forudsat at alle beløb, der tilføres disse konti, også indefryses. Den finansielle institution eller kreditinstituttet underretter straks den kompetente myndighed om sådanne transaktioner.

Artikel 10

Uanset artikel 5 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. webstederne i bilag IV, når en person, en enhed eller et organ, der opført på listerne i bilag II eller III, skal betale forfaldne beløb i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, den pågældende person eller enhed eller det pågældende organ har indgået eller pådraget sig inden den dato, hvor den pågældende person eller enhed eller det pågældende organ blev opført på listen, tillade frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer på de vilkår, de skønner hensigtsmæssige, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) den pågældende kompetente myndighed har fastslået:

   i) at pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer skal anvendes til en betaling, der skal foretages af en person, en enhed eller et organ, som er opført på listerne i bilag II eller III

   ii) at betalingen ikke er i strid med artikel 5, stk. 2

b) hvis tilladelsen vedrører en person, en enhed eller et organ, der er opført på listen i bilag II, har den pågældende medlemsstat underrettet Sanktionskomitéen om sin beslutning om at give tilladelse ti arbejdsdage i forvejen

c) hvis tilladelsen vedrører en person, en enhed eller et organ, der er opført på listen i bilag III, har den pågældende medlemsstat mindst to uger, før tilladelsen gives, meddelt de andre medlemsstater og Kommissionen, at dens kompetente myndighed har fastslået, at betingelserne i litra a) er opfyldt, og at den påtænker at give en tilladelse.

Artikel 11

1. Fysiske og juridiske personer, enheder og organer, som gennemfører forordningen, herunder disses ledelse og personale, kan ikke på nogen måde drages til ansvar for at have indefrosset pengemidler og økonomiske ressourcer eller for at have afvist at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed, når det er gjort i god tro, dvs. i forvisning om, at dette er i overensstemmelse med denne forordning, medmindre det godtgøres, at indefrysningen eller tilbageholdelsen er sket som følge af forsømmelighed.

2. Forbuddet i artikel 5, stk. 2, medfører ikke nogen form for ansvar for de berørte fysiske eller juridiske personer, enheder og organer, som har stillet pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed, hvis disse ikke vidste og ikke havde rimelig grund til at formode, at deres handling ville være i strid med det pågældende forbud.

Artikel 12

Der ydes ikke kompensation, herunder erstatning eller nogen anden tilsvarende kompensation, såsom modregning eller erstatning i henhold til garanti i forbindelse med kontrakter eller transaktioner, hvis gennemførelse direkte eller indirekte helt eller delvis er blevet påvirket af foranstaltninger truffet i medfør af UNSCR 1970 (2011), herunder foranstaltninger truffet af Unionen eller af enhver medlemsstat i overensstemmelse med, som krævet i eller i forbindelse med gennemførelsen af de relevante afgørelser fra Sikkerhedsrådet eller foranstaltninger, der er omfattet af denne afgørelse, til Libyens regering, eller til nogen person eller enhed, som rejser fordringer gennem den eller til dens fordel.

Artikel 13

1. Med forbehold af gældende regler vedrørende indberetning, fortrolighed og tavshedspligt skal fysiske og juridiske personer, enheder og organer:

a) straks videregive oplysninger, der kan fremme overholdelsen af denne forordning, herunder oplysninger om konti og beløb, som er indefrosset i medfør af artikel 4, til den kompetente myndighed, jf. webstederne i bilag IV, i den medlemsstat, hvor de er bosat eller etableret, og enten direkte eller gennem medlemsstaterne fremsende oplysningerne til Kommissionen, og

b) samarbejde med den kompetente myndighed om kontrol af disse oplysninger.

2. Alle oplysninger, der afgives eller modtages i medfør af denne artikel, må kun anvendes til de formål, til hvilke de blev afgivet eller modtaget.

Artikel 14

Medlemsstaterne og Kommissionen underretter straks hinanden om de foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, og udveksler andre relevante oplysninger, som de råder over, og som har relation til denne forordning, navnlig oplysninger om overtrædelser, håndhævelsesproblemer og domme afsagt af nationale domstole.

Artikel 15

Kommissionen bemyndiges til at ændre bilag IV på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne.

Artikel 16

1. Hvis Sikkerhedsrådet eller Sanktionskomitéen opfører en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ på listen, opfører Rådet de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer på listen i bilag II.

2. Træffer Rådet afgørelse om, at en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ skal være omfattet af foranstaltningerne i artikel 5, stk. 1, ændrer det bilag III i overensstemmelse hermed.

3. Rådet meddeler sin afgørelse, herunder begrundelsen for opførelsen på listen, til den fysiske eller juridiske person, den enhed eller det organ, der er omhandlet i stk. 1 og 2, enten direkte, hvis adressen er kendt, eller ved offentliggørelse af en bekendtgørelse, der giver den pågældende fysiske eller juridiske person, enheden eller organet lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

4. Fremsættes der bemærkninger, eller forelægges der væsentlig ny dokumentation, tager Rådet sin afgørelse op til fornyet overvejelse og underretter den fysiske eller juridiske person, enheden eller organet herom.

5. Beslutter FN at slette en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ på listen eller at ændre identifikationsoplysningerne for en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ på listen, ændrer Rådet bilag II i overensstemmelse hermed.

6. Listen i bilag III revideres jævnligt og mindst hver tolvte måned.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse regler hurtigst muligt efter denne forordnings ikrafttræden og underretter den om alle senere ændringer.

Artikel 18

Når denne forordning indeholder krav om, at der skal gives meddelelse eller underretning til eller på anden måde kommunikeres med Kommissionen, er adressen og andre kontaktoplysninger, der skal bruges dertil, oplysningerne i bilag IV.

Artikel 19

Denne forordning gælder:

a) på Unionens område, herunder i dens luftrum

b) om bord på fly og skibe under en medlemsstats jurisdiktion

c) for enhver person inden for eller uden for Unionens område, som er statsborger i en medlemsstat

d) for juridiske personer, enheder og organer, som er stiftet eller oprettet i henhold til en medlemsstats lovgivning

e) for juridiske personer, enheder og organer i relation til virksomhed, der helt eller delvis udøves i Unionen.

Artikel 20

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2011.

På Rådets vegne

MARTONYI J.

Formand

BILAG I

Liste over udstyr, som kan bruges til intern undertrykkelse, jf. artikel 2, 3 og 4

1. Følgende skydevåben, ammunition og tilbehør hertil:

   1.1. Skydevåben, der ikke er underlagt ML 1 og ML 2 på Den Europæiske Unions fælles liste over militært udstyr [1] (den fælles liste over militært udstyr)

   1.2. Ammunition, der er specielt konstrueret til de i punkt 1.1 nævnte skydevåben og specielt konstruerede komponenter hertil

   1.3. Våbensigter, som ikke er underlagt den fælles liste over militært udstyr.

2. Bomber og håndgranater, som ikke er underlagt den fælles liste over militært udstyr.

3. Følgende køretøjer:

   3.1. Køretøjer udstyret med en vandkanon, der er specielt konstrueret eller modificeret med henblik på bekæmpelse af optøjer

   3.2. Køretøjer, der er specielt konstrueret eller modificeret til at blive elektrificeret for at afvise angribere

   3.3. Køretøjer, der er specielt konstrueret eller modificeret til at fjerne barrikader, herunder byggeudstyr med ballistisk beskyttelse

   3.4. Køretøjer, der er specielt konstrueret til transport eller overførsel af fanger og/eller arrestanter

   3.5. Køretøjer, der er specielt konstrueret til at indsætte mobile barrierer

   3.6. Komponenter til de i punkt 3.1 til 3.5 nævnte køretøjer, som er specielt konstrueret til bekæmpelse af optøjer.

   Note 1: Dette punkt omfatter ikke køretøjer, som er specielt konstrueret til brandbekæmpelse.

   Note 2: Under punkt 3.5 forstås ved udtrykket »køretøjer« også påhængsvogne.

4. Følgende sprængstoffer og tilknyttet udstyr:

   4.1. Udstyr og anordninger specielt konstrueret til at iværksætte eksplosioner med elektriske eller ikke-elektriske midler, herunder tændapparater, detonatorer, sprængkapsler, boostere og detonationslunter, og specielt konstruerede komponenter hertil, undtagen dem, der er specielt konstrueret til specifik handelsbrug, der består i styring eller betjening ved hjælp af sprængstof af andet udstyr eller anordninger, hvis funktion ikke er at fremkalde eksplosioner (f.eks. airbagpumper i biler, elektriske overspændingssikringer i sprinklerudløsere)

   4.2. Lineære sprængskæreladninger, som ikke er underlagt den fælles liste over militært udstyr

   4.3. Andre sprængladninger, som ikke er underlagt den fælles liste over militært udstyr, og tilknyttede stoffer, som angivet nedenfor:

      a) amatol

      b) nitrocellulose (indeholdende mere end 12,5 % nitrogen)

      c) nitroglycol

      d) pentaerythritoltetranitrat (PETN)

      e) picrylchlorid

      f) 2,4,6-trinitrotoluen (TNT).

[1] EUT C 69 af 18.3.2010, s. 19.

5. Følgende beskyttelsesudstyr, som ikke er underlagt eksportkontrol i henhold til ML 13 på den fælles liste over militært udstyr:

   5.1. Armerede beskyttelsesdragter, der giver ballistisk beskyttelse og/eller beskyttelse mod knivoverfald

   5.2. Hjelme, der giver ballistisk beskyttelse, hjelme til brug under optøjer, skjolde til brug under optøjer og ballistiske skjolde.

   Bemærkning: Dette punkt omfatter ikke:

   — *udstyr, der er specielt konstrueret til sportsudøvelse*

   — *udstyr specielt konstrueret med henblik på kravene til sikkerhed på arbejdspladsen.*

6. Simulatorer til undervisning i brug af skydevåben og specielt konstrueret software hertil, undtagen simulatorer, som er underlagt eksportkontrol i henhold til ML 14 på den fælles liste over militært udstyr.

7. Natoptagelses- og termalt afbildningsudstyr og billedforstærkerrør, bortset fra det, der er underlagt den fælles liste over militært udstyr.

8. Barberbladspigtråd.

9. Militærknive, kampknive og bajonetter med en bladlængde på mere end 10 cm.

10. Produktionsudstyr specielt konstrueret til de emner, der er nævnt i denne liste.

11. Speciel teknologi til udvikling, produktion eller anvendelse af de emner, der er nævnt i denne liste.

BILAG II

Liste over fysiske og juridiske personer, enheder og organer omhandlet i artikel 6, stk. 1

1. **GADAFFI, Aisha Muammar**

   Fødselsdato: 1978. Fødested: Tripoli, Libyen.

   Datter af Muammar GADAFFI. Tæt knyttet til styret.

   Dato for FN's opførelse på listen: 26.2.2011.

2. **GADAFFI, Hannibal Muammar**

   Pasnummer: B/002210. Fødselsdato: 20.9.1975. Fødested: Tripoli, Libyen.

   Søn af Muammar GADAFFI. Tæt knyttet til styret.

   Dato for FN's opførelse på listen: 26.2.2011.

3. **GADAFFI, Khamis Muammar**

   Fødselsdato: 1978. Fødested: Tripoli, Libyen.

   Søn af Muammar GADAFFI. Tæt knyttet til styret. Leder af militære enheder, der er involveret i undertrykkelse af demonstrationer.

   Dato for FN's opførelse på listen: 26.2.2011.

4. **GADAFFI, Muammar Mohammed Abu Minyar**

   Fødselsdato: 1942. Fødested: Sirte, Libyen.

   Leder af revolutionen, øverste leder af de væbnede styrker. Ansvarlig for at beordre undertrykkelse af demonstrationer og krænkelse af menneskerettigheder.

   Dato for FN's opførelse på listen: 26.2.2011.

5. **GADAFFI, Mutassim**

   Fødselsdato: 1976. Fødested: Tripoli, Libyen.

   National sikkerhedsrådgiver. Søn af Muammar GADAFFI. Tæt knyttet til styret.

   Dato for FN's opførelse på listen: 26.2.2011.

6. **GADAFFI, Saif al-Islam**

   Direktør, Gadaffifonden. Pasnummer: B014995. Fødselsdato: 25.6.1972.

   Fødested: Tripoli, Libyen.

   Søn af Muammar GADAFFI. Tæt knyttet til styret. Opildnende offentlige udtalelser, der opfordrer til vold mod demonstranter.

   Dato for FN's opførelse på listen: 26.2.2011.

BILAG III

Liste over fysiske og juridiske personer, enheder og organer omhandlet i artikel 6, stk. 2

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
1.	ABDULHAFIZ, Oberst Mas'ud	Stilling: Kommandør for de væbnede styrker	Tredjekommanderende i de væbnede styrker. Spiller en væsentlig rolle i den militære efterretningstjeneste.	28.2.2011
2.	ABDUSSALAM, Abdussalam Mohammed	Stilling: Chef for terrorbekæmpelse i den eksterne sikkerhedsorganisation, fødselsdato: 1952, fødested: Tripoli, Libyen	Fremtrædende medlem af de Revolutionære Komitéer. Muammar GADDAFIs nære medarbejder.	28.2.2011
3.	ABU SHAARIYA	Stilling: Vicedirektør i den eksterne sikkerhedsorganisation	Fremtrædende medlem af regimet. Muammar GADDAFIs svoger.	28.2.2011
4.	ASHKAL, Al-Barrani	Stilling: Vicedirektør for den militære efterretningstjeneste	Højtstående medlem af regimet.	28.2.2011
5.	ASHKAL, Omar	Stilling: Chef for de Revolutionære Komitéer, fødested: Sirte, Libyen	De Revolutionære Komitéer er involveret i vold mod demonstranter.	28.2.2011
6.	AL-BAGHDADI, Dr. Abdulqader Mohammed	Stilling: Chef for de Revolutionære Komitéers forbindelseskontor, pasnummer: B010574, fødselsdato: 1.7.1950	De Revolutionære Komitéer er involveret i vold mod demonstranter.	28.2.2011
7.	DIBRI, Abdulqader Yusef	Stilling: Chef for Muammar GADDAFIs personlige sikkerhedstjeneste, fødselsdato: 1946, fødested: Houn, Libyen	Ansvar for regimets sikkerhed. Har tidligere brugt vold mod dissidenter.	28.2.2011
8.	DORDA, Abu Zayd Umar	Stilling: Direktør i den eksterne sikkerhedsorganisation	Loyal tilhænger af regimet. Chef for den eksterne efterretningstjeneste.	28.2.2011
9.	JABIR, Generalmajor Abu Bakr Yunis	Stilling: Forsvarsminister, fødselsdato: 1952, fødested: Jalo, Libyen	Overordnet ansvar for de væbnede styrkers handlinger.	28.2.2011
10.	MATUQ, Matuq Mohammed	Stilling: Minister for offentlige værker, fødselsdato: 1956, fødested: Khoms	Højtstående medlem af regimet. Er involveret i de Revolutionære Komitéer. Har tidligere været involveret i undertrykkelse af modstand og brug af vold.	28.2.2011
11.	QADHAF AL-DAM, Ahmed Mohammed	Fødselsdato: 1952, fødested: Egypten	Muammar GADDAFIs fætter. Han menes siden 1995 at have haft kommandoen over en militær elitestyrke med ansvar for Gaddafis personlige sikkerhed og for at spille en vigtig rolle i den eksterne sikkerhedsorganisation. Han har været involveret i planlægningen af operationer mod libyske dissidenter i udlandet og var direkte involveret i terroraktiviteter.	28.2.2011

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
12.	QADHAF AL-DAM, Sayyid Mohammed	Fødselsdato: 1948, fødested: Sirte, Libyen	Muammar GADDAFIs fætter. Sayyid deltog i 1980'erne i en mordkampagne mod dissidenter og er angiveligt ansvarlig for adskillige dødsfald i Europa. Han menes også at være involveret i våbenkøb.	28.2.2011
13.	QADHAFI, Mohammed Muammar	Stilling: Formand for Libyens post- og teleselskab, fødselsdato: 1970, fødested: Tripoli, Libyen	Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
14.	QADHAFI, Saadi	Stilling: Øverstbefalende for specialstyrkerne, pasnummer: 014797, fødselsdato: 25.5.1973, fødested: Tripoli, Libyen	Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet. Har kommandoen over militærenheder, der deltager i undertrykkelsen af demonstrationer.	28.2.2011
15.	QADHAFI, Saif al-Arab	Fødselsdato: 1982, fødested: Tripoli, Libyen	Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
16.	AL-SENUSSI, Oberst Abdullah (Al-Megrahi)	Stilling: Direktør for den militære efterretningstjeneste, fødselsdato: 1949, fødested: Sudan	Den militære efterretningstjeneste deltager i undertrykkelsen af demonstrationer. Er mistænkt for tidligere at have deltaget i massakre i Abu Selim-fængslet. Dømt in absentia for bombeattentat mod UTA-fly. Muammar GADDAFIs svoger.	28.2.2011
17.	AL-BARASSI, Safia Farkash	Fødselsdato: 1952, fødested: Al Bayda, Libyen	Muammar GADDAFIs kone. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
18.	SALEH, Bachir	Fødselsdato: 1946, fødested: Traghen	GADDAFIs kabinetschef. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
19.	General TOHAMI, Khaled	Fødselsdato: 1946, fødested: Genzur	Direktør for det interne sikkerhedskontor. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
20.	FARKASH, Mohammed Boucharaya	Fødselsdato: 1. juli 1949, fødested: Al-Bayda	Direktør for efterretningsafdelingen i det eksterne sikkerhedskontor. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011

BILAG IV

Liste over medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 1, artikel 10 og artikel 13, stk. 1, og adresse til brug ved meddelelser til Europa-Kommissionen

A. Kompetente myndigheder i hver medlemsstat:

BELGIEN

http://www.diplomatie.be/eusanctions

BULGARIEN

http://www.mfa.government.bg

DEN TJEKKISKE REPUBLIK

http://www.mfcr.cz/mezinarodnisankce

DANMARK

http://www.um.dk/da/menu/Udenrigspolitik/FredSikkerhedOgInternationalRetsorden/Sanktioner/

TYSKLAND

http://www.bmwi.de/BMWi/Navigation/Aussenwirtschaft/Aussenwirtschaftsrecht/embargos.html

ESTLAND

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRLAND

http://dfa.ie/home/index.aspx?id=28519

GRÆKENLAND

http://www.mfa.gr/www.mfa.gr/en-US/Policy/Multilateral+Diplomacy/Global+Issues/International+Sanctions/

SPANIEN

http://www.maec.es/es/MenuPpal/Asuntos/Sanciones%20Internacionales/Paginas/Sanciones_%20Internacionales.aspx

FRANKRIG

http://www.diplomatie.gouv.fr/autorites-sanctions/

ITALIEN

http://www.esteri.it/MAE/IT/Politica_Europea/Deroghe.htm

CYPERN

http://www.mfa.gov.cy/sanctions

LETLAND

http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539

LITAUEN

http://www.urm.lt

LUXEMBOURG

http://www.mae.lu/sanctions

UNGARN

http://www.kulugyminiszterium.hu/kum/hu/bal/Kulpolitikank/nemzetkozi_szankciok/

MALTA

http://www.doi.gov.mt/EN/bodies/boards/sanctions_monitoring.asp

NEDERLANDENE

http://www.minbuza.nl/sancties

ØSTRIG

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLEN

http://www.msz.gov.pl

PORTUGAL

http://www.min-nestrangeiros.pt

RUMÆNIEN

http://www.mae.ro/node/1548

SLOVENIEN

http://www.mzz.gov.si/si/zunanja_politika/mednarodna_varnost/omejevalni_ukrepi/

SLOVAKIET

http://www.foreign.gov.sk

FINLAND

http://formin.finland.fi/kvyhteistyo/pakotteet

SVERIGE

http://www.ud.se/sanktioner

DET FORENEDE KONGERIGE

www.fco.gov.uk/competentauthorities

B. Meddelelser til Europa-Kommissionen sendes til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter
CHAR 12/106
1049 Bruxelles
Belgien

E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu
Tlf.: +32 2 295 55 85
Fax: +32 2 299 08 73

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 205/2011

af 28. februar 2011

om ændring af forordning (EF) nr. 1292/2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]) (»antidumpinggrundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4, og artikel 11, stk. 3, 5 og 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Tidligere undersøgelse og gældende antidumpingforanstaltninger

(1) Ved forordning (EF) nr. 1676/2001 ([2]) indførte Rådet i august 2001 en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i bl.a. Indien. Foranstaltningerne bestod i en antidumpingtold i form af en værditold på mellem 0 % og 62,6 % på importen af varer fra individuelt nævnte eksporterende producenter og en resttold på 53,3 % på importen af varer fra alle andre virksomheder.

(2) Ved forordning (EF) nr. 366/2006 ([3]) ændrede Rådet i marts 2006 de foranstaltninger, som blev indført ved forordning (EF) nr. 1676/2001. Den indførte antidumpingtold var på mellem 0 % og 18 % under hensyntagen til resultaterne af udløbsundersøgelsen af den endelige udligningstold, som er uddybet i forordning (EF) nr. 367/2006 ([4]).

(3) Rådet ændrede ved forordning (EF) nr. 1288/2006 ([5]) i august 2006 efter en interimsundersøgelse om subsidiering af en indisk PET-folieproducent den endelige antidumpingtold, som var blevet pålagt denne producent ved forordning (EF) nr. 1676/2001.

(4) Ved forordning (EF) nr. 1424/2006 ([6]) ændrede Rådet i september 2006 efter en anmodning vedrørende ny eksporterende producent forordning (EF) nr. 1676/2001, for så vidt angår en indisk producent af PET-folie. I den ændrede forordning blev der fastsat en dumpingmargen på 15,5 % og en antidumpingtold på 3,5 % for den pågældende virksomhed under hensyntagen til virksomhedens eksportsubsidiemargen som fastslået i den antisubsidieundersøgelse, der førte til vedtagelsen af forordning (EF) nr. 367/2006. Eftersom virksomheden ikke var omfattet af en individuel udligningstold, anvendtes den told, som er fastsat for alle andre virksomheder.

(5) Ved forordning (EF) nr. 1292/2007 ([7]) indførte Rådet i november 2007 efter en udløbsundersøgelse i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 2, en endelig antidumpingtold på importen af PET-folie med oprindelse i Indien. Ved samme forordning blev en delvis interimsundersøgelse, der var begrænset til en indisk eksporterende producent, bragt til ophør i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 3.

(6) Rådet ændrede ved forordning (EF) nr. 15/2009 ([8]) i januar 2009 efter en delvis interimsundersøgelse vedrørende subsidiering af fem indiske PET-folieproducenter, som Kommissionen indledte på eget initiativ, den endelige antidumpingtold, der var blevet pålagt disse virksomheder ved forordning (EF) nr. 1292/2007, og den endelige udligningstold, der var blevet pålagt disse virksomheder ved forordning (EF) nr. 367/2006.

(7) Udvidelsen af foranstaltningerne til Brasilien og Israel blev desuden opretholdt ved forordning (EF) nr. 1292/2007, dog blev enkelte virksomheder undtaget. Den seneste ændring af forordning (EF) nr. 1292/2007 i den henseende blev foretaget ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 806/2010 af 13. september 2010 om ændring af forordning (EF) nr. 1292/2007 og (EF) nr. 367/2006 for så vidt angår fritagelse af en israelsk eksportør af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien for de ved nævnte forordninger indførte foranstaltninger og ophævelse af registreringen af import fra nævnte eksportør ([9]).

(8) Det bør bemærkes, at Vacmet India Limited er underlagt en resttold på 17,3 % i henhold til forordning (EF) nr. 1292/2007.

([1]) EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.
([2]) EFT L 227 af 23.8.2001, s. 1.
([3]) EUT L 68 af 8.3.2006, s. 6.
([4]) EUT L 68 af 8.3.2006, s. 15.
([5]) EUT L 236 af 31.8.2006, s. 1.
([6]) EUT L 270 af 29.9.2006, s. 1.
([7]) EUT L 288 af 6.11.2007, s. 1.
([8]) EUT L 6 af 10.1.2009, s. 1.
([9]) EUT L 242 af 15.9.2010, s. 6.

2. **Gældende udligningsforanstaltninger**

(9) Det bør også bemærkes, at Vacmet India Limited er pålagt en udligningstold på 19,1 % i henhold til forordning (EF) nr. 367/2006.

3. **Anmodning om en delvis interimsundersøgelse**

(10) Den 7. august 2009 modtog Kommissionen en anmodning om en delvis interimsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3. Anmodningen, som var begrænset til dumpingaspektet, blev indgivet af Vacmet India Limited, som er en eksporterende producent fra Indien (»ansøgeren«). Ansøgeren hævdede i sin anmodning, at de omstændigheder, som lå til grund for foranstaltningerne, har ændret sig, og at disse ændringer er af varig karakter. Ansøgeren fremlagde umiddelbare beviser for, at det ikke længere var nødvendigt at fastholde foranstaltningen på dens nuværende niveau for at modvirke dumping.

4. **Indledning af undersøgelsen**

(11) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en delvis interimsundersøgelse, og offentliggjorde den 14. januar 2010 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* [1] (»indledningsmeddelelsen«) om indledning af en delvis interimsundersøgelse i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet for så vidt angår ansøgeren.

(12) I den delvise interimsundersøgelse ville også indgå en vurdering af behovet for, afhængigt af konklusionerne af undersøgelsen, at ændre den toldsats, der i øjeblikket finder anvendelse på importen af den pågældende vare fra eksporterende producenter i det pågældende land, som ikke er udtrykkeligt nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1292/2007, dvs. den antidumpingtold, som gælder for »alle andre virksomheder« i Indien.

(13) Ligeledes den 14. januar 2010 underrettede Kommissionen ved en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* [2] om indledningen af en delvis interimsundersøgelse af udligningsforanstaltningerne begrænset til undersøgelsen af subsidiering for så vidt angår ansøgeren.

5. **Undersøgelsen**

(14) Undersøgelsen af dumpingens omfang omfattede perioden fra 1. januar 2009 til 31. december 2009 (»den nuværende undersøgelsesperiode« eller »NUP«).

(15) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren, myndighederne i eksportlandet og EU-erhvervsgrenen om indledningen af den delvise interimsundersøgelse. Interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte deres synspunkter skriftligt og til at blive hørt.

(16) For at indhente de oplysninger, som den anså for nødvendige til sin undersøgelse, sendte Kommissionen et spørgeskema til ansøgeren og modtog en besvarelse inden for den fastsatte frist.

(17) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, den fandt nødvendige med henblik på undersøge, om der havde fundet dumping sted. Der blev aflagt et kontrolbesøg hos ansøgeren.

B. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

1. **Den pågældende vare**

(18) Den pågældende vare i denne undersøgelse er samme vare som i den forordning, hvorved de gældende foranstaltninger blev indført (forordning (EF) nr. 1292/2007), dvs. polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien, og som i øjeblikket er henhørende under KN-kode ex 3920 62 19 og ex 3920 62 90.

2. **Samme vare**

(19) Som i de foregående undersøgelser har også denne undersøgelse vist, at PET-folie fremstillet i Indien og eksporteret til Unionen og PET-folie fremstillet og solgt på hjemmemarkedet i Indien har de samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål som PET-folie fremstillet og solgt af EU-erhvervsgrenen i Unionen.

(20) Disse varer anses således for at være identiske, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

C. **DUMPING**

a) *Normal værdi*

(21) For at fastsætte den normale værdi blev det først undersøgt, om det samlede salg på hjemmemarkedet af samme vare var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2, dvs. om dette salg udgjorde mindst 5 % af det samlede eksportsalg af den pågældende vare til EU. Kommissionen fastslog, at samme vare blev solgt af ansøgeren i generelt repræsentative mængder på hjemmemarkedet. Det blev for hver enkelt varetype undersøgt, om der var tale om repræsentative mængder. Det blev konstateret, at to varetyper slet ikke var blevet solgt på hjemmemarkedet.

(22) Kommissionen undersøgte derefter, om hjemmemarkedssalget af samme vare kunne anses for at have fundet sted i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4. Det skete ved for samme vare, som blev solgt på markedet i Indien, at fastsætte størrelsen af den fortjenstgivende andel af salget på hjemmemarkedet til uafhængige kunder i NUP. Det blev konstateret, at mere end 90 % af hjemmemarkedssalget havde været fortjenstgivende.

[1] EUT C 8 af 14.1.2010, s. 27.
[2] EUT C 8 af 14.1.2010, s. 29.

(23) For de varetyper, der var blevet solgt på hjemmemarkedet, og som bestod prøven med hensyn til repræsentativitet nævnt i betragtning 21, blev det fastslået, at for én varetype havde ikke alle hjemmemarkedstransaktioner været fortjenstgivende, og salget havde således ikke fundet sted i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.

(24) For varetyper, som var blevet solgt i utilstrækkelige mængder og i normal handel i Indien, blev den normale værdi fastsat ud fra de priser, som ikke forretningsmæssigt forbundne kunder betalte eller skulle betale, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1. For de øvrige varetyper, dvs. varetyper nævnt i betragtning 23 og varetyper, der ikke blev solgt på hjemmemarkedet, blev den normale værdi beregnet ud fra ansøgerens fremstillingsomkostninger for den eksporterede varetype plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SG&A-omkostninger«) samt fortjeneste, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3.

(25) I betragtning af det store fortjenstgivende salg på hjemmemarkedet i normal handel blev SG&A-omkostningerne samt fortjeneste baseret på alt hjemmemarkedssalg af samme vare på hjemmemarkedet.

b) *Eksportpris*

(26) I alle tilfælde, hvor den pågældende vare blev direkte eksporteret til uafhængige kunder i EU, blev eksportprisen fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, dvs. på grundlag af de eksportpriser, der faktisk var betalt eller skulle betales.

(27) For eksportsalget til EU, som fandt sted gennem en forretningsmæssigt forbundet virksomhed, blev eksportprisen fastsat på grundlag af priserne på de importerede varer, når de blev videresolgt til den første uafhængige kunde, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9.

(28) I den forbindelse blev der foretaget justeringer for alle de omkostninger, der påløb mellem importen og videresalget til den første uafhængige kunde på EU-markedet. Fra dette salg blev der også trukket en rimelig margen for SG&A-omkostninger samt fortjeneste. De procentsatser, der blev anvendt til at beregne fortjenesten og SG&A-omkostningerne, var i tråd med de omkostninger, der var indberettet i resultatopgørelsen for den forretningsmæssigt forbundne virksomhed.

c) *Sammenligning*

(29) Sammenligningen mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris blev foretaget på grundlag af prisen ab fabrik og i samme handelsled. For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der taget hensyn til forskelle i faktorer, der påvistes at påvirke priserne og prissammenligneligheden, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Således blev der indrømmet justeringer for forskelle i transport- og forsikringsomkostninger, håndtering, lastning og dermed forbundne omkostninger, provisioner, finansielle omkostninger og pakningsomkostninger, som ansøgeren skulle betale, når dette var relevant og velbegrundet.

d) *Dumpingmargen*

(30) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11, sammenlignedes den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver varetype med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare. Det fremgik ikke af denne sammenligning, at der forekom dumping.

D. VARIGE ÆNDRINGER I OMSTÆNDIGHEDERNE

(31) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, blev det også undersøgt, om ændringerne i omstændighederne med rimelighed kunne anses for at være af varig karakter, som hævdet af ansøgeren.

(32) Det fremgik af undersøgelsen, at en indikativ dumpingmargen, som blev beregnet for ansøgerens eksportsalg til andre tredjelande i NUP, også var negativ. Mængden af dette salg var flere gange højere end eksportsalget til EU.

(33) Det blev også konstateret, at ansøgeren fra 2007 foretog betydelige investeringer for at forbedre sin produktionsproces og producere de råmaterialer, som er nødvendige for fremstillingen af den pågældende vare. Disse ændringer har især medført en nedbringelse af omkostningerne og er således en forklaring på den direkte indvirkning på virksomhedens dumpingmargen. Denne ændring i omstændighederne kan derfor betragtes som værende af varig karakter.

(34) Det ansås derfor, at de omstændigheder, der førte til indledningen af denne interimsundersøgelse, sandsynligvis ikke vil ændre sig i den nærmeste fremtid på en måde, der kunne påvirke resultaterne af interimsundersøgelsen. Derfor konkluderedes det, at de ændrede omstændigheder er af varig karakter, og at anvendelsen af antidumpingforanstaltningen på det nuværende niveau ikke længere er berettiget.

E. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

(35) I lyset af den fornyede undersøgelse anses det for hensigtsmæssigt at ændre antidumpingtolden på importen af den pågældende vare fra ansøgeren til 0 %.

(36) I henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 1, og artikel 24, stk. 1, andet afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1] må ingen vare pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at

[1] EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.

afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering. Som nævnt i betragtning 9 er ansøgeren pålagt en udligningstold. Da antidumpingtolden for ansøgeren er fastlagt til 0 % for så vidt angår den pågældende vare, opstår denne situation ikke i det foreliggende tilfælde.

(37) De interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at foreslå en ændring af antidumpingtolden for ansøgeren, og de fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

(38) Der blev taget hensyn til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og de endelige afgørelser er blevet ændret i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I tabellen i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1292/2007 indsættes følgende:

»Vacmet India Limited, Anant Plaza, IInd Floor, 4/117-2A, Civil Lines, Church Road, Agra-282002, Uttar Pradesh, Indien	0,0	A992«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2011.

På Rådets vegne

FELLEGI T.

Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 206/2011

af 28. februar 2011

om ændring af forordning (EF) nr. 367/2006 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1] (»grundforordningen«), særlig artikel 15, stk. 1, artikel 19, stk. 1, og artikel 22, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) efter høring af det rådgivende udvalg og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Tidligere undersøgelse og gældende udligningsforanstaltninger

(1) Ved forordning (EF) nr. 2597/1999 [2] indførte Rådet i december 1999 en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalatfolie (»PET-folie«) med oprindelse i Indien (»den pågældende vare«) og henhørende under KN-kode ex 3920 62 19 og ex 3920 62 90. Foranstaltningerne indebar en udligningstold i form af en værditold på mellem 3,8 % og 19,1 % på importen fra individuelt nævnte eksportører og en resttold på 19,1 % på importen af den pågældende vare fra alle andre virksomheder. Den oprindelige undersøgelse fandt sted i perioden fra 1. oktober 1997 til 30. september 1998.

(2) Rådet fastholdt i marts 2006 ved forordning (EF) nr. 367/2006 [3] (forordning (EF) nr. 367/2006) efter en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 18 den endelige udligningstold, der var blevet indført ved forordning (EF) nr. 2597/1999, på importen af PET-folie med oprindelse i Indien. Den fornyede undersøgelse fandt sted i perioden fra 1. oktober 2003 til 30. september 2004.

(3) Rådet ændrede ved forordning (EF) nr. 1288/2006 [4] i august 2006 efter en interimsundersøgelse om subsidiering af en indisk PET-folieproducent den endelige udligningstold, som var blevet pålagt denne virksomhed ved forordning (EF) nr. 367/2006.

(4) Rådet ændrede ved forordning (EF) nr. 1124/2007 [5] i september 2007 efter en delvis interimsundersøgelse vedrørende subsidiering af endnu en indisk PET-folieproducent den endelige udligningstold, der var blevet pålagt denne virksomhed ved forordning (EF) nr. 367/2006.

(5) Rådet ændrede ved forordning (EF) nr. 15/2009 [6] i januar 2009 efter en delvis interimsundersøgelse vedrørende subsidiering af fem indiske PET-folieproducenter, som Kommissionen indledte på eget initiativ, den endelige udligningstold, der var blevet pålagt disse virksomheder ved forordning (EF) nr. 367/2006 og den endelige antidumpingtold, som var blevet pålagt ved forordning (EF) nr. 1292/2007 [7].

(6) Rådet ændrede ved gennemførelsesforordning (EF) nr. 579/2010 [8] i juni 2010 efter en delvis interimsundersøgelse vedrørende subsidiering af en indisk PET-folieproducent, den endelige udligningstold, der var blevet pålagt denne virksomhed ved forordning (EF) nr. 367/2006.

(7) Det skal bemærkes, at Vacmet India Limited i øjeblikket er underlagt en udligningstold på 19,1 % i henhold til forordning (EF) nr. 367/2006.

2. Gældende antidumpingforanstaltninger

(8) Det skal bemærkes, at Vacmet India Limited i øjeblikket er underlagt en resttold på 17,3 % i henhold til forordning (EF) nr. 1292/2007.

3. Indledning af en delvis interimsundersøgelse

(9) Den 7. august 2009 modtog Kommissionen en anmodning om en delvis interimsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 19. Anmodningen, som var begrænset til undersøgelsen af subsidiering, blev indgivet af Vacmet India Limited, som er en eksporterende producent fra Indien (»ansøgeren«). Ansøgeren hævdede i sin anmodning, at de omstændigheder, som lå til grund for foranstaltningerne, har ændret sig, og at disse ændringer er af varig karakter. Ansøgeren fremlagde umiddelbare beviser for, at det ikke længere var nødvendigt at fastholde foranstaltningen på dens nuværende niveau for at modvirke subsidiering.

[1] EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.
[2] EFT L 316 af 10.12.1999, s. 1.
[3] EUT L 68 af 8.3.2006, s. 15.
[4] EUT L 236 af 31.8.2006, s. 1.
[5] EUT L 255 af 29.9.2007, s. 1.
[6] EUT L 6 af 10.1.2009, s. 1.
[7] EUT L 288 af 6.11.2007, s. 1.
[8] EUT L 168 af 2.7.2010, s. 1

(10) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en delvis interimsundersøgelse, og offentliggjorde den 14. januar 2010 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* [1] (»indledningsmeddelelse«) om indledning af en delvis interimsundersøgelse i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19, begrænset til en undersøgelse af subsidiering for så vidt angår ansøgeren.

(11) I den delvise interimsundersøgelse ville også indgå en vurdering af behovet for, afhængigt af konklusionerne af undersøgelsen, at ændre den toldsats, der i øjeblikket finder anvendelse på importen af den pågældende vare fra de eksporterende producenter i det pågældende land, som ikke er udtrykkeligt nævnt i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 367/2006, dvs. den told, som gælder for »alle andre virksomheder« i Indien.

(12) Ligeledes den 14. januar 2010 underrettede Kommissionen ved en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* [2] om indledningen af en delvis interimsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne begrænset til undersøgelsen af dumping for så vidt angår ansøgeren.

4. **Undersøgelse**

(13) Undersøgelsen af subsidieringens omfang omfattede perioden fra 1. januar 2009 til 31. december 2009 (»den nuværende undersøgelsesperiode« eller »NUP«).

(14) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren, de indiske myndigheder og EU-erhvervsgrenen om indledningen af den delvise interimsundersøgelse. Interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte deres synspunkter skriftligt og til at blive hørt.

(15) Kommissionen fremsendte et spørgeskema til ansøgeren for at indhente de oplysninger, som den anså for nødvendige til sin undersøgelse. Den fremsendte også et spørgeskema til de indiske myndigheder.

(16) Ansøgeren samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, hvorimod de relevante indiske myndigheder ikke indsendte en spørgeskemabesvarelse inden for fristen. Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på undersøge, om der fandt subsidiering sted. Der blev aflagt et kontrolbesøg hos ansøgeren.

B. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

1. **Den pågældende vare**

(17) Den pågældende vare i denne undersøgelse er samme vare som i den forordning, hvorved de gældende foranstaltninger blev indført (forordning (EF) nr. 367/2006), dvs. polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien, og som i øjeblikket er henhørende under KN-kode ex 3920 62 19 og ex 3920 62 90.

2. **Samme vare**

(18) Som i de foregående undersøgelser har også denne undersøgelse vist, at PET-folie fremstillet i Indien og eksporteret til Unionen og PET-folie fremstillet og solgt på hjemmemarkedet i Indien har de samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål som PET-folie fremstillet og solgt af EU-erhvervsgrenen i Unionen.

(19) Det konkluderes derfor, at disse varer er identiske i henhold til grundforordningens artikel 2, litra c).

C. **SUBSIDIERING**

1. **Indledning**

Landsdækkende ordninger

(20) På grundlag af de oplysninger, som ansøgeren og EU-erhvervsgrenen har indsendt, blev følgende ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier, undersøgt:

a) »Duty Entitlement Passbook Scheme« (toldgodtgørelsesordning)

b) »Export Promotion Capital Goods Scheme« (ordning for eksportfremmende investeringsgoder)

c) »Advance Authorization Scheme« (forhåndslicensordning — tidligere kendt som »Advance Licence Scheme«)

d) Kapitaltilskud.

(21) De nævnte ordninger a) til c) er baseret på Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (nr. 22 af 1992) (»loven om udenrigshandel«), der trådte i kraft den 7. august 1992. Ved loven om udenrigshandel bemyndiges de indiske myndigheder til at udstede bekendtgørelser om eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser sammenfattes i »Foreign Trade Policy«-dokumenter, der udstedes af handelsministeriet hvert femte år og regelmæssigt ajourføres. To »Foreign Trade Policy«-dokumenter er relevante for NUP i dette tilfælde, nemlig FT-policy 04-09 og FT-policy 09-14. Desuden fastlægger de indiske myndigheder også de procedurer, der styrer FT-policy 04-09 og FT-policy 09-14. I procedurehåndbogen »Handbook of Procedures — Volume I« (HOP I 04-09 og HOP I 09-14). Procedurehåndbogen ajourføres også regelmæssigt.

[1] EUT C 8 af 14.1.2010, s. 29.
[2] EUT C 8 af 14.1.2010, s. 27.

(22) Den under litra d) anførte ordning forvaltes af myndighederne i delstaten Uttar Pradesh.

2. **Duty Entitlement Passbook Scheme (»DEPBS«) (toldgodtgørelsesordning)**

a) *Retsgrundlag*

(23) DEPBS-ordningen er detaljeret beskrevet i punkt 4.3 i FT-policy 04-09 og FT-policy 09-14, såvel som i kapitel 4 i procedurehåndbogen HOP I 04-09 og HOP I 09-14.

b) *Støtteberettigelse*

(24) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører er berettigede til denne ordning.

c) *Praktisk gennemførelse af DEPBS*

(25) En eksportør kan anmode om DEPBS-kreditter, der beregnes som en procentdel af værdien af de varer, der eksporteres under denne ordning. De indiske myndigheder har fastsat sådanne DEPBS-satser for de fleste varer, herunder den pågældende vare. De fastsættes på grundlag af Standard Input/Output-normer (SION-normer) under hensyntagen til det formodede indhold af importerede råmaterialer i eksportvaren og tolden på disse importerede råmaterialer, uanset om der rent faktisk er betalt importafgift eller ej.

(26) For at være berettiget til fordelene under denne ordning skal virksomheden foretage eksport. På tidspunktet for eksporttransaktionen skal eksportøren udfærdige en erklæring til de indiske myndigheder, hvoraf det fremgår, at eksporten finder sted i henhold til DEPBS-ordningen. For at varerne kan blive eksporteret, udsteder de indiske toldmyndigheder et eksportforsendelsesdokument under forsendelsesproceduren. Af dette dokument fremgår bl.a. størrelsen af den DEPBS-kredit, der vil blive indrømmet for den pågældende eksporttransaktion. Eksportøren kender på dette tidspunkt omfanget af den fordel, denne vil opnå. Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, har de indiske myndigheder ingen beføjelser med hensyn til indrømmelse af en DEPBS-kredit.

(27) Det konstateredes også, at DEPBS-kreditter efter opfyldelsen af eksportforpligtelsen kan bogføres som indtægter i regnskaberne på et periodiseringsgrundlag, hvilket er i overensstemmelse med indiske regnskabsstandarder. Sådanne kreditter kan anvendes til at betale told på senere import af enhver vare, med undtagelse af investeringsgoder og varer, for hvilke der findes importrestriktioner. Varer, der er importeret ved anvendelse af sådanne kreditter, kan sælges på hjemmemarkedet (og pålægges omsætningsafgift) eller anvendes på anden måde. DEPB-kreditter er frit omsættelige og gyldige i en periode på 12 måneder fra udstedelsesdatoen.

(28) Ansøgninger om DEPBS-kreditter arkiveres elektronisk og kan omfatte en ubegrænset mængde eksporttransaktioner. I realiteten findes der ingen faste frister for DEPBS-kreditter. Det elektroniske system, der anvendes til forvaltning af DEPBS, udelukker ikke automatisk eksporttransaktioner, der foretages efter de frister, der er nævnt i kapitel 4.47 i HOP I 04-09 og HOP I 09-14. Endvidere — som anført i kapitel 9.3 i HOP I 04-09 og HOP I 09-14 — kan ansøgninger, der blev modtaget efter udløbet af fristerne for indsendelse, altid tages i betragtning ved pålæggelse af en mindre bøde (f.eks. 10 % af godtgørelsen).

(29) Det blev konstateret, at ansøgeren brugte denne ordning i NUP.

d) *Konklusioner vedrørende DEPBS*

(30) Med DEPBS ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. En DEPBS-kredit er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da kreditten senere vil blive benyttet til at udligne importafgifter, hvorved de indiske myndigheder giver afkald på toldindtægter, de ellers ville have fået. Desuden medfører DEPBS-kreditten en fordel for eksportøren, da virksomhedens likviditet forbedres.

(31) Endvidere er DEPBS retligt betinget af eksportresultater, og ordningen anses derfor for specifik og udligningsberettiget i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a).

(32) Ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de regler, der er fastsat i bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de faktisk anvendte råmaterialer. Desuden findes der ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om betaling af for høje importafgifter, jf. grundforordningens bilag I, punkt i), og bilag II og III. Endelig er en eksportør berettiget til DEPBS-fordelene, uanset om den pågældende overhovedet importerer råmaterialer. For at opnå fordelen er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise import af noget råmateriale. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, er således stadig berettiget til fordelene ved DEPBS.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

(33) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5 og beregningsmetoden for denne ordning i forordning (EF) nr. 367/2006 blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet og udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i NUP. I den forbindelse var det opfattelsen, at modtageren opnår fordelen på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion under denne ordning. På dette tidspunkt er det sandsynligt, at de indiske myndigheder giver afkald på tolden, hvilket udgør et finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen af den DEPBS-kredit, som ydes for den pågældende eksporttransaktion, har de indiske myndigheder ingen beføjelser med hensyn til at indrømme subsidiet. I betragtning af ovenstående anses det for passende at betragte fordelen ved DEPBS-ordningen som summen af de kreditter, der er opnået for alle eksporttransaktioner, der har fundet sted i henhold til denne ordning i NUP.

(34) Når der blev fremsat berettigede krav herom, blev gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket kreditterne for at nå frem til subsidiebeløbet som tæller, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a). Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(35) Den subsidiesats, der blev fastsat for ansøgeren i forbindelse med denne ordning i NUP, er på 7,9 %.

3. »**Export Promotion Capital Goods Scheme**« **(EPCGS) (eksportfremmeordning for investeringsgoder)**

a) *Retsgrundlag*

(36) EPCGS-ordningen er detaljeret beskrevet i kapitel 5 i FT-policy 04-09 og FT-policy 09-14, såvel som i kapitel 5 i HOP I 04-09 og HOP I 09-14.

b) *Støtteberettigelse*

(37) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører, forhandler-eksportører forbundet med støtteproducenter samt leverandører af tjenesteydelser.

c) *Praktisk gennemførelse*

(38) Med forbehold af en eksportforpligtelse har virksomheder lov til at importere nye (og siden april 2003 også indtil 10 år gamle brugte) investeringsgoder til nedsat told. Med henblik herpå udsteder de indiske myndigheder efter anmodning og betaling af et gebyr en EPCGS-licens. Siden april 2000 har ordningen betydet, at der anvendes en reduceret importtold på 5 % på alle investeringsgoder, der importeres under ordningen.

(39) EPCGS-licensindehaveren kan også anskaffe investeringsgoderne i Indien. I så fald kan den lokale producent af investeringsgoder benytte fordelen ved toldfri import af dele, der er nødvendige til fremstilling af sådanne investeringsgoder. Alternativt kan den lokale producent gøre krav på fordelen ved transaktioner ligestillet med eksport, for så vidt angår levering af investeringsgoder til en EPCGS-licensindehaver.

(40) Det blev konstateret, at ansøgeren brugte denne ordning i NUP.

d) *Konklusion vedrørende EPCGS-ordningen*

(41) Med EPCGS ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. Toldnedsættelsen er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som staten ellers ville have haft. Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved import forbedrer eksportørens likviditet.

(42) Endvidere er EPCGS-ordningen retligt betinget af eksportresultater, da licenser ikke kan opnås uden en eksportforpligtelse. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a).

(43) Ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Investeringsgoder er ikke omfattet af anvendelsesområdet for sådanne tilladelige ordninger (jf. grundforordningens bilag I, punkt i), da de ikke forbruges ved produktionen af de eksporterede varer.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

(44) Subsidiebeløbet blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke betalte told på importerede investeringsgoder, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne investeringsgoder i den pågældende erhvervsgren. Efter fast praksis er det således beregnede beløb for NUP blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode, så der sker en afspejling af den fulde værdi af fordelen over tid. Markedsrenten i NUP i Indien blev anset for passende til dette formål. Når der blev fremsat berettigede krav herom, blev de gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a).

(45) Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt som behørig nævner over eksportomsætningen i NUP, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(46) Med hensyn til importen under denne ordning afslørede undersøgelsen, at der var en række produkter, der kunne anvendes både til fremstilling af den pågældende vare og til fremstilling af andre varer. Det skal dog bemærkes, at nogle produkter blev anvendt i et produktionsanlæg, som kun anvendes til fremstilling af PET-folio. Derfor skal den nævner, der anvendes i forbindelse med disse produkter med hensyn til beregningen af ydelsen til ansøgeren, være eksportomsætningen for den pågældende vare og ikke den samlede eksportomsætning.

(47) Den subsidiesats, der blev fastsat for ansøgeren i forbindelse med denne ordning i NUP, er på 2,4 %.

1. **Advance Authorisation Scheme (»AAS«) (forhåndstilladelsesordningen)**

a) *Retsgrundlag*

(48) AAS-ordningen er detaljeret beskrevet i punkt 4.1.1 til 4.1.14 i FT-policy 04-09 og i FT-policy 09-14, såvel som i kapitel 4.1 til 4.30 i HOP I 04-09 og i HOP I 09-14. Denne ordning blev kaldt »Advance Licence Scheme« i den tidligere undersøgelse, som førte til indførelsen af den gældende endelige udligningstold ved forordning (EF) nr. 367/2006.

b) *Støtteberettigelse*

(49) AAS består af seks underordninger, der er nærmere beskrevet i betragtning 50. Disse underordninger er bl.a. forskellige med hensyn til støtteberettigelsen. Producent-eksportører og forhandler-eksportører, der er »forbundet« med støtteproducenter, er berettiget til støtte efter AAS-ordningerne for fysisk eksport og årligt behov. Producent-eksportører, der leverer til den endelige eksportør, er støtteberettiget efter AAS-ordningen for mellemleverancer. Hovedleverandører, der leverer til kategorier »ligestillet med eksport«, jf. punkt 8.2 i FT-policy 04-09, såsom leverandører til eksportorienterede virksomheder, er berettiget til AAS-ordningen for transaktioner ligestillet med eksport. Endelig er mellemleverandører til producent-eksportører berettiget til fordele i forbindelse med transaktioner ligestillet med eksport i henhold til underordningerne for »ARO« (Advance Release Order — attester til forudgående frigivelse) og løbende indenlandsk remburs.

c) *Praktisk gennemførelse*

(50) Der kan udstedes AAS for:

i) *Fysisk eksport:* Dette er den vigtigste underordning. Den gør det muligt toldfrit at importere råmaterialer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. »Fysisk« betyder i denne forbindelse, at eksportvaren skal forlade indisk område. Tilladelsen til import og forpligtelsen til eksport (herunder eksportvarens type) er specificeret i licensen.

ii) *Årligt behov:* En sådan tilladelse er ikke knyttet til en bestemt eksportvare, men til en bredere varegruppe (f.eks. kemiske og dermed forbundne varer). Licensindehaveren kan — op til en bestemt værditærskel, der fastsættes ud fra tidligere eksportresultater — toldfrit importere ethvert råmateriale, der skal benyttes til fremstilling af enhver vare, der henhører under en sådan varegruppe. Licensindehaveren kan vælge at eksportere enhver færdig vare i varegruppen, hvor sådanne toldfri materialer er anvendt.

iii) *Mellemleverancer:* Denne underordning omfatter tilfælde, hvor to producenter har til hensigt at fremstille en enkelt eksportvare og deles om produktionsprocessen. Den producent-eksportør, der fremstiller mellemproduktet, kan importere toldfri råmaterialer og i den forbindelse opnå en AAS-ordning for mellemleverancer. Den endelige eksportør færdiggør produktionen og er forpligtet til at eksportere den færdige vare.

iv) *Transaktioner ligestillet med eksport:* Denne underordning gør det muligt for en hovedleverandør toldfrit at importere råmaterialer, som er nødvendige for fremstillingen af varer, der skal sælges som »transaktioner ligestillet med eksport« til de kundekategorier, der er anført i stk. 8.2.b) til f), g), i) og j) i FT policy 04-09. Ved transaktioner ligestillet med eksport forstås transaktioner, hvor de leverede varer ikke forlader landet. En række kategorier af leverancer anses for at være transaktioner ligestillet med eksport, forudsat at varerne er fremstillet i Indien, f.eks. leverancer af varer til eksportorienterede virksomheder eller til virksomheder i særlige økonomiske områder.

v) *»ARO« (Advance Release Order — attester til forudgående frigivelse):* En AAS-licensindehaver, der ønsker at købe råmaterialerne hos indenlandske kilder i stedet for at importere dem direkte, kan vælge at købe dem ved anvendelse af ARO. I sådanne tilfælde godkendes AAS-licenserne som ARO og påtegnes til den indenlandske leverandør ved levering af de derpå anførte varer. Påtegnelsen af ARO giver den indenlandske leverandør ret til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. punkt 8.3 i FT-policy 04-09 (dvs. AAS for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige punktafgifter). Ved ARO-mekanismen ydes der refusion af skatter og afgifter til

leverandøren, i stedet for at disse beløb tilbagebetales til den endelige eksportør i form af toldgodtgørelse eller -refusion. Skatter og afgifter kan refunderes for både lokale og importerede råmaterialer.

vi) *Løbende indenlandsk remburs:* Denne underordning dækker også indenlandske leverancer til en AAS-licensindehaver. Denne kan henvende sig til en bank for at åbne en indenlandsk remburs til fordel for en indenlandsk leverandør. Banken godkender tilladelsen til direkte import, men kun for den værdi og de varemængder, der købes i landet i stedet for at blive importeret. Den indenlandske leverandør vil være berettiget til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. punkt 8.3 i FT-policy 04-09 (dvs. AAS for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige punktafgifter).

(51) Ansøgeren modtog indrømmelser under AAS i forbindelse med den pågældende vare i NUP. Ansøgeren gjorde brug af én af underordningerne, nemlig AAS for fysisk eksport. Det er derfor ikke nødvendigt at undersøge, om de resterende uudnyttede underordninger er udligningsberettigede.

(52) Af hensyn til de indiske myndigheders kontrol er AAS-licensindehaveren retligt forpligtet til at føre et korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af toldfrit importerede varer eller varer købt på hjemmemarkedet i et nærmere angivet format (kapitel 4.26 og 4.30 i HOP I 04-09 og HOP I 09-14 samt tillæg 23), dvs. en fortegnelse over det faktiske forbrug. Denne fortegnelse skal revideres af en ekstern statsautoriseret revisor, som udsteder en attest om, at de foreskrevne fortegnelser og relevante bogføringer er undersøgt, og at de oplysninger, der er afgivet i henhold til tillæg 23, er sande og korrekte i enhver henseende.

(53) For så vidt angår den underordning, som ansøgeren anvendte i NUP, dvs. fysisk eksport, fastsætter de indiske myndigheder den mængde og værdi, som importtilladelsen og eksportforpligtelsen vedrører, og dette fremgår af tilladelsen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner bekræftes på tilladelsen af statens embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den mængde import, der er tilladt i henhold til AAS-ordningen, fastsættes af de indiske myndigheder på grundlag af såkaldte standard input/output-normer (»SION-normer«), som findes for de fleste varer, herunder også den pågældende vare. Importerede råmaterialer kan ikke afhændes og skal anvendes til at fremstille den færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af licensen (24 måneder med mulighed for to forlængelser på hver 6 måneder).

(54) I den nuværende interimsundersøgelse blev det fastslået, at kravene til kontrol, som de indiske myndigheder har anført, ikke blev opfyldt eller endnu ikke er blevet afprøvet i praksis. Ansøgeren ajourførte ikke et system, så det kunne kontrolleres, hvilke råmaterialer der blev brugt til fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder, jf. FT-policy (Tillæg 23) og grundforordningens bilag II, punkt II, stk. 4. Der fandtes ikke nogen registrering af det faktiske forbrug.

(55) Ændringer i administrationen af FT-policy 04-09, som blev gennemført i efteråret 2005 (obligatorisk indsendelse af fortegnelsen over forbruget til de indiske myndigheder i forbindelse med indfrielsesproceduren), har endnu ikke fundet anvendelse på ansøgeren. Derfor kunne den faktiske gennemførelse af denne bestemmelse ikke kontrolleres på dette tidspunkt.

d) *Konklusion vedrørende AAS*

(56) Fritagelsen for importtold er et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii) og artikel 3, stk. 2, dvs. et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, der har medført en fordel for den undersøgte eksportør.

(57) Desuden er AAS-ordningen for fysisk eksport retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a). Uden en eksportforpligtelse kan en virksomhed ikke opnå fordele i henhold til denne ordning.

(58) Den underordning, der blev benyttet i den aktuelle sag, kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke reglerne i bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. De indiske myndigheder anvendte ikke på effektiv vis hverken den nye eller den gamle kontrolordning eller -procedure til at bekræfte, om der blev forbrugt råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (grundforordningens bilag II, del II, punkt 4, samt for substitutionsgodtgørelsesordninger grundforordningens bilag III, del II, punkt 2). SION-normerne for den pågældende vare var ikke tilstrækkeligt præcise. SION-normerne kan ikke i sig selv anses for at være et system til kontrol af det faktiske forbrug, fordi disse standardnormer er udformet således, at de indiske myndigheder ikke med tilstrækkelig præcision kan kontrollere, hvilke mængder råmaterialer der er forbrugt i fremstillingen til eksport. De indiske myndigheder foretog desuden heller ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om det normalt er nødvendigt, når der ikke findes en effektiv kontrolordning (grundforordningens bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3).

(59) Denne underordning er derfor udligningsberettiget.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

(60) Da der ikke er tale om tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, er den udligningsberettigede fordel eftergivelsen af den samlede importafgift, der normalt skal betales ved import af råmaterialer. I den henseende skal det bemærkes, at grundforordningen ikke kun indeholder bestemmelser om udligningen af eftergivelse af overskydende afgifter. Ifølge grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og dens bilag I, punkt i), kan der kun foretages udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb, hvis betingelserne i grundforordningens bilag II og III er opfyldt. Disse betingelser var imidlertid ikke opfyldt i dette tilfælde. Hvis det konstateres, at der ikke findes en passende kontrolprocedure, finder ovennævnte undtagelse for godtgørelsesordninger således ikke anvendelse, og i stedet anvendes den normale regel om, at det er de ubetalte afgiftsindtægter, der er givet afkald på, som skal udlignes, og ikke de beløb, som angiveligt er eftergivet for meget. Som det fremgår af grundforordningens bilag II, del II, og bilag III, del II, påhviler det ikke den undersøgende myndighed at beregne sådanne eftergivelser af for store beløb. Tværtimod skal den undersøgende myndighed ifølge grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), kun fastslå, om der foreligger tilstrækkelige beviser til at imødegå det hensigtsmæssige i en angivelig kontrolordning.

(61) Subsidiebeløbet for den ansøger, der benyttede AAS, blev beregnet på grundlag af de importafgifter, som der var givet afkald på (basistold og særlig tillægstold) for de materialer, der var importeret i henhold til underordningen i NUP (tæller). I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket subsidiebeløbet, når der blev fremsat berettigede krav herom. Dette subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til eksportomsætningen af den pågældende vare i NUP som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(62) Den subsidiesats, der blev fastsat for ansøgeren i forbindelse med denne ordning i NUP, er på 0,2 %.

5. **Kapitaltilskud (CS)**

a) *Retsgrundlag*

(63) I tidligere undersøgelser af PET-folie, herunder den undersøgelse, som førte til indførelsen af den gældende endelige udligningstold ved forordning (EF) nr. 367/2006, blev en række indiske delstatsordninger, som indebærer incitamenter til lokale virksomheder, undersøgt. Disse delstatsordninger falder ind under betegnelsen PSI, da der kan være forskellige former for incitamenter involveret. Ved den tidligere undersøgelse blev det fastslået, at en virksomheds ret til fordele kan fremgå af støtteberettigelsesbeviset (»Eligibility Certificate« eller »Entitlement Certificate«). Som i den nuværende undersøgelse kan der dog være tale om ad hoc-subsidier, f.eks. kapitaltilskud.

b) *Støtteberettigelse*

(64) For at være støtteberettigede skal virksomhederne som hovedregel investere i mindre udviklede områder i en delstat enten ved at oprette et nyt industriforetagende eller ved at foretage en omfattende kapitalinvestering eller diversificering af et eksisterende industriforetagende.

c) *Praktisk gennemførelse*

(65) I henhold til spørgeskemabesvarelsen modtog ansøgeren fra de indiske myndigheder i delstaten Uttar Pradesh i 2009 et betydeligt beløb som kapitaltilskud for at oprette et nyt produktionsanlæg. Det blev forklaret, at det modtagne kapitaltilskud var beregnet til at oprette et nyt produktionsanlæg, dvs. til at dække ansøgerens investeringsudgifter. Ifølge ansøgeren var det et rent tilskud beregnet på at forbedre egenkapitalen.

(66) Det fremgik også af undersøgelsen, at ansøgeren er støtteberettiget med hensyn til refusion af moms og central omsætningsafgift fra skatteministeriet i Uttar Pradesh som følge af tidligere investeringer. I støtteberettigelsesbeviset (Eligibility Certificate) findes der et maksimumbeløb, som virksomheden kan søge om. Ordningen har været anvendt af virksomheden i fire år. Der blev hver måned anmodet om refusion af betalt moms og central omsætningsafgift på salg henholdsvis inden for delstaten og mellem delstaterne, og også i NUP.

d) *Konklusion*

(67) Kapitaltilskuddet er en direkte overførsel af midler, dvs. et tilskud til ansøgeren. Det er et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2. Det er et finansielt bidrag fra delstaten Uttar Pradesh, som giver ansøgeren en direkte fordel.

(68) Refusion af moms og central omsætningsafgift tilvejebringer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. Refusionen er et finansielt bidrag fra myndighederne i delstaten Uttar Pradesh, da denne indrømmelse reducerer de afgiftsindtægter, som delstaten ellers ville have haft. Desuden medfører afgiftsfritagelsen en fordel for ansøgeren, da afgiftsbesparelsen forbedrer virksomhedens likviditet.

(69) Subsidierne er ikke retligt betinget af eksportresultater. Som følge af manglende samarbejde fra delstaten Uttar Pradesh var Kommissionen imidlertid ikke i stand til at drage en entydig konklusion om det specifikke i denne ordning og den praktiske anvendelse af denne lov, herunder også den skønsmargin, som den bevilgende myndighed har, når den træffer en beslutning om ansøgningerne. Det kan rent faktisk ikke med sikkerhed afgøres, om artikel 4, stk. 2, litra b), er opfyldt, i betragtning af at det ikke kunne fastslås, at delstaten Uttar Pradesh anvendte objektive kriterier eller betingelser for at bevilge dette subsidie. Selv om det blev påvist, at denne ordning i henhold til loven ikke er specifik, er det stadig ikke klart, at den ikke i realiteten er specifik. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra c) og artikel 4, stk. 2, fjerde afsnit.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

(70) Med hensyn til kapitaltilskuddet, der blev modtaget for at oprette et nyt produktionsanlæg, blev subsidiebeløbet jf. grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af kapitaltilskuddet, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for investeringsgoder i den pågældende erhvervsgren, da subsidiet kan knyttes til erhvervelsen af anlægsaktiver. Der blev lagt renter til dette beløb for at afspejle den samlede værdi af fordelen over tid. Markedsrenten i NUP i Indien blev anset for passende til dette formål. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning og det samlede hjemmemarkedssalg i NUP som behørig nævner, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(71) Med hensyn til refusionen af moms og central omsætningsafgift blev subsidiebeløbet beregnet ud fra det beløb, der blev refunderet i NUP. Dette subsidiebeløb (tæller) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning og det samlede hjemmemarkedssalg i NUP som behørig nævner, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(72) Den subsidiesats, der blev fastsat for ansøgeren i forbindelse med disse kapitaltilskud i NUP, er på 0,5 %.

6. **Udligningsberettigede subsidiebeløb**

(73) Ansøgeren er i øjeblikket pålagt en udligningstold på 19,1 %.

(74) I løbet af denne delvise interimsundersøgelse konstateredes det, at de udligningsberettigede subsidiebeløb for ansøgeren udtrykt som en værditold var på 11,0 % som anført nedenfor:

ORDNING→	DEPBS (*)	EPCGS (*)	AAS (*)	CS	I alt
VIRKSOMHED ↓	%	%	%	%	%
Vacmet India Limited	7,9	2,4	0,2	0,5	11,0

(*) Subsidier markeret med en asterisk er eksportsubsidier.

(75) I betragtning af ovennævnte konkluderes det, at subsidieringens omfang med hensyn til den eksporterende producent er faldet.

7. **Udligningsforanstaltninger**

(76) Det blev også undersøgt, om de ændrede omstændigheder vedrørende de undersøgte ordninger kunne betragtes som værende af varig karakter.

(77) Det bekræftedes i undersøgelsen, at subsidiebeløbet for ansøgeren var faldet til et godt stykke under den told, der i øjeblikket finder anvendelse på ansøgeren. Dette fald i det overordnede subsidieringsniveau skyldes hovedsageligt et betydeligt fald i de fordele, som findes under DEPBS-ordningen. På grundlag af ovenstående tyder det på, at ansøgeren fortsat vil modtage subsidier fremover i form af et beløb, der er lavere end det, som den pågældende i øjeblikket er underlagt.

(78) Eftersom det er blevet påvist, at den subsidiering, ansøgeren modtager, er langt mindre end tidligere, og at denne sandsynligvis vil fortsætte med at modtage subsidier af et omfang, der er mindre end det, som blev fastslået i den oprindelige undersøgelse, burde foranstaltningens niveau derfor ændres, så den afspejler de nye konklusioner.

(79) I betragtning af ovenstående bør den ændrede udligningstold fastsættes på samme niveau som den nye subsidieringssats, der er blevet konstateret under den nuværende delvise interimsundersøgelse, eftersom den skadesmargen, der blev beregnet i den oprindelige antisubsidieundersøgelse, er højere.

(80) I henhold til artikel 24, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 597/2009 må ingen vare pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering. Da antidumpingtolden for ansøgeren imidlertid er fastlagt til 0 % som følge af den sideløbende interimsundersøgelse i forbindelse med antidumping for så vidt angår den pågældende vare, opstår denne situation ikke i det foreliggende tilfælde.

(81) For så vidt angår den told, der i øjeblikket finder anvendelse på importen af den pågældende vare fra de eksporterende producenter, som ikke er udtrykkeligt nævnt i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 367/2006, dvs. den told, som gælder for »alle andre virksomheder« i Indien, bemærkes det, at de nærmere bestemmelser i de undersøgte ordninger og deres udligningsberettigelse er uændrede i forhold til den tidligere undersøgelse. Der er således ingen grund til igen at beregne subsidieringen og tolden for disse virksomheder. Derfor forbliver den told, der gælder for alle andre virksomheder end ansøgeren, uændret.

(82) De interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at foreslå en ændring af den gældende told over for ansøgeren, og de fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

(83) Der blev taget hensyn til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og de endelige afgørelser er blevet ændret i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I tabellen i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 367/2006 indsættes følgende:

»Vacmet India Limited, Anant Plaza, IInd Floor, 4/117-2A, Civil Lines, Church Road, Agra-282002, Uttar Pradesh, Indien	11,0	A992«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2011.

På Rådets vegne

FELLEGI T.

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 207/2011

af 2. marts 2011

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) for så vidt angår bilag XVII (pentabromderivat af diphenylether og PFOS)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF [1], særlig artikel 131, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 indfører begrænsninger for markedsføring og anvendelse af pentabromderivat af diphenylether og perfluoroktansulfonater (PFOS) i punkt 44 og 53.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 af 29. april 2004 om persistente organiske miljøgifte og om ændring af direktiv 79/117/EØF [2] gennemfører de forpligtelser, som er indeholdt i Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifte (herefter benævnt »konventionen«), godkendt ved Rådets afgørelse 2006/507/EF [3], og i 1998-protokollen til 1979-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande angående persistente organiske miljøgifte (herefter benævnt »protokollen«), godkendt ved Rådets afgørelse 2004/259/EF [4], i EU-lovgivningen.

(3) Efter forslag om optagelse af stoffer modtaget fra EU og dets medlemsstater, Norge og Mexico har Komitéen for Vurdering af Persistente Organiske Miljøgifte, der er nedsat ved konventionen, afsluttet sit arbejde med en gruppe stoffer, som anses for at opfylde konventionens kriterier. På det fjerde møde i partskonferencen under konventionen den 4.-8. maj 2009 (i det følgende benævnt »COP4«) blev det besluttet at føje ni stoffer til bilagene til konventionen, herunder pentabromdiphenylether og PFOS.

(4) Kommissionens forordning (EU) nr. 757/2010 af 24. august 2010 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifte for så vidt angår bilag I og III [5] gennemfører COP4-beslutningerne ved at optage de stoffer, som er anført i konventionen eller protokollen eller begge steder, i bilag I til forordning (EF) nr. 850/2004. Disse stoffer omfatter pentabromdiphenylether og PFOS. Forordning (EF) nr. 850/2004 forbyder fremstilling og markedsføring af de stoffer, der er anført i bilag I, og regulerer håndtering af affald, der indeholder disse stoffer. For så vidt angår PFOS, overføres de undtagelser, der gælder i henhold til bilag XVII i REACH, og de opføres i bilag I til forordning 850/2004 med visse ændringer, der afspejler COP4-beslutningen.

(5) Som følge heraf er begrænsningerne vedrørende pentabromderivat af diphenylether og PFOS i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 overflødige, og punkt 44 og 53 bør udgå.

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 133 i forordning (EF) nr. 1907/2006 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 udgår artikel 44 og 53.

[1] EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.
[2] EUT L 158 af 30.4.2004, s. 7.
[3] EUT L 209 af 31.7.2006, s. 1.
[4] EUT L 81 af 19.3.2004, s. 35.
[5] EUT L 223 af 25.8.2010, s. 29.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2011.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 208/2011

af 2. marts 2011

om ændring af bilag VII til forordning (EF) nr. 882/2004, forordning (EF) nr. 180/2008 og forordning (EF) nr. 737/2008 for så vidt angår lister over og navne på EU-referencelaboratorier

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 90/426/EØF af 26. juni 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for enhovede dyrs bevægelser og indførsel af enhovede dyr fra tredjelande [1], særlig artikel 19, nr. iv),

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes [2], særlig artikel 32, stk. 5,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/88/EF af 24. oktober 2006 om dyresundhedsbestemmelser for akvakulturdyr og produkter deraf og om forebyggelse og bekæmpelse af visse sygdomme hos vanddyr [3], særlig artikel 55, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 882/2004 fastsættes de generelle opgaver for og krav til EF-referencelaboratorier for foderstoffer og fødevarer samt dyresundhed og levende dyr. EF-referencelaboratorierne for foderstoffer og fødevarer er opført på en liste i del I og dem for dyresundhed og levende dyr er opført på en liste i del II i bilag VII til nævnte forordning.

(2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 180/2008 af 28. februar 2008 om EF-referencelaboratoriet for andre hestesygdomme end afrikansk hestepest og om ændring af bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 [4], blev Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), der har forskningslaboratorier for dyrepatologi og zoonoser og for hestepatologi og –sygdomme, og som ligger i Frankrig, udpeget til EF-referencelaboratorium for andre hestesygdomme end afrikansk hestepest.

(3) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 737/2008 af 28. juli 2008 om udpegelse af EF-referencelaboratorier for krebsdyrssygdomme, rabies og kvægtuberkulose, om supplerende ansvarsområder og opgaver for EF-referencelaboratorierne for rabies og kvægtuberkulose og om ændring af bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 [5] blev Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), Nancy, Frankrig, udpeget til EF-referencelaboratorium for rabies

(4) Frankrig og Danmark har givet Kommissionen officiel meddelelse om visse ændringer vedrørende navnet på laboratorier, der er omhandlet i nævnte forordninger. Dertil kommer, at de laboratorier, der er opført i bilag VII til forordning (EF) nr. 882/2004, og som hidtil har været benævnt »EF-referencelaboratorier«, nu efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse bør benævnes »EU-referencelaboratorier«.

(5) Det er vigtigt at holde listen over EU-referencelaboratorier i forordning (EF) nr. 882/2004, (EF) nr. 180/2008 og (EF) nr. 737/2008 ajourført. De pågældende forordninger bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag VII til forordning (EF) nr. 882/2004 erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Artikel 1 i forordning (EF) nr. 180/2008 affattes således:

»*Artikel 1*

1. Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail (ANSES), der har laboratorier for dyresundhed og hestesygdomme, Frankrig, udpeges til EU-referencelaboratorium for andre hestesygdomme end afrikansk hestepest fra 1. juli 2008 til 30. juni 2013.

2. Det i stk. 1 omhandlede EU-referencelaboratoriums funktioner, opgaver og procedurer, som skal gælde for samarbejdet med de laboratorier, der har til opgave at diagnosticere infektiøse sygdomme hos dyr af hestefamilien i medlemsstaterne, er fastsat i bilaget til denne forordning.«

[1] EFT L 224 af 18.8.1990, s. 42.
[2] EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.
[3] EUT L 328 af 24.11.2006, s. 14.
[4] EUT L 56 af 29.2.2008, s. 4.
[5] EUT L 201 af 30.7.2008, s. 29.

Artikel 3

Artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 737/2008 affattes således:

»Laboratoire de la rage et de la faune sauvage de Nancy under Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail (ANSES), Frankrig, udpeges til EU-referencelaboratorium for rabies fra den 1. juli 2008 til den 30. juni 2013.«

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

Bilag VII til forordning (EF) nr. 882/2004 affattes således:

»BILAG VII

EU-REFERENCELABORATORIER

(tidligere benævnt »EF-REFERENCELABORATORIER«)

I. EU-REFERENCELABORATORIER FOR FODERSTOFFER OG FØDEVARER

1. **EU-referencelaboratorium for mælk og mejeriprodukter**

ANSES — Laboratoire de sécurité des aliments
Maisons-Alfort
Frankrig

2. **EU-referencelaboratorier til analyse og undersøgelse af zoonoser (*salmonella*)**

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
Bilthoven
Nederlandene

3. **EU-referencelaboratorium til kontrol med marine biotoksiner**

Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AESA)
Vigo
Spanien

4. **EU-referencelaboratorium for kontrol af viral og bakteriologisk kontaminering af toskallede bløddyr**

The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (Cefas)
Weymouth
Det Forenede Kongerige

5. **EU-referencelaboratorium for *Listeria monocytogenes***

ANSES – Laboratoire de sécurité des aliments
Maisons-Alfort
Frankrig

6. **EU-referencelaboratorium for koagulase-positive *stafylokokker*, herunder *Staphylococcus aureus***

ANSES – Laboratoire de sécurité des aliments
Maisons-Alfort
Frankrig

7. **EU-referencelaboratoriet for *Escherichia coli*, herunder verotoksinproducerende E. *coli* (VTEC):**

Istituto Superiore di Sanità (ISS)
Roma
Italien

8. **EU-referencelaboratorium for *campylobacter***

Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)
Uppsala
Sverige

9. **EU-referencelaboratorium for parasitter (særlig *Trichinella, Echinococcus og Anisakis*)**

Istituto Superiore di Sanità (ISS)
Roma
Italien

10. **EU-referencelaboratorium for antibiotikaresistens**

Fødevareinstituttet
Danmarks Tekniske Universitet
København
Danmark

11. **EU-referencelaboratorium for animalske proteiner i foderstoffer**

Centre wallon de recherches agronomiques (CRA-W)
Gembloux
Belgien

12. **EU-referencelaboratorier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler og forurenende stoffer i animalske fødevarer**

a) For restkoncentrationer som anført i bilag I, gruppe A 1), 2), 3), 4), gruppe B 2) d), og gruppe B 3) d), til direktiv 96/23/EF

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
Bilthoven
Nederlandene

b) For restkoncentrationer som anført i bilag I, gruppe B 1), og B 3) e), til direktiv 96/23/EF og for carbadox og olaquindox

ANSES – Laboratoire de Fougères
Frankrig

c) For restkoncentrationer som anført i bilag I, gruppe A 5), og gruppe B 2) a), b), e), til direktiv 96/23/EF

Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL)
Berlin
Tyskland

d) For restkoncentrationer som anført i bilag I, gruppe B 3) c), til direktiv 96/23/EF

Instituto Superiore di Sanità
Roma
Italien

13. **EU-referencelaboratorium for transmissible spongiforme encephalopatier (TSE)**

Det laboratorium, der er nævnt i bilag X, kapitel B, til forordning (EF) nr. 999/2001

The Veterinary Laboratories Agency
Addlestone
Det Forenede Kongerige

14. **EU-referencelaboratorium for fodertilsætningsstoffer**

Det laboratorium, der er nævnt i bilag II til Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer [1]

Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter (FFC)
Geel
Belgien

15. **EU-referencelaboratorium for genetisk modificerede organismer (GMO)**

Det laboratorium, der er nævnt i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer [2]

Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter (FFC)
Ispra
Italien

[1] EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.
[2] EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.

16. **EU-referencelaboratorium for materialer bestemt til kontakt med fødevarer**

Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter (FFC)
Ispra
Italien

17. **EU-referencelaboratorier for pesticidrester**

a) Korn og foderstoffer

Fødevareinstituttet
Danmarks Tekniske Universitet
København
Danmark

b) Animalske fødevarer og varer med et højt fedtindhold

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg
Freiburg
Tyskland

c) Frugt og grøntsager, herunder varer med et højt vand- og syreindhold

Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)
Burjassot-Valencia
Spanien

Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG)
Almería
Spanien

d) Metoder til påvisning af en enkelt restkoncentration

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Stuttgart
Fellbach
Tyskland

18. **EU-referencelaboratorium for tungmetaller i foderstoffer og fødevarer**

Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter (FFC)
Geel
Belgien

19. **EU-referencelaboratorium for mykotoksiner**

Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter (FFC)
Geel
Belgien

20. **EU-referencelaboratorium for polycykliske aromatiske hydrocarboner (PAH'er)**

Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter (FFC)
Geel
Belgien

21. **EU-referencelaboratorium for dioxiner og PCB'er i foderstoffer og fødevarer**

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg
Freiburg
Tyskland

II. EU-REFERENCELABORATORIER FOR DYRESUNDHED OG LEVENDE DYR

1. **EU-referencelaboratorium for klassisk svinepest**

Det laboratorium, der er nævnt i Rådets direktiv 2001/89/EF af 23. oktober 2001 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest ([1]).

2. **EU-referencelaboratorium for afrikansk hestepest**

Det laboratorium, der er nævnt i Rådets direktiv 92/35/EØF af 29. april 1992 om fastsættelse af regler for kontrol med og foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk hestepest ([2]).

3. **EU-referencelaboratorium for aviær influenza**

Det laboratorium, der er nævnt i Rådets direktiv 2005/94/EF af 20. december 2005 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza og om ophævelse af direktiv 92/40/EØF ([3]).

4. **EU-referencelaboratorium for Newcastle disease**

Det laboratorium, der er nævnt i Rådets direktiv 92/66/EØF af 14. juli 1992 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af Newcastle disease ([4]).

5. **EU-referencelaboratorium for smitsomt blæreudslæt hos svin**

Det laboratorium, der er nævnt i Rådets direktiv 92/119/EØF af 17. december 1992 om generelle fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse dyresygdomme samt om specifikke foranstaltninger vedrørende blæreudslæt hos svin ([5]).

6. **EU-referencelaboratorium for fiskesygdomme**

Veterinærinstituttet
Afdeling for Fjerkræ, Fisk og Pelsdyr
Danmarks Tekniske Universitet
Aarhus
Danmark

7. **EU-referencelaboratorium for bløddyrsygdomme**

Ifremer - Institut français de recherche pour l'exploitation de la mer
La Tremblade
Frankrig

8. **EU-referencelaboratorium til kontrol af virkningen af rabiesvaccine**

Det laboratorium, der er nævnt i Rådets beslutning 2000/258/EF af 20. marts 2000 om udpegning af et institut, der skal opstille de nødvendige kriterier for standardisering af serologiske test til kontrol af rabiesvacciners virkning ([6]).

9. **EU-referencelaboratorium for bluetongue**

Det laboratorium, der er nævnt i Rådets direktiv 2000/75/EF af 20. november 2000 om vedtagelse af specifikke bestemmelser vedrørende foranstaltninger til bekæmpelse og udryddelse af bluetongue hos får ([7]).

10. **EU-referencelaboratorium for afrikansk svinepest**

Det laboratorium, der er nævnt i Rådets direktiv 2002/60/EF af 27. juni 2002 om specifikke bestemmelser for bekæmpelse af afrikansk svinepest og om ændring af direktiv 92/119/EØF for så vidt angår Teschener syge og afrikansk svinepest ([8]).

11. **EU-referencelaboratorium for zooteknik**

Det laboratorium, der er nævnt i Rådets beslutning 96/463/EF af 23. juli 1996 om udpegelse af det referenceorgan, som skal deltage i arbejdet med at gøre prøvemetoderne og vurderingen af prøveresultaterne ensartede for racerent avlskvægs vedkommende ([9]).

([1]) EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5.
([2]) EFT L 157 af 10.6.1992, s. 19.
([3]) EUT L 10 af 14.1.2006, s. 16.
([4]) EFT L 260 af 5.9.1992, s. 1.
([5]) EFT L 62 af 15.3.1993, s. 69.
([6]) EFT L 79 af 30.3.2000, s. 40.
([7]) EFT L 327 af 22.12.2000, s. 74.
([8]) EFT L 192 af 20.7.2002, s. 27.
([9]) EFT L 192 af 2.8.1996, s. 19.

12. **EU-referencelaboratorium for mund- og klovesyge**

Det laboratorium, der er nævnt i Rådets direktiv 2003/85/EF af 29. september 2003 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge, om ophævelse af direktiv 85/511/EØF og beslutningerne 89/531/EØF og 91/665/EØF og om ændring af direktiv 92/46/EØF ([1]).

13. **EU-referencelaboratorium for brucellose**

ANSES – Laboratoire de santé animale
Maisons-Alfort
Frankrig

14. **EU-referencelaboratorium for andre hestesygdomme end afrikansk hestepest**

ANSES – Laboratoire de santé animale/Laboratoire de pathologie équine
Maisons-Alfort
Frankrig

15. **EU-referencelaboratorium for krebsdyrssygdomme**

Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas)
Weymouth
Det Forenede Kongerige

16. **EU-referencelaboratorium for rabies**

ANSES – Laboratoire de la rage et de la faune sauvage de Nancy
Malzéville
Frankrig

17. **EU-referencelaboratorium for kvægtuberkulose**

VISAVET – Laboratorio de vigilancia veterinaria, Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid
Madrid
Spanien«

([1]) EUT L 306 af 22.11.2003, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 209/2011

af 2. marts 2011

om afslutning af antidumping- og antisubsidieproceduren vedrørende importen af trådløse wide area-netværksmodemmer (WWAN-modemmer) med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om afslutning af registreringen af denne import, som blev indført ved forordning (EU) nr. 570/2010 og (EU) nr. 811/2010

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]), særlig artikel 9 og 14,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([2]) (»grundforordningen«), særlig artikel 14 og 24,

efter høring af det rådgivende udvalg og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Antidumpingproceduren og registrering af importen

(1) Kommissionen modtog den 3. juni 2010 en klage angående påstået skadevoldende dumpingimport til Unionen af trådløse wide area-netværksmodemmer (WWAN-modemmer) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«). Klagen indeholdt desuden en anmodning om registrering af importen i henhold til artikel 14, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009.

(2) Klagen blev indgivet af Option NV (»klageren«), som er den eneste kendte producent af WWAN-modemmer i Unionen og tegner sig for 100 % af den samlede EU-produktion.

(3) Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt dumping sted, og at der forvoldtes væsentlig skade som følge deraf, hvilket blev anset for tilstrækkeligt til at berettige indledningen af en antidumpingprocedure.

(4) Kommissionen offentliggjorde efter høring af det rådgivende udvalg en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ([3]) om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Unionen af WWAN-modemmer, som har oprindelse i Kina og for øjeblikket tariferes under KN-kode ex 8471 80 00 og ex 8517 62 00.

(5) Den 1. juli 2010 gjorde Kommissionen importen af samme vare med oprindelse i Kina til genstand for registrering, jf. Kommissionens forordning (EF) nr. 570/2010 ([4]).

(6) Kommissionen meddelte officielt klageren, de eksporterende producenter i Kina, importører og brugere, som den vidste var berørt af sagen, sammenslutninger af importører eller brugere, som den vidste var berørt af sagen, råvareleverandører og tjenesteydere i Kina samt repræsentanter for Kina om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

(7) I henhold til bestemmelserne i grundforordningens artikel 16 gennemførte Kommissionen en række af de kontrolbesøg, som normalt er påkrævede. For så vidt angår dumpingaspektet og navnlig med henblik på overholdelse af bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, fokuserede Kommissionen på emnerne i artikel 2, stk. 7, litra c), og navnlig forvridninger i forbindelse med beslutninger, ledelsen af koncernen, låntagning, finansiering af virksomheder og eksportkreditter. Til trods for, at visse oprindelige tilkendegivelser pegede i retning af forvridninger, betød afslutningen af denne antidumpingprocedure, at dette emne ikke blev yderligere behandlet.

2. Antisubsidieproceduren og registrering af importen

(8) Kommissionen modtog den 2. august 2010 en klage angående skadevoldende subsidieret import til Unionen af WWAN-modemmer med oprindelse i Kina. Klagen indeholdt desuden en anmodning om registrering af importen i henhold til artikel 24, stk. 5, i forordning (EF) nr. 597/2009.

(9) Klagen blev indgivet af Option NV (»klageren«), som er den eneste kendte producent af WWAN-modemmer i Unionen og tegner sig for 100 % af den samlede EU-produktion.

(10) Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt subsidiering sted, og at der forvoldtes væsentlig skade som følge deraf, hvilket blev anset for tilstrækkeligt til at gøre det berettiget at indlede en antisubsidieprocedure.

([1]) EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.
([2]) EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.
([3]) EUT C 171 af 30.6.2010, s. 9.
([4]) EUT L 163 af 30.6.2010, s. 34.

(11) Kommissionen offentliggjorde efter høring af det rådgivende udvalg en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* [1] om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Unionen af WWAN-modemmer, som har oprindelse i Kina og for øjeblikket tariferes under KN-kode ex 8471 80 00 og ex 8517 62 00.

(12) Den 17. september 2010 gjorde Kommissionen importen af samme vare med oprindelse i Kina til genstand for registrering, jf. forordning (EF) nr. 811/2010 [2].

(13) Kommissionen meddelte officielt klageren, de eksporterende producenter i Kina, importører og brugere, som den vidste var berørt af sagen, sammenslutninger af importører eller brugere, som den vidste var berørt af sagen, råvareleverandører og tjenesteydere i Kina samt repræsentanter for Kina om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

B. **TILBAGETRÆKNING AF KLAGEN OG AFSLUTNING AF PROCEDUREN**

(14) Ved to breve af 26. oktober 2010 til Kommissionen trak Option NV sine antidumping- og antidsubsidieklager vedrørende importen af WWAN-modemmer med oprindelse i Kina tilbage. Baggrunden for tilbagetrækningen af klagerne var, at Option NV havde indgået en samarbejdsaftale med en eksporterende producent i Kina.

(15) I henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1225/2009 og artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 597/2009 kan proceduren, når klagen trækkes tilbage, afsluttes, medmindre en afslutning ikke vil være i Unionens interesse.

(16) Kommissionen fandt, at procedurerne burde afsluttes, da hverken antidumping- eller antisubsidieundersøgelsen havde vist, at en sådan afslutning ikke ville være i Unionens interesse. De interesserede parter blev underrettet herom og fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

(17) Efter tilbagetrækningen af klagerne henvendte en virksomhed sig til Kommissionen og påstod, at den producerede WWAN-modemmer i Unionen. Virksomheden påstod derefter, at procedurerne skulle fortsættes, selv om klagerne var blevet trukket tilbage. Det skal bemærkes, at virksomheden første gang gav sig til kende efter de proceduremæssige frister i begge undersøgelser, inden for hvilke interesserede parter skal give sig til kende og fremførte deres synspunkter som EU-producenter, og virksomheden støttede således først de klager, som Option havde indgivet, da de var blevet trukket tilbage.

(18) Det skal endvidere bemærkes, at de påstande og oplysninger, som denne virksomhed fremførte, ikke gav Kommissionen anledning til at konkludere, at det ville være i Unionens interesse at fortsætte de igangværende undersøgelser, som var blevet indledt som følge af Options klager, efter tilbagetrækkelsen af disse. Der skal i denne forbindelse — hvad angår virksomhedens påståede operationer i forbindelse med WWAN-modemmer i Unionen — tages hensyn til virksomhedens evne til i praksis at i) spille en rolle på EU-markedet for WWAN-modemmer og desuden ii) være i stand til at levere i tilfælde af forsyningsknaphed, hvis der blev indført foranstaltninger. Ud fra de oplysninger, der blev indgivet som led i disse undersøgelsen, blev det konkluderet, at det ville være ude af proportioner at fortsætte undersøgelser og indføre foranstaltninger efter tilbagetrækningen af klagerne.

(19) Der blev ikke modtaget andre bemærkninger om, at en afslutning af de igangværende undersøgelser ikke ville være i Unionens interesse.

(20) Under disse omstændigheder konkluderer Kommissionen derfor, at antidumping- og antisubsidieprocedurerne vedrørende importen til Unionen af WWAN-modemmer med oprindelse i Kina bør afsluttes uden indførelsen af foranstaltninger.

(21) Registreringen af importen af WWAN-modemmer med oprindelse i Kina, som tariferes under KN-kode ex 8471 80 00 and ex 8517 62 00, i medfør af forordning (EU) nr. 570/2010 og (EU) nr. 811/2010 bør derfor ophøre og nævnte forordninger ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Antidumping- og antisubsidieprocedurerne vedrørende importen til Unionen af trådløse wide area-netværksmodemmer (WWAN-modemmer) med oprindelse i Folkerepublikken Kina, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8471 80 00 og ex 8517 62 00, afsluttes hermed.

Artikel 2

Toldmyndighederne pålægges herved at indstille den registrering af import, som blev indført ved artikel 1 i hhv. forordning (EU) nr. 570/2010 og (EU) nr. 811/2010.

Artikel 3

Forordning (EU) nr. 570/2010 og (EU) nr. 811/2010 ophæves hermed.

[1] EUT C 249 af 16.9.2010, s. 7.
[2] EUT L 243 af 16.9.2010, s. 37.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2011.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 210/2011

af 2. marts 2011

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ([1]),

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ([2]), og ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. marts 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2011.

På Kommissionens vegne
For formanden

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

([1]) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode [1]	Fast importværdi
0702 00 00	IL	122,2
	MA	43,9
	TN	113,1
	TR	107,4
	ZZ	96,7
0707 00 05	TR	171,7
	ZZ	171,7
0709 90 70	MA	32,3
	TR	127,5
	ZZ	79,9
0805 10 20	EG	54,7
	IL	78,1
	MA	53,8
	TN	48,8
	TR	66,6
	ZA	37,9
	ZZ	56,7
0805 50 10	MA	45,9
	TR	54,7
	ZZ	50,3
0808 10 80	BR	55,2
	CA	126,3
	CL	90,0
	CN	91,2
	MK	54,8
	US	106,6
	ZZ	87,4
0808 20 50	AR	89,7
	CL	110,5
	CN	40,4
	US	96,8
	ZA	105,2
	ZZ	88,5

[1] Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

DIREKTIVER

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2011/19/EU

af 2. marts 2011

om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage tau-fluvalinat som aktivstof og om ændring af beslutning 2008/934/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler [1], særlig artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 451/2000 [2] og (EF) nr. 1490/2002 [3] er der fastsat nærmere bestemmelser for iværksættelsen af tredje fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF, ligesom der opstilles en liste over aktivstoffer, som skal vurderes med henblik på eventuel optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Denne liste omfatter tau-fluvalinat.

(2) Anmelderen trak i overensstemmelse med artikel 11e i forordning (EF) nr. 1490/2002 sin støtte til optagelsen af aktivstoffet i bilag I til direktiv 91/414/EØF tilbage inden for to måneder efter modtagelsen af udkastet til vurderingsrapport. Derfor blev det ved Kommissionens beslutning 2008/934/EF af 5. december 2008 om afvisning af at optage visse aktivstoffer i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse stoffer [4] vedtaget, at tau-fluvalinat ikke skulle optages i det pågældende bilag.

(3) Den oprindelige anmelder (i det følgende benævnt »ansøgeren«) har i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF indgivet en ny ansøgning og anmodet om, at den blev behandlet efter den fremskyndede procedure, der er omhandlet i artikel 14-19 i Kommissionens forordning (EF) nr. 33/2008 af 17. januar 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår en almindelig og en fremskyndet procedure for vurdering af aktivstoffer, der har været omfattet af det i artikel 8, stk. 2, i samme direktiv omhandlede arbejdsprogram, men som ikke er optaget i direktivets bilag I [5].

(4) Ansøgningen blev indgivet til Danmark, der blev udpeget som rapporterende medlemsstat ved forordning (EF) nr. 451/2000. Tidsfristen for den fremskyndede procedure er overholdt. Aktivstoffets specifikation og de anvendelsesformål, der er fremlagt dokumentation for, er de samme som i beslutning 2008/934/EF. Ansøgningen opfylder ligeledes de øvrige indholdsmæssige og proceduremæssige krav i artikel 15 i forordning (EF) nr. 33/2008.

(5) Danmark har evalueret de supplerende data, som ansøgeren har forelagt, og har udarbejdet en supplerende rapport. Rapporten blev den 1. oktober 2009 meddelt Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »EFSA«) og Kommissionen. EFSA underrettede de øvrige medlemsstater og ansøgeren om den supplerende rapport, med henblik på at de kunne fremsætte bemærkninger hertil, og sendte de modtagne bemærkninger til Kommissionen. I henhold til artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 33/2008 og efter anmodning fra Kommissionen forelagde EFSA sin konklusion om tau-fluvalinat for Kommissionen den 17. juni 2010 [6]. Udkastet til vurderingsrapport, den supplerende rapport og EFSA's konklusion er blevet behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, og behandlingen blev afsluttet den 28. januar 2011 med Kommissionens reviderede vurderingsrapport om tau-fluvalinat.

[1] EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.
[2] EFT L 55 af 29.2.2000, s. 25.
[3] EFT L 224 af 21.8.2002, s. 23.
[4] EUT L 333 af 11.12.2008, s. 11.
[5] EUT L 15 af 18.1.2008, s. 5.
[6] Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet, »Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance tau-fluvalinate«. *EFSA Journal* 2010; 8(7):1645. [70 pp.]. doi: 10.2903/j.efsa.2010.1645. Foreligger online: www.efsa.europa.eu.

(6) Det fremgår af diverse undersøgelser, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder tau-fluvalinat, kan forventes generelt at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 91/414/EØF, især med hensyn til de anvendelsesformål, der er undersøgt og udførligt beskrevet i Kommissionens reviderede vurderingsrapport. Tau-fluvalinat bør derfor optages i bilag I for at sikre, at godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktivstof, kan finde sted i alle medlemsstater i overensstemmelse med direktiv 91/414/EØF.

(7) Uden at det berører denne konklusion, bør der indhentes yderligere oplysninger om visse specifikke forhold. I henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 91/414/EØF kan der fastsættes betingelser for optagelsen af et stof i bilag I. Det bør derfor kræves, at ansøgeren forelægger yderligere oplysninger til bekræftelse af resultaterne af risikovurderingen på grundlag af den nyeste videnskabelige viden om risikoen for vandorganismer, risikoen for leddyr, der ikke er målarter, og den mulige virkning på miljøet som følge af den potentielle enantioselektive nedbrydning i miljømatricer.

(8) Før et aktivstof optages i bilag I, bør medlemsstaterne og de berørte parter have en rimelig frist til at forberede sig, så de kan opfylde de nye krav, optagelsen medfører.

(9) Uden at det berører de forpligtelser, der i henhold til direktiv 91/414/EØF følger af, at et aktivstof optages i bilag I, bør medlemsstaterne have en frist på seks måneder efter optagelsen til at tage eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder tau-fluvalinat, op til fornyet overvejelse for at sikre, at kravene i direktiv 91/414/EØF, navnlig i artikel 13 og de relevante betingelser i bilag I, er opfyldt. Medlemsstaterne bør, alt efter hvad der er relevant, ændre, erstatte eller tilbagekalde eksisterende godkendelser i henhold til direktiv 91/414/EØF. Uanset ovenstående frist bør der afsættes en længere periode til indgivelse og vurdering af det fuldstændige dossier, jf. bilag III, for hvert plantebeskyttelsesmiddel og for hvert enkelt påtænkt anvendelsesformål i overensstemmelse med de ensartede principper i direktiv 91/414/EØF.

(10) Erfaringerne fra tidligere optagelser i bilag I til direktiv 91/414/EØF af aktivstoffer, som er vurderet inden for rammerne af Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler [1], har vist, at der kan opstå vanskeligheder med fortolkningen af de pligter, som indehavere af eksisterende godkendelser har med hensyn til adgang til data. For at undgå yderligere vanskeligheder synes det derfor nødvendigt at præcisere medlemsstaternes pligter, især pligten til at kontrollere, at indehaveren af en godkendelse kan påvise, at han har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet. Denne præcisering pålægger imidlertid ikke medlemsstaterne eller indehavere af godkendelser nye forpligtelser i forhold til de hidtil vedtagne direktiver om ændring af bilag I.

(11) Direktiv 91/414/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(12) Det blev ved beslutning 2008/934/EF vedtaget, at tau-fluvalinat ikke skulle optages i bilag I, og at godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende stof, skulle tilbagekaldes senest den 31. december 2011. Det er nødvendigt at slette rækken vedrørende tau-fluvalinat i beslutningens bilag.

(13) Beslutning 2008/934/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(14) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 91/414/EØF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Rækken vedrørende tau-fluvalinat i bilaget til beslutning 2008/934/EF udgår.

Artikel 3

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. november 2011 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende love og bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. december 2011.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

[1] EFT L 366 af 15.12.1992, s. 10.

Artikel 4

1. Om nødvendigt ændrer eller tilbagekalder medlemsstaterne i henhold til direktiv 91/414/EØF senest den 30. november 2011 eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder tau-fluvalinat som aktivstof.

Inden da skal medlemsstaterne navnlig kontrollere, at betingelserne i bilag I til direktiv 91/414/EØF vedrørende tau-fluvalinat er overholdt, dog ikke betingelserne i del B vedrørende dette aktivstof, og at indehaveren af godkendelsen er i besiddelse af eller har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet, jf. betingelserne i direktivets artikel 13.

2. Uanset stk. 1 revurderer medlemsstaterne for hvert godkendt plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder tau-fluvalinat, enten som eneste aktivstof eller som ét af flere aktivstoffer, som alle er optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF pr. 31. maj 2011, midlet i overensstemmelse med de ensartede principper i bilag VI til direktiv 91/414/EØF på grundlag af et dossier, der opfylder kravene i bilag III til nævnte direktiv, idet der samtidig tages højde for del B i bilag I til direktivet vedrørende tau-fluvalinat. På grundlag af den vurdering fastslår medlemsstaterne, om midlet opfylder kravene i artikel 4, stk. 1, litra b)-e), i direktiv 91/414/EØF.

Derefter skal medlemsstaterne:

a) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder tau-fluvalinat som eneste aktivstof, om nødvendigt ændre godkendelsen eller trække den tilbage senest den 31. maj 2015, eller

b) hvis det drejer sig om et produkt, der indeholder tau-fluvalinat som ét af flere aktivstoffer, om nødvendigt ændre godkendelsen eller trække den tilbage senest den 31. maj 2015 eller senest den dato, der er fastsat for en sådan ændring eller tilbagetrækning i det eller de pågældende direktiver, hvorved det eller de pågældende stoffer blev optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF, alt efter hvilket der er det seneste tidspunkt.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft den 1. juni 2011.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

Følgende indsættes sidst i tabellen i bilag I til direktiv 91/414/EØF:

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnummer	IUPAC-navn	Renhed [1]	Ikrafttrædelse	Udløbsdato for stoffets optagelse i listen	Særlige bestemmelser
»335	Tau-fluvalinat CAS-nr.: 102851-06-9 CIPAC-nr.: 786	(RS)-α-cyan-3-phenoxybenzyl N-(2-chlor- α,α α-trifluor-p-tolyl)-D-valinat (Isomerer i forholdet 1:1)	≥ 920 g/kg (Isomerer af R-α-cyan og S-α-cyan i forholdet 1:1) Urenheder: Toluen: højst 5 g/kg	1. juni 2011	31. maj 2021	DEL A Må kun tillades anvendt som insekticid og acaricid. DEL B Med henblik på gennemførelsen af de ensartede principper i bilag VI skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om tau-fluvalinat, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 28. januar 2011. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne: a) være særligt opmærksomme på risikoen for vandorganismer og sikre, at anvendelsesbetingelserne foreskriver anvendelse af passende risikobegrænsende foranstaltninger b) være særligt opmærksomme på risikoen for leddyr, der ikke er målarter, og sikre, at anvendelsesbetingelserne foreskriver anvendelse af passende risikobegrænsende foranstaltninger c) være særligt opmærksomme på, at testmaterialet, der anvendes i toksicitetsdossiererne, sammenlignes og sammenholdes med specifikationen af det tekniske materiale som industrielt fremstillet. De berørte medlemsstater anmoder om fremlæggelse af bekræftende oplysninger om: — risikoen for bioakkumulering/biomagnificering i vandmiljøet — risikoen for leddyr, der ikke er målarter. De berørte medlemsstater sørger for, at ansøgeren forelægger Kommissionen disse bekræftende oplysninger senest den 31. maj 2013. De berørte medlemsstater sørger for, at ansøgeren to år efter vedtagelsen af specifikke retningslinjer forelægger bekræftende oplysninger om: den mulige virkning på miljøet som følge af den potentielle enantioselektive nedbrydning i miljømatricer.«

[1] Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2011/20/EU

af 2. marts 2011

om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage fenoxycarb som aktivstof og om ændring af beslutning 2008/934/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler [1], særlig artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 451/2000 [2] og (EF) nr. 1490/2002 [3] er der fastsat nærmere bestemmelser for iværksættelsen af tredje fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF, ligesom der er opstillet en liste over aktivstoffer, som skal vurderes med henblik på eventuel optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Denne liste omfatter fenoxycarb.

(2) Anmelderen trak i overensstemmelse med artikel 11e i forordning (EF) nr. 1490/2002 sin støtte til optagelsen af aktivstoffet i bilag I til direktiv 91/414/EØF tilbage inden for to måneder efter modtagelsen af udkastet til vurderingsrapport. Derfor blev det ved Kommissionens beslutning 2008/934/EF af 5. december 2008 om afvisning af at optage visse aktivstoffer i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse stoffer [4] vedtaget, at fenoxycarb ikke skulle optages i det pågældende bilag.

(3) Den oprindelige anmelder (i det følgende benævnt »ansøgeren «) har i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF indgivet en ny ansøgning og anmodet om, at den blev behandlet efter den fremskyndede procedure, der er omhandlet i artikel 14-19 i Kommissionens forordning (EF) nr. 33/2008 af 17. januar 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår en almindelig og en fremskyndet procedure for vurdering af aktivstoffer, der har været omfattet af det i artikel 8, stk. 2, i samme direktiv omhandlede arbejdsprogram, men som ikke er optaget i direktivets bilag I [5].

(4) Ansøgningen blev indgivet til Nederlandene, der blev udpeget som rapporterende medlemsstat ved forordning (EF) nr. 451/2000. Tidsfristen for den fremskyndede procedure er overholdt. Aktivstoffets specifikation og de anvendelsesformål, der er fremlagt dokumentation for, er de samme som i beslutning 2008/934/EF. Ansøgningen opfylder ligeledes de øvrige indholdsmæssige og procedueremæssige krav i artikel 15 i forordning (EF) nr. 33/2008.

(5) Nederlandene har evalueret de supplerende data, som ansøgeren har forelagt, og har udarbejdet en supplerende rapport. Rapporten blev den 10. december 2009 meddelt Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »EFSA«) og Kommissionen. EFSA underrettede de øvrige medlemsstater og ansøgeren om den supplerende rapport, med henblik på at de kunne fremsætte bemærkninger hertil, og sendte de modtagne bemærkninger til Kommissionen. I henhold til artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 33/2008 og efter anmodning fra Kommissionen forelagde EFSA sin konklusion om fenoxycarb for Kommissionen den 13. september 2010 [6]. Udkastet til vurderingsrapport, den supplerende rapport og EFSA's konklusion er blevet behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, og behandlingen blev afsluttet den 28. januar 2011 med Kommissionens reviderede vurderingsrapport om fenoxycarb.

(6) Det fremgår af diverse undersøgelser, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder fenoxycarb, kan forventes generelt at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 91/414/EØF, især med hensyn til de anvendelsesformål, der er undersøgt og udførligt beskrevet i Kommissionens reviderede vurderingsrapport. Fenoxycarb bør derfor optages i bilag I for at sikre, at godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende aktivstof, kan finde sted i alle medlemsstater i overensstemmelse med direktivet.

[1] EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.
[2] EFT L 55 af 29.2.2000, s. 25.
[3] EFT L 224 af 21.8.2002, s. 23.
[4] EUT L 333 af 11.12.2008, s. 11.
[5] EUT L 15 af 18.1.2008, s. 5.
[6] Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet, »Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance fenoxycarb«. *EFSA Journal* 2010; 8(12):1779. [75 pp.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1779. Foreligger online: www.efsa.europa.eu.

(7) Uden at det berører denne konklusion, bør der indhentes yderligere oplysninger om visse specifikke forhold. I henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 91/414/EØF kan der fastsættes betingelser for optagelsen af et stof i bilag I. Det bør derfor kræves, at ansøgeren fremlægger oplysninger til bekræftelse af risikovurderingen for leddyr, der ikke er målarter, og for biyngel.

(8) Før et aktivstof optages i bilag I, bør medlemsstaterne og de berørte parter have en rimelig frist til at forberede sig, så de kan opfylde de nye krav, optagelsen medfører.

(9) Uden at det berører de forpligtelser, der i henhold til direktiv 91/414/EØF følger af, at et aktivstof optages i bilag I, bør medlemsstaterne have en frist på seks måneder efter optagelsen til at tage eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder fenoxycarb, op til fornyet overvejelse for at sikre, at kravene i direktiv 91/414/EØF, navnlig i artikel 13, og de relevante betingelser i bilag I er opfyldt. Medlemsstaterne bør, alt efter hvad der er relevant, ændre, erstatte eller tilbagekalde eksisterende godkendelser i henhold til direktiv 91/414/EØF. Uanset ovenstående frist bør der afsættes en længere periode til indgivelse og vurdering af det fuldstændige dossier, jf. bilag III, for hvert plantebeskyttelsesmiddel og for hvert enkelt påtænkt anvendelsesformål i overensstemmelse med de ensartede principper i direktiv 91/414/EØF.

(10) Erfaringerne fra tidligere optagelser i bilag I til direktiv 91/414/EØF af aktivstoffer, som er vurderet inden for rammerne af Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler [1], har vist, at der kan opstå vanskeligheder med fortolkningen af de pligter, som indehavere af eksisterende godkendelser har med hensyn til adgang til data. For at undgå yderligere vanskeligheder synes det derfor nødvendigt at præcisere medlemsstaternes pligter, især pligten til at kontrollere, at indehaveren af en godkendelse kan påvise, at han har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet. Denne præcisering pålægger imidlertid ikke medlemsstaterne eller indehavere af godkendelser nye forpligtelser i forhold til de hidtil vedtagne direktiver om ændring af bilag I.

(11) Direktiv 91/414/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(12) Det blev ved beslutning 2008/934/EF vedtaget, at fenoxycarb ikke skulle optages i bilag I, og at godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende stof, skulle tilbagekaldes senest den 31. december 2011. Det er nødvendigt at slette rækken vedrørende fenoxycarb i beslutningens bilag.

(13) Beslutning 2008/934/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(14) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 91/414/EØF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Rækken vedrørende fenoxycarb i bilaget til beslutning 2008/934/EF udgår.

Artikel 3

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. november 2011 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende love og bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. december 2011.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 4

1. Om nødvendigt ændrer eller tilbagekalder medlemsstaterne i henhold til direktiv 91/414/EØF senest den 30. november 2011 eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder fenoxycarb som aktivstof.

Inden da skal medlemsstaterne navnlig kontrollere, at betingelserne i bilag I til direktiv 91/414/EØF vedrørende fenoxycarb er overholdt, dog ikke betingelserne i del B vedrørende dette aktivstof, og at indehaveren af godkendelsen er i besiddelse af eller har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet, jf. betingelserne i direktivets artikel 13.

[1] EFT L 366 af 15.12.1992, s. 10.

2. Uanset stk. 1 revurderer medlemsstaterne for hvert godkendt plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder fenoxycarb, enten som eneste aktivstof eller som ét af flere aktivstoffer, som alle er optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF pr. 31. maj 2011, midlet i overensstemmelse med de ensartede principper i bilag VI til direktiv 91/414/EØF på grundlag af et dossier, der opfylder kravene i bilag III til nævnte direktiv, idet der samtidig tages højde for del B i bilag I til direktivet vedrørende fenoxycarb. På grundlag af den vurdering fastslår medlemsstaterne, om midlet opfylder kravene i artikel 4, stk. 1, litra b)-e), i direktiv 91/414/EØF.

Derefter skal medlemsstaterne:

a) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder fenoxycarb som eneste aktivstof, om nødvendigt ændre eller tilbagekalde godkendelsen senest den 31. maj 2015, eller

b) hvis det drejer sig om et produkt, der indeholder fenoxycarb som ét af flere aktivstoffer, om nødvendigt ændre godkendelsen eller trække den tilbage senest den 31. maj 2015 eller senest den dato, der er fastsat for en sådan ændring eller tilbagetrækning i det eller de pågældende direktiver, hvorved det eller de pågældende stoffer blev optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF, alt efter hvilket der er det seneste tidspunkt.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft den 1. juni 2011.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

Følgende indsættes sidst i tabellen i bilag I til direktiv 91/414/EØF:

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnummer	IUPAC-navn	Renhed [1]	Ikrafttrædelse	Udløbsdato for stoffets optagelse i listen	Særlige bestemmelser
»339	Fenoxycarb CAS-nr.: 79127-80-3 CIPAC-nr.: 425	Ethyl [2-(4-phenoxyphenoxy)ethyl]carbamat	≥ 970 g/kg Urenheder: Toluen: højst 1 g/kg	1. juni 2011	31. maj 2021	DEL A Må kun tillades anvendt som insekticid. DEL B Med henblik på gennemførelsen af de ensartede principper i bilag VI skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om fenoxycarb, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 28. januar 2011. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne: — være særligt opmærksomme på at beskytte vandorganismer. Godkendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant — være særligt opmærksomme på risikoen for bier og leddyr, der ikke er målarter. Godkendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant. De berørte medlemsstater anmoder om, at der fremlægges oplysninger til bekræftelse af risikovurderingen for leddyr, der ikke er målarter, og for biyngel. De berørte medlemsstater sikrer, at ansøgeren forelægger Kommissionen disse bekræftende oplysninger senest den 31. maj 2013.«

[1] Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2011/21/EU

af 2. marts 2011

om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage clethodim som aktivstof og om ændring af beslutning 2008/934/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler [1], særlig artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 451/2000 [2] og (EF) nr. 1490/2002 [3] er der fastsat nærmere bestemmelser for iværksættelsen af tredje fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF, ligesom der opstilles en liste over aktivstoffer, som skal vurderes med henblik på eventuel optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Denne liste omfatter clethodim.

(2) Anmelderen trak i overensstemmelse med artikel 11e i forordning (EF) nr. 1490/2002 sin støtte til optagelsen af aktivstoffet i bilag I til direktiv 91/414/EØF tilbage inden for to måneder efter modtagelsen af udkastet til vurderingsrapport. Derfor blev det ved Kommissionens beslutning 2008/934/EF af 5. december 2008 om afvisning af at optage visse aktivstoffer i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse stoffer [4], vedtaget at afvise at optage clethodim.

(3) Den oprindelige anmelder (i det følgende benævnt »ansøgeren«) har i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF indgivet en ny ansøgning og anmodet om, at den blev behandlet efter den fremskyndede procedure, der er omhandlet i artikel 14-19 i Kommissionens forordning (EF) nr. 33/2008 af 17. januar 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår en almindelig og en fremskyndet procedure for vurdering af aktivstoffer, der har været omfattet af det i artikel 8, stk. 2, i samme direktiv omhandlede arbejdsprogram, men som ikke er optaget i direktivets bilag I [5].

(4) Ansøgningen blev indgivet til Nederlandene, der blev udpeget som rapporterende medlemsstat ved forordning (EF) nr. 1490/2002. Tidsfristen for den fremskyndede procedure er overholdt. Aktivstoffets specifikation og de anvendelsesformål, der er fremlagt dokumentation for, er de samme som i beslutning 2008/934/EF. Ansøgningen opfylder ligeledes de øvrige indholdsmæssige og proceduremæssige krav i artikel 15 i forordning (EF) nr. 33/2008.

(5) Nederlandene har evalueret de supplerende data, som ansøgeren har forelagt, og har udarbejdet en supplerende rapport. Rapporten blev den 1. december 2009 meddelt Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »EFSA«) og Kommissionen. EFSA underrettede de øvrige medlemsstater og ansøgeren om den supplerende rapport, med henblik på at de kunne fremsætte bemærkninger hertil, og sendte de modtagne bemærkninger til Kommissionen. I henhold til artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 33/2008 og efter anmodning fra Kommissionen forelagde EFSA sin konklusion om clethodim for Kommissionen den 10. september 2010 [6]. Udkastet til vurderingsrapport, den supplerende rapport og EFSA's konklusion er blevet behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, og behandlingen blev afsluttet den 28. januar 2011 med Kommissionens reviderede vurderingsrapport om clethodim.

(6) Det fremgår af diverse undersøgelser, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder clethodim, kan forventes generelt at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 91/414/EØF, især med hensyn til de anvendelsesformål, der er undersøgt og udførligt beskrevet i Kommissionens reviderede vurderingsrapport. Clethodim bør derfor optages i bilag I for at sikre, at godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende aktivstof, kan finde sted i alle medlemsstater i overensstemmelse med direktiv 91/414/EØF.

[1] EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.
[2] EFT L 55 af 29.2.2000, s. 25.
[3] EFT L 224 af 21.8.2002, s. 23.
[4] EUT L 333 af 11.12.2008, s. 11.
[5] EUT L 15 af 18.1.2008, s. 5.
[6] Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet, »Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance clethodim«. *EFSA Journal* 2010; 8(9):1771. [93 pp.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1771. Foreligger online: www.efsa.europa.eu

(7) Uden at det berører denne konklusion, bør der indhentes yderligere oplysninger om visse specifikke forhold. I henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 91/414/EØF kan der fastsættes betingelser for optagelsen af et stof i bilag I. Det bør derfor kræves, at ansøgeren forelægger yderligere oplysninger til bekræftelse af resultaterne af risikovurderingen under hensyntagen til den nyeste videnskabelige viden om vurderingen af eksponeringen af jorden og grundvandet og definitionen af restkoncentrationer i forbindelse med risikovurderingen.

(8) Før et aktivstof optages i bilag I, bør medlemsstaterne og de berørte parter have en rimelig frist til at forberede sig, så de kan opfylde de nye krav, optagelsen medfører.

(9) Uden at det berører de forpligtelser, der i henhold til direktiv 91/414/EØF følger af, at et aktivstof optages i bilag I, bør medlemsstaterne have en frist på seks måneder efter optagelsen til at tage eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder clethodim, op til fornyet overvejelse for at sikre, at kravene i direktiv 91/414/EØF, navnlig i artikel 13, og de relevante betingelser i bilag I er opfyldt. Medlemsstaterne bør, alt efter hvad der er relevant, ændre, erstatte eller tilbagekalde eksisterende godkendelser i henhold til direktiv 91/414/EØF. Uanset ovenstående frist bør der afsættes en længere periode til indgivelse og vurdering af det fuldstændige dossier, jf. bilag III, for hvert plantebeskyttelsesmiddel og for hvert enkelt påtænkt anvendelsesformål i overensstemmelse med de ensartede principper i direktiv 91/414/EØF.

(10) Erfaringerne fra tidligere optagelser i bilag I til direktiv 91/414/EØF af aktivstoffer, som er vurderet inden for rammerne af Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler [1], har vist, at der kan opstå vanskeligheder med fortolkningen af de pligter, som indehavere af eksisterende godkendelser har med hensyn til adgang til data. For at undgå yderligere vanskeligheder synes det derfor nødvendigt at præcisere medlemsstaternes pligter, især pligten til at kontrollere, at indehaveren af en godkendelse kan påvise, at han har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet. Denne præcisering pålægger imidlertid ikke medlemsstaterne eller indehavere af godkendelser nye forpligtelser i forhold til de hidtil vedtagne direktiver om ændring af bilag I.

(11) Direktiv 91/414/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(12) Det blev ved beslutning 2008/934/EF vedtaget, at clethodim ikke skulle optages i bilag I, og at godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende stof, skulle tilbagekaldes senest den 31. december 2011. Det er nødvendigt at slette rækken vedrørende clethodim i beslutningens bilag.

(13) Beslutning 2008/934/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(14) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 91/414/EØF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Rækken vedrørende clethodim i bilaget til beslutning 2008/934/EF udgår.

Artikel 3

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. november 2011 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende love og bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. december 2011.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 4

1. Om nødvendigt ændrer eller tilbagekalder medlemsstaterne i henhold til direktiv 91/414/EØF senest den 30. november 2011 eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder clethodim som aktivstof.

Inden da skal medlemsstaterne navnlig kontrollere, at betingelserne i bilag I til direktiv 91/414/EØF vedrørende clethodim er overholdt, dog ikke betingelserne i del B vedrørende dette aktivstof, og at indehaveren af godkendelsen er i besiddelse af eller har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet, jf. betingelserne i direktivets artikel 13.

[1] EFT L 366 af 15.12.1992, s. 10.

2. Uanset stk. 1 revurderer medlemsstaterne for hvert godkendt plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder clethodim, enten som eneste aktivstof eller som ét af flere aktivstoffer, som alle er optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF pr. 31. maj 2011, midlet i overensstemmelse med de ensartede principper i bilag VI til direktiv 91/414/EØF på grundlag af et dossier, der opfylder kravene i bilag III til nævnte direktiv, idet der samtidig tages højde for del B i bilag I til direktivet vedrørende clethodim. På grundlag af den vurdering fastslår medlemsstaterne, om midlet opfylder kravene i artikel 4, stk. 1, litra b)-e), i direktiv 91/414/EØF.

Derefter skal medlemsstaterne:

a) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder clethodim som eneste aktivstof, om nødvendigt ændre godkendelsen eller trække den tilbage senest den 31. maj 2015, eller

b) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder clethodim som ét af flere aktivstoffer, om nødvendigt ændre eller tilbagekalde godkendelsen senest den 31. maj 2015 eller senest den dato, der er fastsat for en sådan ændring eller tilbagekaldelse i det eller de pågældende direktiver, hvorved det eller de pågældende stoffer blev optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF, alt efter hvilket der er det seneste tidspunkt.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft den 1. juni 2011.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

Følgende indsættes sidst i tabellen i bilag I til direktiv 91/414/EØF:

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnummer	IUPAC-navn	Renhed [1]	Ikrafttrædelse	Udløbsdato for stoffets optagelse i listen	Særlige bestemmelser
»336	Clethodim CAS-nr.: *99129-21-2* CIPAC-nr.: 508	(5RS)-2-{(1EZ)-1-[(2E)-3-chlorallyloxyimino]-propyl}-5-[(2RS)-2-(ethylthio)propyl]-3-hydroxycyclohex-2-en-1-on	≥ 930 g/kg Urenheder: Toluen: højst 4 g/kg	1.6.2011	31.5. 2021	DEL A Må kun tillades anvendt som herbicid på sukkerroer. DEL B Med henblik på gennemførelsen af de ensartede principper i bilag VI skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om clethodim, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 28. januar 2011. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne være særligt opmærksomme på at beskytte vandorganismer, fugle og pattedyr og sikre, at anvendelsesbetingelserne omfatter anvendelse af passende risikobegrænsende foranstaltninger. De berørte medlemsstater anmoder om, at der under hensyntagen til den nyeste videnskabelige viden fremlægges bekræftende oplysninger om: — vurderingerne af eksponeringen af jorden og grundvandet — definitionen af restkoncentrationer i forbindelse med risikovurderingen. De berørte medlemsstater sikrer, at ansøgeren forelægger Kommissionen disse bekræftende oplysninger senest den 31. maj 2013.«

[1] Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE 2011/137/FUSP

af 28. februar 2011

om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 23. februar 2011 udtrykte Den Europæiske Union sin alvorlige bekymring over udviklingen i situationen i Libyen. EU fordømte på det kraftigste volden og magtanvendelsen over for civile og beklagede undertrykkelsen af fredelige demonstranter.

(2) EU gentog sin opfordring til omgående at bringe magtanvendelsen til ophør og til at tage skridt til at imødekomme befolkningens legitime krav.

(3) Den 26. februar 2011 vedtog De Forenede Nationers Sikkerhedsråd (Sikkerhedsrådet) resolution 1970 (UNSCR 1970 (2011)), som indførte restriktive foranstaltninger over for Libyen og over for personer og enheder involveret i grove menneskerettighedskrænkelser mod personer i Libyen, bl.a. ved deltagelse i angreb på civilbefolkningen og civile faciliteter i strid med folkeretten.

(4) I lyset af den alvorlige situation i Libyen finder EU det nødvendigt at indføre yderligere restriktive foranstaltninger.

(5) Der er derudover behov for yderligere handling fra Unionens side for at iværksætte en række foranstaltninger —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Direkte eller indirekte levering, salg eller overførsel af våben og af alle typer materiel i tilknytning hertil, herunder våben og ammunition, militærkøretøjer og militært udstyr, paramilitært udstyr samt reservedele til ovennævnte, såvel som udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, fra statsborgere i medlemsstaterne eller fra eller via medlemsstaternes områder eller ved anvendelse af skibe eller luftfartøjer, der fører deres flag, til Libyen forbydes, uanset om de har oprindelse i medlemsstaterne eller ej.

2. Det er forbudt

a) direkte eller indirekte at levere teknisk bistand, uddannelse eller anden bistand, herunder bevæbnede lejesoldater, tilknyttet militær virksomhed eller levering, vedligeholdelse og brug af produkter som nævnt i stk. 1, til fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer i eller til brug i Libyen

b) direkte eller indirekte at levere finansiel bistand med tilknytning til militær virksomhed eller levering, vedligeholdelse og brug af produkter som nævnt i stk. 1, til fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer i eller til brug i Libyen

c) bevidst og forsætligt at deltage i aktiviteter, hvis formål eller virkning er at omgå forbuddene i litra a) eller b).

Artikel 2

1. Artikel 1 finder ikke anvendelse på

a) levering, salg eller overførsel af udstyr, der ikke er bestemt til at dræbe, eller af udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, men som udelukkende er til humanitær brug eller beskyttelsesbrug

b) andre former for levering, salg eller overførsel af våben og tilknyttet materiel

c) levering af teknisk bistand, uddannelse eller anden bistand, herunder personale, i forbindelse med sådant udstyr

d) levering af finansiel bistand i forbindelse med sådant udstyr,

som i givet fald på forhånd er godkendt af det udvalg, der er nedsat i henhold til punkt 24 i UNSCR 1970 (2011) (udvalget).

2. Artikel 1 finder ikke anvendelse på levering, salg eller overførsel af beskyttelsesbeklædning, herunder skudsikre veste og militærhjelme, der midlertidigt eksporteres til Libyen udelukkende til personlig brug for personel fra FN eller fra EU eller dets medlemsstater, repræsentanter for medierne, humanitært hjælpepersonale, ulandsfrivillige og tilknyttet personale.

Artikel 3

Indkøb af produkter som omhandlet i artikel 1, stk. 1, fra Libyen, uanset om de har oprindelse i Libyen eller ej, forbydes for medlemsstaternes statsborgere, enten ved anvendelse af skibe eller luftfartøjer, der fører deres flag.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne inspicerer i overensstemmelse med deres nationale myndigheder, deres nationale lovgivning og folkeretten, navnlig havretten og relevante internationale aftaler om civil luftfart, al fragt til og fra Libyen på deres område, herunder i deres søhavne og lufthavne, hvis de har oplysninger, der giver rimelig grund til at antage, at fragten indeholder produkter, som det i henhold denne afgørelse er forbudt at levere, sælge, overføre eller eksportere.

2. Ved fund af produkter, som det i henhold til denne afgørelse er forbudt at levere, sælge, overføre eller eksportere, beslaglægger og bortskaffer medlemsstaterne disse (f.eks. ved destruktion, ubrugeliggørelse, oplagring eller overførsel til en anden stat end oprindelses- eller bestemmelsesstaterne til bortskaffelse).

3. Medlemsstaterne samarbejder i overensstemmelse med deres nationale lovgivning i forbindelse med inspektion og bortskaffelse i henhold til stk. 1 og 2.

4. Luftfartøjer og skibe, der transporterer fragt til og fra Libyen, skal inden ankomst eller afgang afgive supplerende oplysninger om alle varer, der føres ind i eller ud af en medlemsstat.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at begrænse indrejse i eller transit gennem deres område for

a) personer, der er opført på listen i bilag I til UNSCR 1970 (2011), og andre personer, som Sikkerhedsrådet eller udvalget har udpeget i overensstemmelse med punkt 22 i UNSCR 1970 (2011), jf. bilag I

b) personer, der ikke er omfattet af bilag I, men som er involveret eller meddelagtige i at beordre, kontrollere eller på anden måde styre grove menneskerettighedskrænkelser mod personer i Libyen, bl.a. ved at være involveret eller meddelagtige i at planlægge, lede, beordre eller gennemføre angreb i strid med folkeretten, herunder luftbombardementer, på civilbefolkningen og civile faciliteter eller handle for, på vegne af eller under deres ledelse, jf. bilag II.

2. Stk. 1 forpligter ikke en medlemsstat til at nægte sine egne statsborgere indrejse på medlemsstatens eget område.

3. Stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse, hvis udvalget fastslår,

a) at rejse er berettiget af humanitære hensyn, herunder religiøse forpligtelser, eller

b) at en fritagelse vil fremme målet om fred og national forsoning i Libyen og stabilitet i regionen.

4. Stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse, hvis:

a) indrejse eller transit er nødvendig for at gennemføre en retssag

b) en medlemsstat fra sag til sag afgør, at sådan indrejse eller transit er nødvendig for at fremme fred og stabilitet i Libyen, og medlemsstaten underretter udvalget inden 48 timer efter at have truffet en sådan afgørelse.

5. Stk. 1, litra b), gælder med forbehold af tilfælde, hvor en medlemsstat er bundet af en folkeretlig forpligtelse, dvs.:

a) som værtsland for en international mellemstatslig organisation

b) som værtsland for en international konference, som er indkaldt af FN eller afholdes i FN's regi

c) i henhold til en multilateral aftale, hvorved der tilkendes privilegier og immuniteter, eller

d) i henhold til Lateranforliget fra 1929 mellem Pavestolen (Vatikanstaten) og Italien.

6. Stk. 5 anses ligeledes for at gælde i tilfælde, hvor en medlemsstat er værtsland for Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).

7. Rådet underrettes behørigt, hver gang en medlemsstat indrømmer en fritagelse i henhold til stk. 5 eller 6.

8. Medlemsstaterne kan indrømme fritagelser fra foranstaltningerne i stk. 1, litra b), hvis rejse er berettiget af tvingende humanitære hensyn eller af hensyn til muligheden for at kunne deltage i mellemstatslige møder, herunder møder i EU-regi, eller møder, hvor en medlemsstat, der varetager formandskabet for OSCE, er vært, og hvor der føres en politisk dialog, som direkte fremmer demokratiet, menneskerettighederne og retssikkerheden i Libyen.

9. En medlemsstat, der ønsker at indrømme fritagelser, jf. stk. 8, giver Rådet skriftligt meddelelse herom. Fritagelsen anses for at være indrømmet, medmindre et eller flere rådsmedlemmer skriftligt gør indsigelse inden for to arbejdsdage efter at have modtaget meddelelsen om den foreslåede fritagelse. Hvis et eller flere rådsmedlemmer gør indsigelse, kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte at indrømme den foreslåede fritagelse.

10. I tilfælde hvor en medlemsstat i medfør af stk. 5, 6 og 8 tillader personer, der er opført på listen i bilaget, indrejse i eller transit gennem sit område, gælder tilladelsen udelukkende det formål, til hvilket den er udstedt, og de berørte personer.

Artikel 6

1. Alle pengemidler, andre finansielle aktiver og økonomiske ressourcer, som ejes eller kontrolleres direkte eller indirekte:

a) af personer og enheder, der er opført på listen i bilag II til UNSCR 1970 (2011), og andre personer og enheder, som Sikkerhedsrådet eller udvalget har udpeget i overensstemmelse med punkt 22 i UNSCR 1970 (2011), eller af enkeltpersoner eller enheder, der handler på deres vegne eller under deres ledelse, eller af enheder, der ejes eller kontrolleres af dem, jf. listen i bilag III

b) af personer og enheder, der ikke er omfattet af bilag III, men som er involveret eller meddelagtige i at beordre, kontrollere eller på anden måde styre grove menneskerettighedskrænkelser mod personer i Libyen, bl.a. ved at være involveret eller meddelagtige i at planlægge, lede, beordre eller gennemføre angreb i strid med folkeretten, herunder luftbombardementer, på civilbefolkningen og civile faciliteter, eller af enkeltpersoner eller enheder, der handler på deres vegne eller under deres ledelse, eller af enheder, der ejes eller kontrolleres af dem, jf. listen i bilag IV,

indefryses.

2. Ingen pengemidler, andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer må direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller være til fordel for de fysiske eller juridiske personer eller enheder, der er nævnt i stk. 1.

3. Der kan gøres undtagelse for pengemidler, finansielle aktiver og økonomiske ressourcer, som

a) er nødvendige for basale udgifter, herunder betaling af fødevarer, husleje eller renter og afdrag på hypotekslån, medicin og lægebehandling, skatter, forsikringspræmier og offentlige forbrugsafgifter

b) alene er bestemt til betaling af rimelige honorarer og godtgørelse af udgifter i forbindelse med juridisk bistand i overensstemmelse med nationale love eller

c) alene er bestemt til betaling af afgifter eller gebyrer i overensstemmelse med nationale love til rutinemæssig forvaltning af indefrosne pengemidler, anden finansiel bistand og økonomiske ressourcer

efter at den pågældende medlemsstat i givet fald har underrettet udvalget om, at den vil tillade adgang til sådanne pengemidler, andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer, medmindre udvalget træffer en negativ afgørelse inden fem arbejdsdage fra en sådan underretning.

4. Der kan også gøres undtagelse for pengemidler og økonomiske ressourcer, som

a) er nødvendige til afholdelse af ekstraordinære udgifter, efter at den pågældende medlemsstat har underrettet udvalget herom, hvis det er hensigtsmæssigt, og udvalget har godkendt dette

b) er omfattet af en retslig, administrativ eller voldgiftsmæssig afgørelse om tilbageholdelsesret eller en dom; i så tilfælde kan pengemidler, andre finansielle aktiver og økonomiske ressourcer anvendes til at efterkomme den pågældende afgørelse om tilbageholdelsesret eller dom, forudsat at afgørelsen var truffet eller dommen afsagt inden datoen for vedtagelsen af UNSCR 1970 (2011) og ikke er til fordel for en person eller enhed som nævnt i stk. 1, efter at den pågældende medlemsstat har underrettet udvalget, hvis det er hensigtsmæssigt.

5. Stk. 1 er ikke til hinder for, at en udpeget person eller enhed foretager en betaling i henhold til en kontrakt, der er indgået, før denne person eller enhed blev opført på listen, såfremt den relevante medlemsstat har fastslået, at betalingen ikke, hverken direkte eller indirekte, modtages af en person eller enhed, der er nævnt i stk. 1, og efter at den relevante medlemsstat i givet fald har underrettet udvalget om, at den agter at foretage eller modtage sådanne betalinger eller bemyndige, at pengemidler, andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer frigives med henblik herpå, ti arbejdsdage før en sådan bemyndigelse.

6. Stk. 2 gælder ikke beløb, der tilføres indefrosne konti i form af

a) renter eller anden form for afkast fra disse konti eller

b) forfaldne beløb i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, som er opstået forud for den dato, hvor disse konti blev omfattet af restriktive foranstaltninger

forudsat at sådanne renter eller andre indtægter og betalinger fortsat er omfattet af stk. 1.

Artikel 7

Der ydes ikke kompensation, herunder erstatning eller nogen anden tilsvarende kompensation, såsom modregning eller erstatning i henhold til garanti i forbindelse med kontrakter eller transaktioner, hvis gennemførelse direkte eller indirekte helt eller delvis er blevet påvirket af foranstaltninger truffet i medfør af UNSCR 1970 (2011), herunder foranstaltninger truffet af Unionen eller af enhver medlemsstat i overensstemmelse med, som krævet i eller i forbindelse med gennemførelsen af de relevante afgørelser fra Sikkerhedsrådet eller foranstaltninger, der er omfattet af denne afgørelse, til de udpegede personer og enheder, som er opført på listen i bilag I, II, III eller IV, eller nogen anden person eller enhed i Libyen, herunder Libyens regering, eller til nogen person eller enhed, som rejser fordringer gennem eller til fordel for en sådan person eller enhed.

Artikel 8

1. Rådet gennemfører ændringerne til bilag I og III på grundlag af Sikkerhedsrådets eller udvalgets konstateringer.

2. Rådet udarbejder på forslag af medlemsstaterne eller Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik listerne i bilag II og IV og vedtager ændringer hertil.

Artikel 9

1. Når Sikkerhedsrådet eller udvalget opfører en person eller enhed på listen, medtager Rådet den pågældende person eller enhed på listen i bilag I eller III.

2. Når Rådet træffer afgørelse om foranstaltninger i henhold til artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra b), med hensyn til en person eller enhed, ændrer det bilag II og IV i overensstemmelse hermed.

3. Rådet underretter den i stk. 1 og 2 omhandlede person eller enhed om sin afgørelse, herunder om grundene til opførelse på listen, enten direkte, hvis adressen er bekendt, eller ved offentliggørelse af en notits, og giver personen eller enheden mulighed for at fremsætte bemærkninger.

4. Når der fremsættes bemærkninger eller forelægges væsentlig ny dokumentation, tager Rådet sin afgørelse op til fornyet overvejelse og underretter personen eller enheden herom.

Artikel 10

1. Bilag I, II, III og IV indeholder grundene til at opføre de pågældende personer og enheder på listen, der stilles til rådighed af Sikkerhedsrådet eller udvalget med hensyn til bilag I og III.

2. Bilag I, II, III og IV indeholder også, hvis der findes sådanne oplysninger, de oplysninger, der er nødvendige for at identificere de pågældende personer eller enheder, og som stilles til rådighed af Sikkerhedsrådet eller udvalget med hensyn til bilag I og III. For så vidt angår personer kan sådanne oplysninger omfatte navne med tilhørende aliaser, fødselsdato og fødested, nationalitet, pas- og identitetskortnumre, køn, adresse, hvis denne er bekendt, og funktion eller erhverv. For så vidt angår enheder kan sådanne oplysninger omfatte navne, registreringssted og -dato, registreringsnummer og forretningssted. Bilag I og III skal også indeholde datoen for Sikkerhedsrådets eller udvalgets udpegelse.

Artikel 11

For at give foranstaltningerne i denne afgørelse størst mulig virkning tilskynder Unionen tredjelande til at vedtage tilsvarende restriktive foranstaltninger.

Artikel 12

1. Denne afgørelse tages op til revision, ændres eller ophæves alt efter omstændighederne, navnlig på baggrund af Sikkerhedsrådets relevante afgørelser.

2. De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra b), tages regelmæssigt og mindst hver 12. måned op til revision. De ophører med at finde anvendelse på de berørte personer og enheder, hvis Rådet efter proceduren i artikel 8, stk. 2, fastslår, at betingelserne for deres anvendelse ikke længere er opfyldt.

Artikel 13

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2011.

På Rådets vegne

MARTONYI J.

Formand

BILAG I

Liste over personer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a)

1. **AL-BAGHDADI, Dr. Abdulqader Mohammed**

   Pasnummer: B010574. Fødselsdato: 1.7.1950.

   Chef for de Revolutionære Komitéers forbindelseskontor. De Revolutionære Komitéer er involveret i vold mod demonstranter.

   Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

2. **DIBRI, Abdulqader Yusef**

   Fødselsdato: 1946. Fødested: Houn, Libyen.

   Chef for Muammar GADDAFIs personlige sikkerhedstjeneste. Ansvar for regimets sikkerhed. Har tidligere brugt vold mod dissidenter.

   Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

3. **DORDA, Abu Zayd Umar**,

   Direktør i den eksterne sikkerhedsorganisation. Loyal tilhænger af regimet. Chef for den eksterne efterretningstjeneste.

   Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

4. **JABIR, Generalmajor Abu Bakr Yunis**

   Fødselsdato: 1952. Fødested: Jalo, Libyen.

   Forsvarsminister. Overordnet ansvar for de væbnede styrkers handlinger.

   Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

5. **MATUQ, Matuq Mohammed**

   Fødselsdato: 1956. Fødested: al-Khums.

   Minister for offentlige værker. Højtstående medlem af regimet. Er involveret i De Revolutionære Komitéer. Har tidligere været involveret i undertrykkelse af modstand og brug af vold.

   Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

6. **QADHAF AL-DAM, Sayyid Mohammed**

   Fødselsdato:1948. Fødested: Surt, Libyen.

   Muammar GADDAFIs fætter. Sayyid deltog i 1980'erne i en mordkampagne mod dissidenter og er angiveligt ansvarlig for adskillige dødsfald i Europa. Han menes også at være involveret i våbenkøb.

   Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

7. **GADDAFI, Aisha Muammar**

   Fødselsdato: 1978. Fødested: Tripoli, Libyen.

   Datter af Muammar GADDAFI. Personlig forbindelse til regimet.

   Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

8. **GADDAFI, Hannibal Muammar**

   Pasnummer: B/002210. Fødselsdato: 20.9.1975. Fødested: Tripoli, Libyen.

   Søn af Muammar GADDAFI. Personlig forbindelse til regimet.

   Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

9. **GADDAFI, Khamis Muammar**

   Fødselsdato: 1978. Fødested: Tripoli, Libyen.

   Søn af Muammar GADDAFI. Personlig forbindelse til regimet. Har kommandoen over militærenheder, der deltager i undertrykkelsen af demonstrationer.

   Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

10. **GADDAFI, Mohammed Muammar**

Fødselsdato: 1970. Fødested: Tripoli, Libyen.

Søn af Muammar GADDAFI. Personlig forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

11. **GADDAFI, Muammar Mohammed Abu Minyar**

Fødselsdato: 1942. Fødested: Surt, Libyen.

Leder af Revolutionen, øverstbefalende for de væbnede styrker. Er ansvarlig for at have beordret undertrykkelse af demonstrationer og menneskerettighedskrænkelser.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

12. **GADDAFI, Mutassim**

Fødselsdato: 1976. Fødested: Tripoli, Libyen.

National sikkerhedsrådgiver. Søn af Muammar GADDAFI. Personlig forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

13. **GADDAFI, Saadi**

Pasnummer: 014797. Fødselsdato: 25.5.1973. Fødested: Tripoli, Libyen.

Øverstbefalende for specialstyrkerne. Søn af Muammar GADDAFI. Personlig forbindelse til regimet. Har kommandoen over militærenheder, der deltager i undertrykkelsen af demonstrationer.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

14. **GADDAFI, Saif al-Arab**

Fødselsdato: 1982. Fødested: Tripoli, Libyen.

Søn af Muammar GADDAFI. Personlig forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

15. **GADDAFI, Saif al-Islam**

Pasnummer: B014995. Fødselsdato: 25.6.1972. Fødested: Tripoli, Libyen.

Direktør for Gaddafi-stiftelsen. Søn af Muammar GADDAFI. Personlig forbindelse til regimet. Opildnende offentlige opfordringer til vold mod demonstranter.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

16. **AL-SENUSSI, Oberst Abdullah**

Fødselsdato: 1949. Fødested: Sudan.

Direktør for den militære efterretningstjeneste. Den militære efterretningstjeneste deltager i undertrykkelsen af demonstrationer. Er mistænkt for tidligere at have deltaget i massakre i Abu Selim-fængslet. Dømt in absentia for bombeattentat mod UTA-fly. Muammar GADDAFIs svoger.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

BILAG II

Liste over personer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b)

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
1.	ABDULHAFIZ, Oberst Mas'ud	Stilling: Kommandør for de væbnede styrker	Tredjekommanderende i de væbnede styrker. Spiller en væsentlig rolle i den militære efterretningstjeneste.	28.2.2011
2.	ABDUSSALAM, Abdussalam Mohammed	Stilling: Chef for terrorbekæmpelse i den eksterne sikkerhedsorganisation, fødselsdato: 1952, fødested: Tripoli, Libyen	Fremtrædende medlem af de Revolutionære Komitéer. Muammar GADDAFIs nære medarbejder.	28.2.2011
3.	ABU SHAARIYA	Stilling: Vicedirektør i den eksterne sikkerhedsorganisation	Fremtrædende medlem af regimet. Muammar GADDAFIs svoger.	28.2.2011
4.	ASHKAL, Al-Barrani	Stilling: Vicedirektør for den militære efterretningstjeneste	Højtstående medlem af regimet.	28.2.2011
5.	ASHKAL, Omar	Stilling: Chef for de Revolutionære Komitéer, fødested: Sirte, Libyen	De Revolutionære Komitéer er involveret i vold mod demonstranter.	28.2.2011
6.	QADHAF AL-DAM, Ahmed Mohammed	Fødselsdato: 1952, fødested: Egypten	Muammar GADDAFIs fætter. Han menes siden 1995 at have haft kommandoen over en militær elitestyrke med ansvar for Gaddafis personlige sikkerhed og for at spille en vigtig rolle i den eksterne sikkerhedsorganisation. Han har været involveret i planlægningen af operationer mod libyske dissidenter i udlandet og var direkte involveret i terroraktiviteter.	28.2.2011
7.	AL-BARASSI, Safia Farkash	Fødselsdato: 1952, fødested: Al Bayda, Libyen	Muammar GADDAFIs kone. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
8.	SALEH, Bachir	Fødselsdato: 1946, fødested: Traghen	GADDAFIs kabinetschef. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
9.	General TOHAMI, Khaled	Fødselsdato: 1946, fødested: Genzur	Direktør for det interne sikkerhedskontor. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
10.	FARKASH, Mohammed Boucharaya	Fødselsdato: 1. juli 1949, fødested: Al-Bayda	Direktør for efterretningsafdelingen i det eksterne sikkerhedskontor. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011

BILAG III

Liste over personer, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a)

1. **GADDAFI, Aisha Muammar**

   Fødselsdato: 1978. Fødested: Tripoli, Libyen.

   Datter af Muammar GADDAFI. Personlig forbindelse til regimet.

   Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

2. **GADDAFI, Hannibal Muammar**

   Pasnummer: B/002210. Fødselsdato: 20.9.1975. Fødested: Tripoli, Libyen.

   Søn af Muammar GADDAFI. Personlig forbindelse til regimet.

   Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

3. **GADDAFI, Khamis Muammar**

   Fødselsdato: 1978. Fødested: Tripoli, Libyen.

   Søn af Muammar GADDAFI. Personlig forbindelse til regimet. Øverstbefalende for militærenheder, der deltager i undertrykkelsen af demonstrationer.

   Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

4. **GADDAFI, Muammar Mohammed Abu Minyar**

   Fødselsdato: 1942. Fødested: Surt, Libyen.

   Leder af Revolutionen, øverstbefalende for de væbnede styrker. Er ansvarlig for at have beordret undertrykkelse af demonstrationer og menneskerettighedskrænkelser.

   Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

5. **GADDAFI, Mutassim**

   Fødselsdato: 1976. Fødested: Tripoli, Libyen.

   National sikkerhedsrådgiver. Søn af Muammar GADDAFI. Personlig forbindelse til regimet.

   Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

6. **GADDAFI, Saif al-Islam**

   Direktør for Qadhafi-stiftelsen. Pasnummer: B014995. Fødselsdato: 25.6.1972. Fødested: Tripoli, Libyen.

   Søn af Muammar GADDAFI. Personlig forbindelse til regimet. Opildnende offentlige opfordringer til vold mod demonstranter.

   Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

BILAG IV

Liste over personer, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra b)

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
1.	ABDULHAFIZ, Oberst Mas'ud	Stilling: Kommandør for de væbnede styrker	Tredjekommanderende i de væbnede styrker. Spiller en væsentlig rolle i den militære efterretningstjeneste.	28.2.2011
2.	ABDUSSALAM, Abdussalam Mohammed	Stilling: Chef for terrorbekæmpelse i den eksterne sikkerhedsorganisation, fødselsdato: 1952, fødested: Tripoli, Libyen	Fremtrædende medlem af de Revolutionære Komitéer. Muammar GADDAFIs nære medarbejder.	28.2.2011
3.	ABU SHAARIYA	Stilling: Vicedirektør i den eksterne sikkerhedsorganisation	Fremtrædende medlem af regimet. Muammar GADDAFIs svoger.	28.2.2011
4.	ASHKAL, Al-Barrani	Stilling: Vicedirektør for den militære efterretningstjeneste	Højtstående medlem af regimet.	28.2.2011
5.	ASHKAL, Omar	Stilling: Chef for de Revolutionære Komitéer, fødested: Sirte, Libyen	De Revolutionære Komitéer er involveret i vold mod demonstranter.	28.2.2011
6.	AL-BAGHDADI, Dr. Abdulqader Mohammed	Stilling: Chef for de Revolutionære Komitéers forbindelseskontor, pasnummer: B010574, fødselsdato: 1.7.1950	De Revolutionære Komitéer er involveret i vold mod demonstranter.	28.2.2011
7.	DIBRI, Abdulqader Yusef	Stilling: Chef for Muammar GADDAFIs personlige sikkerhedstjeneste, fødselsdato: 1946, fødested: Houn, Libyen	Ansvar for regimets sikkerhed. Har tidligere brugt vold mod dissidenter.	28.2.2011
8.	DORDA, Abu Zayd Umar	Stilling: Direktør i den eksterne sikkerhedsorganisation	Loyal tilhænger af regimet. Chef for den eksterne efterretningstjeneste.	28.2.2011
9.	JABIR, Generalmajor Abu Bakr Yunis	Stilling: Forsvarsminister, fødselsdato: 1952, fødested: Jalo, Libyen	Overordnet ansvar for de væbnede styrkers handlinger.	28.2.2011
10.	MATUQ, Matuq Mohammed	Stilling: Minister for offentlige værker, fødselsdato: 1956, fødested: Khoms	Højtstående medlem af regimet. Er involveret i de Revolutionære Komitéer. Har tidligere været involveret i undertrykkelse af modstand og brug af vold.	28.2.2011
11.	QADHAF AL-DAM, Ahmed Mohammed	Fødselsdato: 1952, fødested: Egypten	Muammar GADDAFIs fætter. Han menes siden 1995 at have haft kommandoen over en militær elitestyrke med ansvar for Gaddafis personlige sikkerhed og for at spille en vigtig rolle i den eksterne sikkerhedsorganisation. Han har været involveret i planlægningen af operationer mod libyske dissidenter i udlandet og var direkte involveret i terroraktiviteter.	28.2.2011

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
12.	QADHAF AL-DAM, Sayyid Mohammed	Fødselsdato: 1948, fødested: Sirte, Libyen	Muammar GADDAFIs fætter. Sayyid deltog i 1980'erne i en mordkampagne mod dissidenter og er angiveligt ansvarlig for adskillige dødsfald i Europa. Han menes også at være involveret i våbenkøb.	28.2.2011
13.	QADHAFI, Mohammed Muammar	Stilling: Formand for Libyens post- og teleselskab, fødselsdato: 1970, fødested: Tripoli, Libyen	Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
14.	QADHAFI, Saadi	Stilling: Øverstbefalende for specialstyrkerne, pasnummer: 014797, fødselsdato: 25.5.1973, fødested: Tripoli, Libyen	Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet. Har kommandoen over militærenheder, der deltager i undertrykkelsen af demonstrationer.	28.2.2011
15.	QADHAFI, Saif al-Arab	Fødselsdato: 1982, fødested: Tripoli, Libyen	Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
16.	AL-SENUSSI, Oberst Abdullah (Al-Megrahi)	Stilling: Direktør for den militære efterretningstjeneste, fødselsdato: 1949, fødested: Sudan	Den militære efterretningstjeneste deltager i undertrykkelsen af demonstrationer. Er mistænkt for tidligere at have deltaget i massakre i Abu Selim-fængslet. Dømt in absentia for bombeattentat mod UTA-fly. Muammar GADDAFIs svoger.	28.2.2011
17.	AL-BARASSI, Safia Farkash	Fødselsdato: 1952, fødested: Al Bayda, Libyen	Muammar GADDAFIs kone. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
18.	SALEH, Bachir	Fødselsdato: 1946, fødested: Traghen	GADDAFIs kabinetschef. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
19.	General TOHAMI, Khaled	Fødselsdato: 1946, fødested: Genzur	Direktør for det interne sikkerhedskontor. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
20.	FARKASH, Mohammed Boucharaya	Fødselsdato: 1. juli 1949, fødested: Al-Bayda	Direktør for efterretningsafdelingen i det eksterne sikkerhedskontor. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011

III

(Andre retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE

Nr. 114/2010

af 10. november 2010

om ændring af bilag I (Dyre- og plantesundhed) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag I til aftalen blev ændret ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 60/2010 af 11. juni 2010 ([1]).

(2) Kommissionens forordning (EF) nr. 357/2008 af 22. april 2008 om ændring af bilag V til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatier ([2]) bør indarbejdes i aftalen.

(3) Kommissionens forordning (EF) nr. 571/2008 af 19. juni 2008 om ændring af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 for så vidt angår kriterierne for revision af de årlige BSE-overvågningsprogrammer ([3]) bør indarbejdes i aftalen.

(4) Kommissionens forordning (EF) nr. 584/2008 af 20. juni 2008 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 for så vidt angår et EF-mål for mindskelse af forekomsten af *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* i kalkuner ([4]) bør indarbejdes i aftalen.

(5) Kommissionens forordning (EF) nr. 746/2008 af 17. juni 2008 om ændring af bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatier ([5]) bør indarbejdes i aftalen.

(6) Kommissionens forordning (EF) nr. 933/2008 af 23. september 2008 om ændring af bilaget til Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 for så vidt angår identifikationsmærkning af dyr og flytningsdokumenternes indhold ([6]) bør indarbejdes i aftalen.

(7) Kommissionens forordning (EF) nr. 956/2008 af 29. september 2008 om ændring af bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatier ([7]) bør indarbejdes i aftalen.

(8) Kommissionens forordning (EF) nr. 1251/2008 af 12. december 2008 om gennemførelse af Rådets direktiv 2006/88/EF for så vidt angår betingelser og udstedelse af certifikat ved omsætning og import til Fællesskabet af akvakulturdyr og produkter deraf og om fastlæggelse af en liste over vektorarter ([8]) bør indarbejdes i aftalen.

(9) Kommissionens forordning (EF) nr. 103/2009 af 3. februar 2009 om ændring af bilag VII og IX til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatier ([9]) bør indarbejdes i aftalen.

([1]) EUT L 244 af 16.9.2010, s. 3
([2]) EUT L 111 af 23.4.2008, s. 3.
([3]) EUT L 161 af 20.6.2008, s. 4.
([4]) EUT L 162 af 21.6.2008, s. 3.
([5]) EUT L 202 af 31.7.2008, s. 11.
([6]) EUT L 256 af 24.9.2008, s. 5.
([7]) EUT L 260 af 30.9.2008, s. 8.
([8]) EUT L 337 af 16.12.2008, s. 41.
([9]) EUT L 34 af 4.2.2009, s. 11.

(10) Kommissionens forordning (EF) nr. 129/2009 af 13. februar 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 197/2006 for så vidt angår gyldighedsperioden for overgangsforanstaltningerne vedrørende tidligere fødevarer [1] bør indarbejdes i aftalen.

(11) Kommissionens forordning (EF) nr. 162/2009 af 26. februar 2009 om ændring af bilag III og X til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatier [2] bør indarbejdes i aftalen.

(12) Kommissionens forordning (EF) nr. 163/2009 af 26. februar 2009 om ændring af bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatier [3] bør indarbejdes i aftalen.

(13) Kommissionens forordning (EF) nr. 199/2009 af 13. marts 2009 om en overgangsforanstaltning med henblik på fravigelse fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 for så vidt angår direkte levering af små mængder fersk kød fra flokke af slagtekyllinger og kalkuner [4] bør indarbejdes i aftalen.

(14) Kommissionens forordning (EF) nr. 213/2009 af 18. marts 2009 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 og forordning (EF) nr. 1003/2005 for så vidt angår bekæmpelse og testning af *Salmonella* i avlsflokke af *Gallus gallus* og kalkuner [5] bør indarbejdes i aftalen.

(15) Kommissionens forordning (EF) nr. 759/2009 af 19. august 2009 om ændring af bilaget til Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder [6] bør indarbejdes i aftalen.

(16) Kommissionens direktiv 2008/53/EF af 30. april 2008 om ændring af bilag IV til Rådets direktiv 2006/88/EF for så vidt angår forårsviræmi hos karper [7] bør indarbejdes i aftalen.

(17) Rådets direktiv 2008/71/EF af 15. juli 2008 om identifikation og registrering af svin [8] bør indarbejdes i aftalen.

(18) Kommissionens beslutning 2008/392/EF af 30. april 2008 om gennemførelse af Rådets direktiv 2006/88/EF for så vidt angår en internetbaseret informationsside for at gøre oplysninger om akvakulturvirksomheder og autoriserede forarbejdningsvirksomheder elektronisk tilgængelige [9] bør indarbejdes i aftalen.

(19) Kommissionens beslutning 2008/650/EF af 30. juli 2008 om ændring af Rådets direktiv 82/894/EØF om anmeldelse af dyresygdomme inden for Fællesskabet med henblik på at optage visse sygdomme på listen over anmeldelsespligtige sygdomme og at lade porcin enteroviral encephalomyelitis udgå af listen [10] bør indarbejdes i aftalen.

(20) Kommissionens beslutning 2008/815/EF af 20. oktober 2008 om godkendelse af visse nationale programmer for bekæmpelse af *salmonella* hos flokke af slagtekyllinger af arten *Gallus gallus* [11] bør indarbejdes i aftalen.

(21) Kommissionens beslutning 2008/896/EF af 20. november 2008 om retningslinjer for ordningerne med risikobaseret dyresundhedsovervågning, jf. Rådets direktiv 2006/88/EF [12] bør indarbejdes i aftalen.

(22) Kommissionens beslutning) 2008/908/EF af 28. november 2008 om tilladelse til, at visse medlemsstater reviderer deres årlige BSE-overvågningsprogrammer [13], bør indarbejdes i aftalen.

(23) Kommissionens beslutning 2008/946/EF af 12. december 2008 om gennemførelse af Rådets direktiv 2006/88/EF for så vidt angår karantænebetingelser for akvakulturdyr [14] bør indarbejdes i aftalen.

(24) Kommissionens beslutning 2009/177/EF af 31. oktober 2008 om gennemførelse af Rådets direktiv 2006/88/EF for så vidt angår overvågnings- og udryddelsesprogrammer og status som sygdomsfri for medlemsstater, zoner og segmenter [15] bør indarbejdes i aftalen.

(25) Kommissionens beslutning 2009/247/EF af 16. marts 2009 om ændring af beslutning 2003/322/EF for så vidt angår fodring af visse arter af ådselædende fugle i Bulgarien med kategori 1-materiale [16] bør indarbejdes i aftalen.

---

[1] EUT L 44 af 14.2.2009, s. 3.
[2] EUT L 55 af 27.2.2009, s. 11.
[3] EUT L 55 af 27.2.2009, s. 17.
[4] EUT L 70 af 14.3.2009, s. 9.
[5] EUT L 73 af 19.3.2009, s. 5.
[6] EUT L 215 af 20.8.2009, s. 3.
[7] EUT L 117 af 1.5.2008, s. 27.
[8] EUT L 213 af 8.8.2008, s. 31.
[9] EUT L 138 af 28.5.2008, s. 12.
[10] EUT L 213 af 8.8.2008, s. 42.
[11] EUT L 322 af 2.12.2008, s. 30.
[12] EUT L 327 af 5.12.2008, s. 24.
[13] EUT L 337 af 16.12.2008, s. 94.
[14] EUT L 63 af 7.3.2009, s. 15.
[15] EUT L 73 af 19.3.2009, s. 20.
[16] EUT L 73 af 19.3.2009, s. 20.

(26) Kommissionens beslutning 2009/722/EF af 29. september 2009 om ændring af beslutning 2003/324/EF for så vidt angår dispensation fra forbuddet mod genanvendelse inden for samme art i forbindelse med fodring af visse pelsdyr i Letland [1] bør indarbejdes i aftalen.

(27) Kommissionens beslutning 2009/771/EF af 20. oktober 2009 om godkendelse af visse nationale programmer for bekæmpelse af salmonella hos kalkuner [2] bør indarbejdes i aftalen.

(28) Kommissionens forordning (EF) nr. 1251/2008 ophæver Kommissionens beslutning 1999/567/EF [3] og 2003/390/EF [4], som er indarbejdet i aftalen og derfor ophæves under aftalen.

(29) Direktiv 2008/71/EF ophæver Rådets direktiv 92/102/EEF [5] som er indarbejdet i aftalen og derfor ophæves under aftalen.

(30) Beslutning 2009/177/EF ophæver Kommissionens beslutninger 2002/300/EF [6] og 2002/308/EF [7], som er indarbejdet i aftalen og som derfor ophæves under denne.

(31) Stk. 2 i indledningen til kapitel I i bilag I fastsætter, at bestemmelserne vedrørende levende dyr, bortset fra fiskevarer og akvakulturdyr, ikke gælder for Island, og at det skal angives i den specifikke retsakt, hvis den ikke gælder, eller hvis den gælder delvis for Island. Det skal derfor angives i Rådets direktiv 2005/94/EF [8], som allerede er indarbejdet i aftalen, at den ikke gælder for Island.

(32) Denne afgørelse gælder for Island med den overgangsperiode, der er fastsat i stk. 2 i indledningen til kapitel I i bilag I med hensyn til de områder, som ikke var gældende for Island forud for revisionen af dette kapital ved Det blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 133/2007 af 26. oktober 2007 [9].

(33) Denne afgørelse bør ikke gælde for Liechtenstein, —

TRUFFET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kapitel I i bilag I til aftalen ændres som angivet i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af forordning (EF) nr. 357/2008, (EF) nr. 571/2008, (EF) nr. 584/2008, (EF) nr. 746/2008, (EF) nr. 933/2008, (EF) nr. 956/2008, (EF) nr. 1251/2008, (EF) nr. 103/2009, (EF) nr. 129/2009, (EF) nr. 162/2009, (EF) nr. 163/2009, (EF) nr. 199/2009, (EF) nr. 213/2009 og (EF) nr. 759/2009, direktiv 2008/53/EF og 2008/71/EF samt beslutning 2008/392/EF, 2008/650/EF, 2008/815/EF, 2008/896/EF, 2008/908/EF, 2008/946/EF, 2009/177/EF, 2009/247/EF, 2009/722/EF og 2009/771/EF, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 11. november 2010, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2010.

På vegne af Det Blandede EØS-udvalgs

Stefán Haukur JÓHANNESSON

Formand

(1) EUT L 257 af 30.9.2009, s. 38.
(2) EUT L 275 af 21.10.2009, s. 28.
(3) EFT L 216 af 14.8.1999, s. 13.
(4) EUT L 135 af 3.6.2003, s. 19.
(5) EFT L 355 af 5.12.1992, s. 32.
(6) EFT L 103 af 19.4.2002, s. 24.
(7) EFT L 106 af 23.4.2002, s. 28.
(8) EUT L 10 af 14.1.2006, s. 16.
(9) EUT L 100 af 10.4.2008, s. 27.

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

BILAG

I kapitel I i bilag I til aftalen foretages følgende ændringer:

1. Følgende indsættes i punkt 7b (Rådets forordning (EF) nr. 21/2004) i del 1.1:

»— **32008 R 0933**: Kommissionens forordning (EF) nr. 933/2008 af 23. september 2008 (EUT L 256 af 24.9.2008, s. 5),

— **32009 R 0759**: Kommissionens forordning (EF) nr. 759/2009 af 19. august 2009 (EUT L 215 af 20.8.2009, s. 3).

Forordningens bestemmelser gælder i forbindelse med aftalen med følgende tilpasninger:

I tabellen over landekoder i fodnote 1 i bilaget indsættes følgende:

Island	IS	352
Norge	NR.	578«

2. Teksten i punkt 7 (Rådets direktiv 92/102/EØF) i del 1.1 udgår.

3. Følgende punkt indsættes efter punkt 7c (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000) i del 1.1:

»7d. **32008 L 0071**: Rådets direktiv 2008/71/EF af 15. juli 2008 om identifikation og registrering af svin (EUT L 213 af 8.8.2008, s. 31).«

4. Følgende indsættes i punkt 8a (Rådets direktiv 2006/88/EF) i del 3.1, punkt 5a (Rådets direktiv 2006/88/EF) i del 4.1 og punkt 4a (Rådets direktiv 2006/88/EF) i del 8.1:

», som ændret ved:

— **32008 L 0053**: Kommissionens direktiv 2008/53/EF af 30. april 2008 (EUT L 117 af 1.5.2008, s. 27).«

5. Følgende indsættes i punkt 5a (Rådets direktiv 2005/94/EF) i del 3.1:

»Denne retsakt gælder ikke for Island«.

6. Følgende led indsættes i punkt 10 (Rådets direktiv 82/894/EØS) i del 3.1:

»— **32008 D 0650**: Kommissionens beslutning 2008/650/EF af 30. juli 2008 (EUT L 213 af 8.8.2008, s. 42).«

7. Følgende punkt indsættes efter punkt 41 (Kommissionens forordning (EF) nr. 737/2008) i del 3.2:

»42. **32008 D 0896**: Kommissionens beslutning 2008/896/EF af 20. november 2008 om retningslinjer for ordningerne med risikobaseret dyresundhedsovervågning, jf. Rådets direktiv 2006/88/EF (EUT L 322 af 2.12.2008, s. 30).«

8. Teksten i punkt 51 (Kommissionens beslutning 1999/567/EF), 65 (Kommissionens beslutning 2002/300/EF), 66 (Kommissionens beslutning 2002/308/EF) og 72 (Kommissionens beslutning 2003/390/EF) i del 4.2 udgår.

9. Følgende punkt indsættes efter punkt 85 (Kommissionens forordning (EF) nr. 504/2008) i del 4.2:

»86. **32008 R 1251**: Kommissionens forordning (EF) nr. 1251/2008 af 12. december 2008 om gennemførelse af Rådets direktiv 2006/88/EF for så vidt angår betingelser og udstedelse af certifikat ved omsætning og import til Fællesskabet af akvakulturdyr og produkter deraf og om fastlæggelse af en liste over vektorarter (EUT L 337 af 16.12.2008, s. 41),

87. **32008 D 0392**: Kommissionens beslutning 2008/392/EF af 30. april 2008 om gennemførelse af Rådets direktiv 2006/88/EF for så vidt angår en internetbaseret informationsside for at gøre oplysninger om akvakulturvirksomheder og autoriserede forarbejdningsvirksomheder elektronisk tilgængelige (EUT L 138 af 28.5.2008, s. 12),

88. **32008 D 0946**: Kommissionens beslutning 2008/946/EF af 12. december 2008 om gennemførelse af Rådets direktiv 2006/88/EF for så vidt angår karantænebetingelser for akvakulturdyr (EUT L 337 af 16.12.2008, s. 94),

89. **32009 D 0177**: Kommissionens beslutning 2009/177/EF af 31. oktober 2008 om gennemførelse af Rådets direktiv 2006/88/EF for så vidt angår overvågnings- og udryddelsesprogrammer og status som sygdomsfri for medlemsstater, zoner og segmenter (EUT L 63 af 7.3.2009, s. 15).«

10. Følgende led indsættes i punkt 8b (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 2160/2003) i del 7.1 og 25 (Kommissionens forordning (EF) nr. 1003/2005) i del 7.2:

»— **32009 R 0213**: Kommissionens forordning (EF) nr. 213/2009 af 18. marts 2009 (EUT L 73 af 19.3.2009, s. 5).«

11. Følgende led indsættes i punkt 12 (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001) i del 7.1:

»— **32008 R 0357**: Kommissionens forordning (EF) nr. 357/2008 af 22. april 2008 (EUT L 111 af 23.4.2008, s. 3),

— **32008 R 0571**: Kommissionens forordning (EF) nr. 571/2008 af 19. juni 2008 (EUT L 161 af 20.6.2008, s. 4),

— **32008 R 0746**: Kommissionens forordning (EF) nr. 746/2008 af 17. juni 2008 (EUT L 202 af 31.7.2008, s. 11),

— **32008 R 0956**: Kommissionens forordning (EF) nr. 956/2008 af 29. september 2008 (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 8),

— **32009 R 0103**: Kommissionens forordning (EF) nr. 103/2009 af 3. februar 2009 (EUT L 34 af 4.2.2009, s. 11),

— **32009 R 0162**: Kommissionens forordning (EF) nr. 162/2009 af 26. februar 2009 (EUT L 55 af 27.2.2009, s. 11),

— **32009 R 0163**: Kommissionens forordning (EF) nr. 163/2009 af 26. februar 2009 (EUT L 55 af 27.2.2009, s. 17).«

12. Følgende tilpasningstekst indsættes i punkt 12 (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001) i del 7.1:

»H. I bilag IX, kapitel D, afsnit B, punkt c), indsættes følgende efter ordene »bestemt til en medlemsstat anført i bilaget til forordning (EF) nr. 546/2006,«:

»eller bestemt til Norge««.

13. Følgende led indsættes i punkt 45 (Kommissionens forordning (EF) nr. 197/2006) i del 7.2:

»— **32009 R 0129**: Kommissionens forordning (EF) nr. 129/2009 af 13. februar 2009 (EUT L 44 af 14.2.2009, s. 3).«

14. Følgende indsættes i punkt 47 (Kommissionens forordning (EF) nr. 646/2007) i del 7.2:

», som ændret ved:

— **32008 R 0584**: Kommissionens forordning (EF) nr. 584/2008 af 20. juni 2008 (EUT L 162 af 21.6.2008, s. 3).«

15. Følgende punkter indsættes efter punkt 50 (Rådets afgørelse 2008/486/EF) i del 7.2:

»51. **32008 R 0584**: Kommissionens forordning (EF) nr. 584/2008 af 20. juni 2008 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 for så vidt angår et EF-mål for mindskelse af forekomsten af *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* i kalkuner (EUT L 162 af 21.6.2008, s. 3),

52. **32009 R 0199**: Kommissionens forordning (EF) nr. 199/2009 af 13. marts 2009 om en overgangsforanstaltning med henblik på fravigelse fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 for så vidt angår direkte levering af små mængder fersk kød fra flokke af slagtekyllinger og kalkuner bør indarbejdes i aftalen (EUT L 70 af 14.3.2009, s. 9).«

16. Under overskriften »*RETSAKTER, SOM EFTA-STATERNE OG EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDERNE SKAL TAGE BEHØRIGT HENSYN TIL*« indsættes følgende punkter efter punkt 4i (Kommissionens beslutning 2007/874/EF) i del 7.2:

»4j. **32008 D 0815**: Kommissionens beslutning 2008/815/EF af 20. oktober 2008 om godkendelse af visse nationale programmer for bekæmpelse af *Salmonella* hos flokke af slagtekyllinger af arten *Gallus gallus* (EUT L 283 af 28.10.2008, s. 43).

4k. **32009 D 0771**: Kommissionens beslutning 2009/771/EF af 20. oktober 2009 om godkendelse af visse nationale programmer for bekæmpelse af *Salmonella* hos kalkuner (EUT L 275 af 21.10.2009, s. 28).«

17. Under overskriften »*RETSAKTER, SOM EFTA-STATERNE OG EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDERNE SKAL TAGE BEHØRIGT HENSYN TIL*« indsættes følgende led efter punkt 41a (Kommissionens beslutning 2007/667/EF) i del 7.2:

»41b. **32008 D 0908**: Kommissionens beslutning 2008/908/EF af 28. november 2008 om tilladelse til, at visse medlemsstater revinderer deres årlige BSE-overvågningsprogrammer (EUT L 327 af 5.12.2008, s. 24).«

18. Under overskriften »*RETSAKTER, SOM EFTA-STATERNE OG EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDERNE SKAL TAGE BEHØRIGT HENSYN TIL*« indsættes følgende led i punkt 42 (Kommissionens beslutning 2003/322/EF) i del 7.2:

»— **32009 D 0247**: Kommissionens beslutning 2009/247/EF af 16. marts 2009 (EUT L 73 af 19.3.2009, s. 20).«

19. Under overskriften »*RETSAKTER, SOM EFTA-STATERNE OG EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDERNE SKAL TAGE BEHØRIGT HENSYN TIL*« indsættes følgende led i punkt 43 (Kommissionens beslutning 2003/324/EF) i del 7.2:

»— **32009 D 0722**: Kommissionens beslutning 2009/722/EF af 29. september 2009 (EUT L 257 af 30.9.2009, s. 38).«

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE

Nr. 115/2010

af 10. november 2010

om ændring af bilag I (Dyre- og plantesundhed) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag I til aftalen blev ændret ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 60/2010 af 11. juni 2010 ([1]).

(2) Kommissionens forordning (EF) nr. 180/2008 af 28. februar 2008 om EF-referencelaboratoriet for andre hestesygdomme end afrikansk hestepest og om ændring af bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 ([2]) bør indarbejdes i aftalen.

(3) Kommissionens forordning (EF) nr. 616/2009 af 13. juli 2009 om gennemførelse af Rådets direktiv 2005/94/EF for så vidt angår godkendelse af fjerkræsegmenter og segmenter af andre fugle i fangenskab med hensyn til aviær influenza og supplerende forebyggende biosikkerhedsforanstaltninger i sådanne segmenter ([3]) bør indarbejdes i aftalen.

(4) Kommissionens forordning (EF) nr. 789/2009 af 28. august 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1266/2007 for så vidt angår beskyttelse mod vektorangreb og minimumskrav til programmer for overvågning af bluetongue ([4]) bør indarbejdes i aftalen.

(5) Kommissionens forordning (EF) nr. 1156/2009 af 27. november 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1266/2007 for så vidt angår betingelserne for undtagelse af visse dyr af modtagelige arter fra udtransportforbuddet i Rådets direktiv 2000/75/EF ([5]) bør indarbejdes i aftalen.

(6) Rådets direktiv 2008/119/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve ([6]) bør indarbejdes i aftalen.

(7) Rådets direktiv 2009/157/EF af 30. november 2009 om racerent avlskvæg ([7]) bør indarbejdes i aftalen.

(8) Kommissionens beslutning 2009/437/EF af 8. juni 2009 om ændring af beslutning 2007/268/EF om gennemførelse af undersøgelsesprogrammer vedrørende aviær influenza hos fjerkræ og vilde fugle i medlemsstaterne ([8]) bør indarbejdes i aftalen.

(9) Kommissionens beslutning 2009/600/EF af 5. august 2009 om ændring af beslutning 2003/467/EF for så vidt angår erklæringen om, at visse medlemsstater eller regioner i medlemsstater er officielt fri for kvægbrucellose ([9]) bør indarbejdes i aftalen.

(10) Kommissionens beslutning 2009/601/EF af 5. august 2009 om ændring af bilag I til beslutning 2004/233/EF for så vidt angår oplysninger vedrørende Tyskland i listen over de laboratorier, der er godkendt til at kontrollere virkningen af rabiesvaccine på kødædende husdyr ([10]) bør indarbejdes i aftalen.

(11) Kommissionens beslutning 2009/621/EF af 20. august 2009 om ændring af beslutning 2008/185/EF for så vidt angår optagelse af Nordirland på listen over regioner, hvor der er iværksat godkendte nationale programmer for bekæmpelse af Aujeszkys sygdom ([11]) bør indarbejdes i aftalen.

(12) Kommissionens beslutning 2009/761/EF af 15. oktober 2009 om ændring af beslutning 2003/467/EF for så vidt angår erklæringen om, at Skotland er officielt frit for kvægtuberkulose ([12]) bør indarbejdes i aftalen.

(13) Kommissionens beslutning 2009/779/EF af 22. oktober 2009 om ændring af bilag I til beslutning 2004/233/EF for så vidt angår oplysningerne vedrørende Danmark i listen over de laboratorier, der er godkendt til at kontrollere virkningen af rabiesvaccine på kødædende husdyr ([13]) bør indarbejdes i aftalen.

([1]) EUT L 244 af 16.9.2010, s. 3.
([2]) EUT L 56 af 29.2.2008, s. 4.
([3]) EUT L 181 af 14.7.2009, s. 16.
([4]) EUT L 227 af 29.8.2009, s. 3.
([5]) EUT L 313 af 28.11.2009, s. 59.
([6]) EUT L 10 af 15.1.2009, s. 7.
([7]) EUT L 323 af 10.12.2009, s. 1.
([8]) EUT L 145 af 10.6.2009, s. 45.
([9]) EUT L 204 af 6.8.2009, s. 39.
([10]) EUT L 204 af 6.8.2009, s. 43.
([11]) EUT L 217 af 21.8.2009, s. 5.
([12]) EUT L 271 af 16.10.2009, s. 34.
([13]) EUT L 278 af 23.10.2009, s. 58.

(14) Kommissionens beslutning 2009/869/EF af 27. november 2009 om ændring af bilag XI, XII, XV og XVI til Rådets direktiv 2003/85/EF for så vidt angår listen over og minimumssikkerhedsstandarder for laboratorier, som har tilladelse til at håndtere levende mund- og klovesygevirus [1] bør indarbejdes i aftalen.

(15) Kommissionens afgørelse 2009/976/EU af 15. december 2009 om ændring af bilag D til Rådets direktiv 64/432/EØF for så vidt angår diagnostiske test for enzootisk kvægleukose [2] bør indarbejdes i aftalen.

(16) Beslutning 2008/119/EF ophæver Kommissionens direktiv 91/629/EØF [3], som er indarbejdet i aftalen, og som derfor bør slettes fra aftalen.

(17) Direktiv 2009/157/EF ophæver Rådets direktiv 77/504/EØF [4], som er indarbejdet i aftalen, og som derfor bør slettes fra aftalen.

(18) Denne afgørelse vedrører forskrifter vedrørende levende dyr, bortset fra fisk og akvakulturdyr. Forskrifter vedrørende disse forhold gælder ikke for Island som anført i stk. 2 i indledningen til kapitel I til bilag I til aftalen.

(19) Denne afgørelse bør ikke gælde for Island og Liechtenstein —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kapitel I i bilag I til aftalen ændres i overensstemmelse med bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Den norske udgave af forordning (EF) nr. 180/2008, (EF) nr. 616/2009, (EF) nr. 789/2009 og (EF) nr. 1156/2009, direktiv 2008/119/EF og 2009/157/EF samt beslutning 2009/437/EF, 2009/600/EF, 2009/601/EF, 2009/621/EF, 2009/761/EF, 2009/779/EF, 2009/869/EF og 2009/976/EF, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 11. november 2010, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2010.

På vegne af Det Blandede EØS-udvalg
Stefán Haukur JÓHANNESSON
Formand

[1] EUT L 315 af 2.12.2009, s. 8.
[2] EUT L 336 af 18.12.2009, s. 36.
[3] EFT L 340 af 11.12.1991, s. 28.
[4] EFT L 206 af 12.8.1977, s. 8.

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

BILAG

I kapitel I i bilag I til aftalen foretages følgende ændringer:

1. Følgende led indsættes i punkt 11 (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004) i del 1.1:

»— **32008 R 0180**: Kommissionens forordning (EF) nr. 180/2008 af 28. februar 2008 (EUT L 56 af 29.2.2008, s. 4).«

2. Teksten i punkt 1 (Rådets direktiv 77/504/EØF) i del 2.1 udgår.

3. Følgende punkt indsættes efter punkt 1 (Rådets direktiv 77/504/EØF, udgået) i del 2.1:

»1a. **32009 L 0157**: Rådets direktiv 2009/157/EF af 30. november 2009 om racerent avlskvæg (EUT L 323 af 10.12.2009, s. 1).

Denne retsakt gælder ikke for Island.«

4. Følgende led indsættes i punkt 1a (Rådets direktiv 2003/85/EF) i del 3.1:

»— **32009 D 0869**: Kommissionens beslutning 2009/869/EF af 27. november 2009 (EUT L 315 af 2.12.2009, s. 8).«

5. Følgende indsættes i punkt 38 (Kommissionens beslutning 2007/268/EF) i del 3.2:

», som ændret ved:

— **32009 D 0437**: Kommissionens beslutning 2009/437/EF af 8. juni 2009 (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 45).«

6. Følgende led indsættes i punkt 40 (Kommissionens forordning (EF) nr. 1266/2007) i del 3.2:

»— **32009 R 0789**: Kommissionens forordning (EF) nr. 789/2009 af 28. august 2009 (EUT L 227 af 29.8.2009, s. 3)

— **32009 R 1156**: Kommissionens forordning (EF) nr. 1156/2009 af 27. november 2009 (EUT L 313 af 28.11.2009, s. 59).«

7. Følgende punkt indsættes efter punkt 42 (Kommissionens beslutning 2008/896/EF) i del 3.2:

»43. **32009 R 0616**: Kommissionens forordning (EF) nr. 616/2009 af 13. juli 2009 om gennemførelse af Rådets direktiv 2005/94/EF for så vidt angår godkendelse af fjerkræsegmenter og segmenter af andre fugle i fangenskab med hensyn til aviær influenza og supplerende forebyggende biosikkerhedsforanstaltninger i sådanne segmenter (EUT L 181 af 14.7.2009, s. 16).

Denne retsakt gælder ikke for Island.«

8. Følgende led indsættes i punkt 1 (Rådets direktiv 64/432/EØF) i del 4.1:

»— **32009 D 0976**: Kommissionens afgørelse 2009/976/EU af 15. december 2009 (EUT L 336 af 18.12.2009, s. 36).«

9. Følgende led indsættes i punkt 70 (Kommissionens beslutning 2003/467/EF) i del 4.2:

»— **32009 D 0600**: Kommissionens beslutning 2009/600/EF af 5. august 2009 (EUT L 204 af 6.8.2009, s. 39)

— **32009 D 0761**: Kommissionens beslutning 2009/761/EF af 15. oktober 2009 (EUT L 271 af 16.10.2009, s. 34).«

10. Følgende led indsættes i punkt 76 (Kommissionens beslutning 2004/233/EF) i del 4.2:

»— **32009 D 0601**: Kommissionens beslutning 2009/601/EF af 5. august 2009 (EUT L 204 af 6.8.2009, s. 43)

— **32009 D 0779**: Kommissionens beslutning 2009/779/EF af 22. oktober 2009 (EUT L 278 af 23.10.2009, s. 58).«

11. Følgende led indsættes i punkt 84 (Kommissionens beslutning 2008/185/EF) i del 4.2:

»— **32009 D 0621**: Kommissionens beslutning 2009/621/EF af 20. august 2009 (EUT L 217 af 21.8.2009, s. 5).«

12. Følgende punkt indsættes efter punkt 89 (Kommissionens beslutning 2009/177/EF) i del 4.2:

»90. **32008 R 0180**: Kommissionens forordning (EF) nr. 180/2008 af 28. februar 2008 om EF-referencelaboratoriet for andre hestesygdomme end afrikansk hestepest og om ændring af bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 (EUT L 56 af 29.2.2008, s. 4).

Denne retsakt gælder ikke for Island.«

13. Teksten i punkt 4 (Rådets direktiv 91/629/EØF) i del 9.1 udgår.

14. Følgende punkt indsættes efter punkt 11 (Rådets direktiv 2008/120/EF) i del 9.1:

»12. **32008 L 0119**: Rådets direktiv 2008/119/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EUT L 10 af 15.1.2009, s. 7).

Denne retsakt gælder ikke for Island.«

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE

Nr. 116/2010

af 10. november 2010

om ændring af bilag I (Dyre- og plantesundhed) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag I til aftalen blev ændret ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 81/2010 af 2. juli 2010 ([1]).

(2) Kommissionens direktiv 2009/141/EF af 23. november 2009 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/32/EF for så vidt angår maksimalgrænseværdierne for arsen, theobromin, *Datura sp.*, *Ricinus communis* L., *Croton tiglium* L. og *Abrus precatorius* L. ([2]) bør indarbejdes i aftalen.

(3) Denne afgørelse bør ikke gælde for Liechtenstein —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende led indsættes i punkt 33 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/32/EF) i kapitel II i bilag I til aftalen:

»— **32009 L 0141**: Kommissionens direktiv 2009/141/EF af 23. november 2009 (EUT L 308 af 24.11.2009, s. 20).«

Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af direktiv 2009/141/EF, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 11. november 2010, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2010.

På vegne af Det Blandede EØS-udvalg

Stefán Haukur JÓHANNESSON

Formand

([1]) EUT L 277 af 21.10.2010, s. 34.
([2]) EUT L 308 af 24.11.2009, s. 20.

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE

Nr. 117/2010

af 10. november 2010

om ændring af bilag II (Tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag II til aftalen blev ændret ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 138/2009 af 4. december 2009 ([1]).

(2) Kommissionens beslutning 2007/231/EF af 12. april 2007 om ændring af beslutning 2006/502/EF om et krav til medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger til at sikre, at der kun markedsføres børnesikrede lightere, og forbyde markedsføringen af lightere, der kan henføres under kategorien gadgets ([2]), bør indarbejdes i aftalen.

(3) Kommissionens beslutning 2008/322/EF af 18. april 2008 om forlængelse af gyldigheden af Kommissionens beslutning 2006/502/EF om et krav til medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger til at sikre, at der kun markedsføres børnesikrede lightere, og forbyde markedsføringen af lightere, der kan henføres under kategorien gadgets ([3]), bør indarbejdes i aftalen.

(4) Kommissionens beslutning 2009/298/EF af 26. marts 2009 om forlængelse af gyldigheden af beslutning 2006/502/EF om et krav til medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger til at sikre, at der kun markedsføres børnesikrede lightere, og forbyde markedsføringen af lightere, der kan henføres under kategorien gadgets ([4]), bør indarbejdes i aftalen.

(5) Kommissionens afgørelse 2010/157/EU af 12. marts 2010 om forlængelse af gyldigheden af beslutning 2006/502/EF om et krav til medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger til at sikre, at der kun markedsføres børnesikrede lightere, og forbyde markedsføringen af lightere, der kan henføres under kategorien gadgets ([5]), bør indarbejdes i aftalen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende indsættes i punkt 3k (Kommissionens afgørelse 2006/502/EF) i kapitel XIX i bilag II til aftalen:

», som ændret ved:

— **32007 D 0231**: Kommissionens beslutning 2007/231/EF af 12. april 2007 (EUT L 99 af 14.4.2007, s. 16),

— **32008 D 0322**: Kommissionens beslutning 2008/322/EF af 18. april 2008 (EUT L 109 af 19.4.2008, s. 40),

— **32009 D 0298**: Kommissionens beslutning 2009/298/EF af 26. marts 2009 (EUT L 81 af 27.3.2009, s. 23),

— **32010 D 0157**: Kommissionens afgørelse 2010/157/EU af 12.marts 2010 (EUT L 67 af 17.3.2010, s. 9).«

Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af beslutning 2007/231/EF, 2008/322/EF og 2009/298/EF og afgørelse 2010/157/EU, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 11. november 2010, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2010.

På vegne af Det Blandede EØS-udvalg

Stefán Haukur JÓHANNESSON

Formand

([1]) EUT L 62 af 11.3.2010, s. 31.
([2]) EUT L 99 af 14.4.2007, s. 16.
([3]) EUT L 109 af 19.4.2008, s. 40.
([4]) EUT L 81 af 27.3.2009, s. 23.
([5]) EUT L 67 af 17.3.2010, s. 9.

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE

Nr. 118/2010

af 10. november 2010

om ændring af bilag II (Tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag II til aftalen blev ændret ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 138/2009 af 4. december 2009 ([1]).

(2) Kommissionens beslutning 2009/251/EF af 17. marts 2009 om et krav til medlemsstaterne om at sørge for, at produkter indeholdende biocidet dimethylfumarat ikke bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet ([2]) bør indarbejdes i aftalen.

(3) Kommissionens afgørelse 2010/153/EU af 11. marts 2010 om forlængelse af gyldigheden af beslutning 2009/251/EF om et krav til medlemsstaterne om at sørge for, at produkter indeholdende biocidet dimethylfumarat ikke bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet ([3]) bør indarbejdes i aftalen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende indsættes efter punkt 3m (Kommissionen afgørelse 2008/357/EF) i kapitel XIX i bilag II til aftalen:

»3n. **32009 D 0251**: Kommissionens beslutning 2009/251/EF af 17. marts 2009 om et krav til medlemsstaterne om at sørge for, at produkter indeholdende biocidet dimethylfumarat ikke bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet (EUT L 74 af 20.3.2009, s. 32), som ændret ved:

— **32010 D 0153**: Kommissionens afgørelse 2010/153/EU af 11. marts 2010 (EUT L 63 af 12.3.2010, s. 21).«

Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af beslutning 2009/251/EU og afgørelse 2010/153/EU, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 11. november 2010, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2010.

På vegne af Det Blandede EØS-udvalgs
Stefán Haukur JÓHANNESSON
Formand

([1]) EUT L 62 af 11.3.2010, s. 31.
([2]) EUT L 74 af 20.3.2009, s. 32.
([3]) EUT L 63 af 12.3.2010, s. 21.

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE

Nr. 119/2010

af 10. november 2010

om ændring af bilag II (Tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag II til aftalen blev ændret ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 8/2006 af 27. januar 2006 ([1]).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/23/EF af 23. maj 2007 om markedsføring af pyrotekniske artikler ([2]) bør indarbejdes i aftalen.

(3) Kommissionens direktiv 2008/43/EF af 4. april 2008 om oprettelse i henhold til Rådets direktiv 93/15/EØF af et system til id-mærkning og sporing af eksplosivstoffer til civil brug ([3]) bør indarbejdes i aftalen —

HAR BESTEMT FØLGENDE:

Artikel 1

Følgende indsættes efter punkt 3 (Kommissionens direktiv 2004/57/EF) i kapitel XXIX i bilag II til aftalen:

»4. **32007 L 0023**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/23/EF af 23. maj 2007 om markedsføring af pyrotekniske artikler (EUT L 154 af 14.6.2007, s. 1).

5. **32008 L 0043**: Kommissionens direktiv 2008/43/EF af 4. april 2008 om oprettelse i henhold til Rådets direktiv 93/15/EØF af et system til id-mærkning og sporing af eksplosivstoffer til civil brug (EUT L 94 af 5.4.2008, p. 8).«

Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af direktiv 2007/23/EF og 2008/43/EF, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 11. november 2010, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2010.

På vegne af Det Blandede EØS-udvalgs
Stefán Haukur JÓHANNESSON
Formand

([1]) EUT L 92 af 30.3.2006, s. 29.
([2]) EUT L 154 af 14.6.2007, s. 1.
([3]) EUT L 94 af 5.4.2008, s. 8.

(*) Forfatningsmæssige krav angivet.

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE

Nr. 120/2010

af 10. november 2010

om ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag IX til aftalen blev ændret ved Det Blandede EØS-udvalg afgørelse nr. 85/2010 af 2. juli 2010 ([1]).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (omarbejdet) ([2]) bør indarbejdes i aftalen.

(3) Kommissionens direktiv 2009/83/EF af 27. juli 2009 om ændring af visse bilag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF for så vidt angår tekniske bestemmelser vedrørende risikostyring ([3]) bør indarbejdes i aftalen.

(4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF ([4]) bør indarbejdes i aftalen.

(5) Kommissionens henstilling 2009/384/EF af 30. april 2009 om aflønningspolitik i finanssektoren ([5]) bør indarbejdes i aftalen.

(6) Direktiv 2009/65/EF ophæver med virkning fra den 1. juli 2011 Rådets direktiv 85/611/EØF ([6]), der er indarbejdet i aftalen, og som derfor skal udgå af aftalen med virkning fra 1. juli 2011.

(7) Direktiv 2009/110/EF ophæver med virkning fra den 30. april 2011 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF ([7]), der er indarbejdet i aftalen, og som derfor skal udgå af aftalen med virkning fra den 30. april 2011.

(8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF ([8]), som blev indarbejdet i aftalen ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 115/2003 ([9]) af 26. september 2003, ophævede Rådets direktiv 77/92/EØF ([10]), der er indarbejdet i aftalen, og som derfor skal udgå af aftalen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I bilag IX til aftalen foretages følgende ændringer:

1. Punkt 30 (Rådets Direktiv 85/611/EØF) og 30a (Kommissionens direktiv 2007/16/EF) ændres til henholdsvis punkt 30a og 30b.

2. Følgende punkt indsættes før det nye punkt 30a (Rådets direktiv 85/611/EØF):

»30. **32009 L 0065**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (omarbejdet) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).«

3. Det nye punkt 30a (Rådets direktiv 85/611/EØF) udgår med virkning fra den 1. juli 2011.

4. Punkt 15 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF) ændres til punkt 15a.

5. Følgende punkt indsættes før det nye punkt 15a (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF):

»15. **32009 L 0110**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).«

([1]) EUT L 277 af 21.10.2010, s. 39.
([2]) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.
([3]) EUT L 196 af 28.7.2009, s. 14.
([4]) EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7.
([5]) EUT L 120 af 15.5.2009, s. 22.
([6]) EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3.
([7]) EUT L 275 af 27.10.2000, s. 39.
([8]) EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3.
([9]) EUT L 331 af 18.12.2003, s. 34.
([10]) EFT L 26 af 31.1.1977, s. 14.

6. Det nye punkt 15a (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF) udgår med virkning fra den 30. april 2011.

7. Følgende led tilføjes under punkt 14 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF):

»— **32009 L 0083**: Kommissionens direktiv 2009/83/EF af 27. juli 2009 (EUT L 196 af 28.7.2009, s. 14)

— **32009 L 0110**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).«

8. Følgende led indsættes i punkt 23b (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF):

»— **32009 L 0110**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).«

9. Følgende punkt indsættes efter punkt 43 (Kommissionens henstilling 2007/657/EF):

»44. **32009 H 0384**: Kommissionens henstilling 2009/384/EF af 30. april 2009 om aflønningspolitik i finanssektoren (EUT L 120 af 15.5.2009, s. 22).«

10. Punkt 13 (Rådets direktiv 77/92/EØF) udgår.

11. Punkt 29f (Kommissionens direktiv 2004/72/EF) og 29g (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF) ændres til henholdsvis punkt 29c og 29d.

12. Punkt 29ga (Kommissionens direktiv 2007/14/EF) ændres til punkt 29da.

13. Punkt 29h (Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007) ændres til punkt 29e.

Artikel 2

Den islandske og norske udgave af direktiv 2009/65/EF, 2009/83/EF, 2009/110/EF og henstilling 2009/384/EF, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 11. november 2010, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2010.

På vegne af Det Blandede EØS-udvalgs
Stefán Haukur JÓHANNESSON
Formand

(*) Forfatningsmæssige krav angivet.

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE

Nr. 121/2010

af 10. november 2010

om ændring af bilag XIII (Transport) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag XIII til aftalen blev ændret ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 108/2010 af 1. oktober 2010 [1].

(2) Kommissionens afgørelse 2010/187/EU af 25. marts 2010 om godkendelse af, at nogle medlemsstater indfører visse særlige bestemmelser i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF om indlandstransport af farligt gods [2] bør indarbejdes i aftalen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende led indsættes i punkt 13c (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF) i bilag XIII til aftalen:

»— **32010 D 0187**: Kommissionens afgørelse 2010/187/EU af 25. marts 2010 (EUT L 83 af 30.3.2010, s. 24).«

Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af afgørelse 2010/187/EU, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 11. november 2010, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2010.

På vegne af Det Blandede EØS-udvalgs
Stefán Haukur JÓHANNESSON
Formand

[1] EUT L 332 af 16.12.2010, s. 58.
[2] EUT L 83 af 30.3.2010, s. 24.

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE

Nr. 122/2010

af 10. november 2010

om ændring af bilag XIII (Transport) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag XIII til aftalen blev ændret ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 108/2010 af 1. oktober 2010 ([1]).

(2) Kommissionens henstilling 2010/19/EU af 13. januar 2010 om sikker dataudveksling mellem medlemsstaterne med henblik på kontrol af, at det førerkort, de udsteder, er unikt ([2]), skal indarbejdes i aftalen —

TRUFFET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende indsættes efter punkt 36a (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF) i bilag XIII til aftalen:

»*RETSAKTER, SOM DE KONTRAHERENDE PARTER SKAL TAGE TIL EFTERRETNING*

De kontraherende parter skal tage indholdet af følgende retsakter til efterretning:

36b. **32010 H 0019**: Kommissionens henstilling 2010/19/EU af 13. januar 2010 om sikker dataudveksling mellem medlemsstaterne med henblik på kontrol af, at det førerkort, de udsteder, er unikt (EUT L 9 af 14.1.2010, s. 10).«

Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af henstilling 2010/19/EU, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 11. november 2010, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2010.

På vegne af Det Blandede EØS-udvalgs

Stefán Haukur JÓHANNESSON

Formand

([1]) EUT L 332 af 16.12.2010, s. 58.

([2]) EUT L 9 af 14.1.2010, s. 10.

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE

Nr. 123/2010

af 10. november 2010

om ændring af bilag XIII (Transport) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag XIII til aftalen blev ændret ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 108/2010 af 1. oktober 2010 ([1]).

(2) Kommissionens forordning (EU) nr. 285/2010 af 6. april 2010 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 785/2004 om forsikringskrav til luftfartsselskaber og luftfartøjsoperatører ([2]) bør indarbejdes i aftalen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende led indsættes i punkt 66l (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 785/2004) i bilag XIII til aftalen:

», som ændret ved:

— **32010 R 0285**: Kommissionens forordning (EU) nr. 285/2010 af 6. april 2010 (EUT L 87 af 7.4.2010, s. 19).«

Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af forordning (EU) nr. 285/2010, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 11. november 2010, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2010.

På vegne af Det Blandede EØS-udvalg

Stefán Haukur JÓHANNESSON

Formand

([1]) EUT L 332 af 16.12.2010, s. 58.
([2]) EUT L 87 af 7.4.2010, s. 19.

(*) Forfatningsmæssige krav angivet.

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE

Nr. 124/2010

af 10. november 2010

om ændring af bilag XX (Miljø) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag XX til aftalen blev ændret ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 93/2010 af 2. juli 2010 ([1]).

(2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1205/2008 af 3. december 2008 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF med hensyn til metadata ([2]), berigtiget ved EUT L 328 af 15.12.2009, s. 83, bør indarbejdes i aftalen.

(3) Kommissionens beslutning 2009/442/EF af 5. juni 2009 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF, for så vidt angår overvågning og rapportering ([3]), berigtiget ved EUT L 322 af 9.12.2009, s. 40, bør indarbejdes i aftalen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende punkter indsættes efter punkt 1j (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF) i bilag XX til aftalen:

»1ja. **32008 R 1205**: Kommissionens forordning (EF) nr. 1205/2008 af 3. december 2008 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF med hensyn til metadata (EUT L 326 af 4.12.2008, s. 12), berigtiget ved EUT L 328 af 15.12.2009, s. 83.

1jb. **32009 D 0442**: Kommissionens beslutning 2009/442/EF af 5. juni 2009 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF, for så vidt angår overvågning og rapportering (EUT L 148 af 11.6.2009, s. 18), berigtiget ved EUT L 322 af 9.12.2009, s. 40.«

Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af forordning (EF) nr. 1205/2008, berigtiget ved EUT L 328 af 15.12.2009, s. 83, og beslutning 2009/442/EF, berigtiget ved EUT L 322 af 9.12.2009, s. 40, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 11. november 2010, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*), eller den dag, hvor Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 55/2010 af 30. april 2010 ([4]) træder i kraft, hvis dette sker senere.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2010.

På vegne af Det Blandede EØS-udvalgs
Stefán Haukur JÓHANNESSON
Formand

([1]) EUT L 277 af 21.10.2010, s. 47.
([2]) EUT L 326 af 4.12.2008, s. 12.
([3]) EUT L 148 af 11.6.2009, s. 18.

(*) Forfatningsmæssige krav angivet.
([4]) EUT L 181 af 15.7.2010, s. 23.

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE

Nr. 125/2010

af 10. november 2010

om ændring af bilag XX (Miljø) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag XX til aftalen blev ændret ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 93/2010 af 2. juli 2010 ([1]).

(2) Kommissionens beslutning 2009/967/EF af 30. november 2009 om opstilling af miljøkriterier for tildeling af Fællesskabets miljømærke til gulvbelægninger af tekstil ([2]) bør indarbejdes i aftalen.

(3) Kommissionens beslutning 2010/18/EF af 26. november 2009 om opstilling af miljøkriterier for tildeling af Fællesskabets miljømærke til gulvbelægninger af træ ([3]) bør indarbejdes i aftalen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende punkter indsættes efter punkt 2z (Kommissionens beslutning 2009/543/EF) i bilag XX til aftalen:

»2za. **32009 D 0967**: Kommissionens beslutning 2009/967/EF af 30. november 2009 om opstilling af miljøkriterier for tildeling af Fællesskabets miljømærke til gulvbelægninger af tekstil (EUT L 332 af 17.12.2009, s. 1).

2zb. **32010 D 0018**: Kommissionens beslutning 2010/18/EF af 26. november 2009 om opstilling af miljøkriterier for tildeling af Fællesskabets miljømærke til gulvbelægninger af træ (EFT L 8 af 13.1.2010, s. 32).«

Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af beslutning 2009/967/EF og 2010/18/EF, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 11. november 2010, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2010.

På vegne af Det Blandede EØS-udvalgs
Stefán Haukur JÓHANNESSON
Formand

([1]) EUT L 277 af 21.10.2010, s. 47.
([2]) EUT L 332 af 17.12.2009, s. 1.
([3]) EUT L 8 af 13.1.2010, s. 32.

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE

Nr. 126/2010

af 10. november 2010

om ændring af bilag XX (Miljø) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag XX til aftalen blev ændret ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 93/2010 af 2. juli 2010 [1].

(2) Kommissionens beslutning 2008/915/EF af 30. oktober 2008 om fastsættelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af værdierne for klassifikationerne i medlemsstaternes overvågningssystemer som resultat af interkalibreringen [2] bør indarbejdes i aftalen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende punkt indsættes efter punkt 13caa (Europa-Parlamentets direktiv 2006/118/EF) i bilag XX til aftalen:

»13cab. **32008 D 0915**: Kommissionens beslutning 2008/915/EF af 30. oktober 2008 om fastsættelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af værdierne for klassifikationerne i medlemsstaternes overvågningssystemer som resultat af interkalibreringen (EUT L 332 af 10.2.2008, s. 20).«

Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af beslutning 2008/915/EF, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 11. november 2010, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2010.

På vegne af Det Blandede EØS-udvalgs
Stefán Haukur JÓHANNESSON
Formand

[1] EUT L 277 af 21.10.2010, s. 47.
[2] EUT L 332 af 10.12.2008, s. 20.

(*) Forfatningsmæssige krav angivet.

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE

Nr. 127/2010

af 10. november 2010

om ændring af bilag XXII (Selskabsret) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag XXII til aftalen blev ændret ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 113/2010 af 1. oktober 2010 ([1]).

(2) Kommissionens afgørelse 2010/64/EU af 5. februar 2010 om visse kompetente tredjelandsmyndigheders tilstrækkelighed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF ([2]) bør indarbejdes i aftalen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende punkt indsættes efter punkt 10fa (Kommissionens beslutning 2008/627/EF) i bilag XXII til aftalen:

»10fb. **32010 D 0064**: Kommissionens afgørelse 2010/64/EU af 5. februar 2010 om visse kompetente tredjelandsmyndigheders tilstrækkelighed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF bør indarbejdes i aftalen (EUT L 35 af 6.2.2010, s. 15).«

Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af afgørelse 2010/64/EU, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 11. november 2010, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2010.

På vegne af Det Blandede EØS-udvalgs
Stefán Haukur JÓHANNESSON
Formand

De kontraherende parters fælles erklæring vedrørende afgørelse nr. 127/2010 om indarbejdning af Kommissionens afgørelse 2010/64/EU i aftalen

»Kommissionens afgørelse 2010/64/EU af 5. februar 2010 om visse kompetente tredjelandsmyndigheders tilstrækkelighed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF vedrører anerkendelse af tredjelandsmyndigheders tilstrækkelighed. Indarbejdningen af denne afgørelse berører ikke EØS-aftalens anvendelsesområde.«

([1]) EUT L 332 af 16.12.2010, s. 63
([2]) EUT L 35 af 6.2.2010, s. 15

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

IV

(Retsakter vedtaget inden den 1. december 2009 i henhold til EF-traktaten, EU-traktaten og Euratomtraktaten)

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING

Nr. 167/09/KOL

af 27. marts 2009

om udlejning og salg af Lista luftbase (Norge)

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN [1] HAR —

UNDER HENVISNING til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde [2], særlig artikel 61-63 samt protokol 26 til aftalen,

UNDER HENVISNING til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en Tilsynsmyndighed og en Domstol [3], særlig artikel 24,

UNDER HENVISNING til artikel 1, stk. 3, i del I og artikel 4, stk. 2, i del II i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen [4],

UNDER HENVISNING til Tilsynsmyndighedens retningslinjer for anvendelsen og fortolkningen af artikel 61 og 62 i EØS-aftalen [5], særlig del V om statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger,

EFTER AT HAVE OPFORDRET interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i del II i protokol nr. 3 [6],

UNDER HENSYNTAGEN til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

1. *SAGSFORLØB*

Beslutning nr. 183/07/KOL om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* og i EØS-tillægget. Tilsynsmyndigheden opfordrede samtidig interesserede parter til at fremsætte bemærkninger. Tilsynsmyndigheden modtog bemærkninger fra Lista Lufthavn AS. Ved brev af 4. december 2007 (registreringsnr. 455712) videresendte Tilsynsmyndigheden disse bemærkninger til de norske myndigheder, som fik mulighed for at fremsætte kommentarer hertil. Ved brev af 12. december 2007 (registreringsnr. 457245) fremsendte de norske myndigheder deres kommentarer.

Tilsynsmyndigheden udpegede en ekspert, Geir Saastad, til at foretage en uafhængig ekspertvurdering af Lista luftbase. Udpegningen af eksperten fik virkning den 14. april 2008. Det var ekspertens kommissorium at fastsætte i) luftbasens markedsværdi og ii) værdien af forpligtelserne vedrørende jorden og bygningerne.

Den endelige rapport fra den uafhængige ekspert blev fremsendt til Tilsynsmyndigheden i maj 2008.

Ved brev af 18. juli 2008 (registreringsnr. 486089) anmodede Tilsynsmyndigheden de norske myndigheder om at sende yderligere oplysninger.

De norske myndigheder fremsendte de nødvendige oplysninger ved brev af 28. august 2008 (registreringsnr. 489312).

2. *BESKRIVELSE AF DE UNDERSØGTE FORANSTALTNINGER*

Tilsynsmyndigheden undersøgte to særskilte foranstaltninger, nemlig udlejning og salg af Lista luftbase.

2.1 BESKRIVELSE AF LISTA LUFTBASE

I lovforslag nr. 50 (1994-1995) til Stortinget [7] fremlagde Forsvarsministeriet sit forslag til lukning af luftbasen. Forsvarsministeriet fremlagde et såkaldt »udviklingsalternativ«. I henhold til denne plan ville Forsvarskommandoen vurdere de forskellig bygninger for at afgøre, hvilke bygninger der ikke kunne eller burde anvendes til industrielle eller kommercielle formål. De

(1) I det følgende benævnt »Tilsynsmyndigheden«.
(2) I det følgende benævnt »EØS-aftalen«.
(3) I det følgende benævnt »aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen«.
(4) I det følgende benævnt »protokol nr. 3«.
(5) Retningslinjer for anvendelse og fortolkning af artikel 61 og 62 i EØS-aftalen og artikel 1 i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen vedtaget og udstedt af Tilsynsmyndigheden den 19.1.1994, offentliggjort i EFT L 231 af 3.9.1994, s. 1 og EØS-tillæg nr. 32 af 3.9.1994, s. 1. Disse retningslinjer blev senest ændret den 16.122008. I det følgende benævnt »retningslinjer for statsstøtte«. Den ajourførte version af retningslinjerne for statsstøtte findes på Tilsynsmyndighedens websted: http://www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldstateaid/state_aid_guidelines/
(6) Offentliggjort i EUT C 250 af 25.10.2007, s. 28, og i EØS-tillæg nr. 50 af 25.10.2007, s. 13.
(7) St.prp. nr. 50 (1994-1995) af 12.6.1995 var en opfølgning af en beslutning, hvori Stortinget traf beslutning om reorganiseringen af Forsvarskommandoen. Som led i reorganiseringen skulle Lista luftbase lukkes fra den 1.1.1996.

bygninger, der kunne anvendes til kommercielle/industrielle formål, skulle bevares i en periode på maksimalt ti år, for at man kunne undersøge mulighederne for kommerciel udvikling og sørge for den bedst mulige kommercielle anvendelse af luftbasen.

Til opfølgning af beslutningen fra Stortinget blev der udarbejdet en række rapporter for at få et overblik over den generelle situation med hensyn til Lista luftbase (de norske myndigheder har kun forelagt en brandsikkerhedsrapport dateret den 24. januar 2002, hvori TekØk redegjorde for standarder på daværende tidspunkt, anbefalede opgraderinger og beregnede omkostningerne ved det anbefalede arbejde).

Lista luftbase omfatter et areal på 5 000 000 m^2. De forskellige bygninger består af lagerbygninger, barakker, messehaller og hangarer, svarende til i alt ca. 28 000 m^2. Ejendommen omfatter også et landingsfelt og et vådområde.

Ifølge den kommunale sektorplan for Lista luftbase, der var godkendt af Farsund kommunalbestyrelse, kunne ejendommen anvendes til kommercielle aktiviteter, herunder luftfartstjenester, offentlig udvikling, håndværk og industri. Området omkring Slevdalsvannet, som omfatter vådområdet og et ammunitionslager til Forsvarskommandoen, var forbeholdt Forsvarskommandoen, luftfartstjenester og naturbevaring. Ca. 1 900 000 m^2 kunne anvendes til industrielle formål. Dele af jorden og nogle bygninger er beskyttet i overensstemmelse med den nationale beskyttelsesplan fra Forsvarskommandoen, herunder:

— tre hangarer og luftforsvarssimulatoren

— en messehal og

— dele af jorden, herunder start- og landingsbane, rullebaner og noget af vejnettet.

2.2 UDLEJNING AF LISTA LUFTBASE

Som led i reorganiseringen af de ejendomme, som Forsvarskommandoen ejede, var det blevet besluttet i 1994-1995, at de militære aktiviteter i Lista luftbase skulle ophøre pr. 1. juli 1996.

Den 27. juni 1996 indgik det norske forsvars mæglerfirma (herefter benævnt »NDEA«) en tiårig udlejningsaftale med Lista Airport Development AS (»LAD«) med virkning fra 1. juli 1996 indtil 30. juni 2006 med mulighed for LAD for at leje luftbasen i yderligere ti år. Virksomheden var ejet af Farsund kommune (20 %) og af lokale investorer (80 %). Aftalen omfattede ni bygninger, svarende til ca. 12 500 m^2, og start- og landingsbanen, som tegner sig for 421 610 m^2.

Hovedformålet med aftalen var som led i gennemførelsen af »udviklingsalternativet« og inden for en periode på maksimalt ti år at udvikle den erhvervsmæssige lufttrafik på luftbasen.

Den 1. juli 1996 blev udlejningsaftalen overført til Lista Lufthavn AS (»LILAS«), der som sådan var blevet oprettet den 3. maj 1996.

I henhold til udlejningsaftalen lejede LILAS en specifik del af bygningerne og landingsfeltet til en årlig pris på 10 000 NOK, som skulle justeres hvert femte år. NDEA havde også ret til 15 % af LILAS' indtægter fra fremlejen af bygningerne. I perioden fra 1. juli 1996 indtil september 2002 indgik LILAS flere fremlejekontrakter. De fremlejeindtægter, der blev betalt til NDEA, udgjorde 245 405 NOK.

Ifølge udlejningsaftalen havde ejeren af luftbasen ansvaret for den udvendige vedligeholdelse af bygninger og vedligeholdelsen af landingsfeltet. Ansvaret var begrænset til 1 500 000 NOK årligt. Som vederlag for denne forpligtelse havde ejeren ret til en andel af overskuddet. Ifølge artikel 3 i udlejningsaftalen havde ejeren af luftbasen i tilfælde af, at overskuddet i forbindelse med den kommercielle anvendelse af luftbasen oversteg 4 500 000 NOK, ret til 20 % af det overskud, der oversteg dette beløb.

Der blev drevet erhvervsmæssig lufttrafik i nogen tid. Braathen Safe og Air Stord udførte erhvervsmæssig lufttrafik indtil 1. november 1999. I 2000 fortsatte LILAS undersøgelsen af muligheden for igen at etablere ruteflyvninger og udvikle lufthavnen som en fragtterminal med international luftfragt, der distribueres til Europa. Det lykkedes LILAS igen at etablere en ruteflyforbindelse mellem Oslo og Lista, som blev drevet af Cost Air i hele 2001. Der var ingen ruteflyvninger på Lista lufthavn i 2002. Da LILAS ikke nåede sit oprindelige mål om at udvikle den erhvervsmæssige lufttrafik på luftbasen, oversteg indtægterne aldrig 4 500 000 NOK årligt i årene 1996-2002.

Ved udgangen af den oprindelige tiårsperiode havde LILAS mulighed for at forlænge udlejningsperioden i endnu ti år. Hvis denne ret ikke blev udøvet, kunne LILAS købe et bestemt område af luftbasen til en pris af 10 000 000 NOK. Endvidere havde LILAS ifølge kontrakten mulighed for at købe hele Lista luftbase til en pris af 25 000 000 NOK, såfremt NDEA skulle beslutte at sælge luftbasen *en bloc* i løbet af udlejningsperioden. Ved brev af 13. december 2002 gav LILAS afkald på sin forkøbsret til at købe Lista luftbase *en bloc*, og luftbasen blev solgt til Lista Flypark AS.

I overensstemmelse med vilkårene i udlejningsaftalen udøvede LILAS i juni 2006 sin forkøbsret til at købe dele af Lista luftbase til et beløb på 10 000 000 NOK af Lista Flypark AS.

2.3 SALG AF LISTA LUFTBASE

Den 12. september 2002 solgte NDEA Lista luftbase til Lista Flypark AS. Salget resulterede i en nettobetaling fra den norske stat til Lista Flypark AS på 10 875 000 NOK. For at analysere vilkårene og betingelserne i forbindelse med salget, skal der sondres mellem to successive trin, dvs. vurderingen af ejendommens markedsværdi på den ene side og af forpligtelserne vedrørende jorden og bygningerne på den anden side.

2.3.1 ***Skridt taget for at finde en køber til luftbasen***

I 1997 kontaktede LILAS NDEA for at forhandle købet af luftbasen. Den 21. oktober 1998 blev Farsund kommune og LILAS enige om en strategi for købet af ejendommen. Forhandlingerne mellem NDEA, Farsund kommune og LILAS blev imidlertid afbrudt den 22. februar 1999, da parterne ikke kunne blive enige om en pris.

I løbet af 2000 havde NDEA indrykket flere annoncer i lokale (Farsund Avis) og regionale aviser (Fedrelandsvennen og Stavanger Aftenblad) vedrørende salget af ejendommen. Salget var på daværende tidspunkt udformet som salg af **dele** af ejendommen. Annoncerne medførte ikke noget salg.

Den 16. og 17. august 2001 arrangerede NDEA Lista-konferencen, hvortil 7 000-8 000 potentielle investorer var inviteret. Formålet med konferencen var at præsentere Lista luftbase og luftbasens mulige omdannelse fra militær til civil, kommerciel anvendelse for interesserede parter. Efter konferencen blev en konsulent, Hjort, udpeget til at bistå i salgsprocessen. Han konkluderede, at »det var vanskeligt at sælge luftbasen til ejendomsudviklere, da der ikke var nogen økonomisk levedygtige købere, og på grund af, at ejendommens udnyttelsespotentiale var meget begrænset som følge af aftalen med LILAS«.

I august 2001 besluttede NDEA, at ejendommen skulle sælges ***en bloc*** for at forhindre, at visse områder af luftbasen slet ikke ville være attraktive for potentielle købere.

I forbindelse med forhandlinger i begyndelsen af 2002 med ejendomsudviklerne Intervest Eiendom AS og Interconsult Prosjektutvikling AS bestilte NDEA to værdiansættelser fra ejendomsvaluaerne Verditakst og OPAK. Disse forhandlinger førte ikke til noget resultat, men den 12. september 2002 blev der indgået en salgsaftale mellem NDEA og Lista Flypark AS.

2.3.2 ***Købsprisen***

Købsprisen var baseret på tre elementer: i) den faktiske pris, der skulle betales for ejendommen, ii) en yderligere betaling svarende til 50 % af nettovideresalgsprisen og iii) et beløb svarende til 30 % af nettoindtægterne fra udlejningsaftalen.

i) **Prisen for ejendommen**

I rapporten fra OPAK, dateret den 29. maj 2002, blev der sondret mellem følgende tre scenarier: salg af ejendommen til en ny køber (32 000 000 NOK), salg af ejendommen til lejeren på basis af dennes forkøbsret til at købe en del af den lejede bygning og jord ved udgangen af den tiårige udlejningsperiode (34 000 000 NOK) og salg af ejendommen til lejeren på basis af dennes forkøbsret til at købe ejendommen *en bloc* i løbet af udlejningsperioden (25 000 000 NOK).

I rapporten fra Verditakst, dateret den 7. juni 2002, konkluderedes det, at ejendommens markedsværdi var 11 000 000 NOK.

Salgsprisen blev derefter aftalt på grundlag af Verditaksts vurdering, dvs. 11 000 000 NOK.

På grundlag af den ovennævnte brandsikkerhedsrapport blev der fratrukket 7 500 000 NOK fra ejendommens værdi for at tage hensyn til det arbejde, det var nødvendigt at udføre for at overholde gældende brandsikkerhedsstandarder. Salgsprisen blev derfor reduceret til 3 500 000 NOK.

ii) **Andel på 50 % af nettovideresalgsprisen**

Ifølge artikel 3 i salgsaftalen havde NDEA ret til 50 % af alle indtægter fra salget af parceller på ejendommen. Salget af to parceller var resulteret i en overførsel på 795 263 NOK til NDEA. Desuden er 5 000 000 NOK endnu ikke betalt på grund af en ikke bilagt uenighed om fortolkningen af denne bestemmelse med hensyn til LILAS' køb af det areal, hvor virksomheden have en forkøbsret i henhold til udlejningsaftalen.

iii) **30 % af nettoindtægterne fra udlejningsaftalen**

NDEA havde også ret til 30 % af et eventuelt overskud efter skat i forbindelse med udlejningsaftalen. Der blev imidlertid ikke genereret nogen indtægter fra Lista Flypark AS i perioden fra 2003 indtil 2006.

2.3.3 ***Værdi af forpligtelserne vedrørende jorden og bygningerne***

Det blev aftalt, at køberen ville få kompensation for forpligtelser i tilknytning til ejendommen, som der ikke var taget hensyn til i vurderingen. Kompensationen omfattede følgende:

i) kompensation for tekniske installationer (såsom eltransmissionskabler): 3 500 000 NOK

NDEA påtog sig ansvaret for at bidrage til luftbasens omdannelse fra en militær luftbase til en erhvervsvirksomhed i overensstemmelse med Stortingets beslutning: »ifølge Stortingets beslutning er Forsvarskommandoen forpligtet til at forberede området til civil anvendelse. Denne forpligtelse omfatter navnlig ethvert bindende tilsagn over for nabogrundejere med hensyn til kloakering samt fremme af ny infrastruktur i forbindelse med udviklingen af området.«

ii) kompensation for udvikling af ny infrastruktur: 5 500 000 NOK

NDEA var igen forpligtet til at afholde omkostningerne ved at omdanne luftbasen fra militær til civil anvendelse.

iii) kompensation for udlejningsaftalen med LILAS: 5 375 000 NOK

Ifølge udlejningsaftalen har ejeren af luftbasen ansvaret for driftsudgifter og den udvendige vedligeholdelse af bygninger samt vedligeholdelsen af start- og landingsbanen. Dette ansvar var imidlertid begrænset til 1 500 000 NOK *pr. år*. Da NDEA på tidspunktet for salget i 2002 var forpligtet til at betale LILAS et årligt beløb på 1 500 000 NOK i ca. fire år mere, blev 5 375 000 NOK godskrevet Lista Flypark AS for at opfylde disse forpligtelser over for LILAS.

Den samlede kompensation på 14 375 000 NOK blev modregnet i købsprisen på 3 500 000 NOK. De norske myndigheder betalte således 10 875 000 NOK til køberen.

3. *BEMÆRKNINGER FRA DE NORSKE MYNDIGHEDER*

3.1 BEMÆRKNINGER VEDRØRENDE UDLEJNINGSAFTALEN MED LILAS

3.1.1 ***Ingen støtte til eller fordel for LILAS i forbindelse med udlejningsaftalen***

De norske myndigheder har anført, at selv om lejen som fastsat i udlejningsaftalen var 10 000 NOK pr. år, afspejlede denne værdi ikke nøjagtigt de faktiske beløb, der blev betalt til NDEA. NDEA havde således også ret til 15 % af LILAS' indtægter fra fremlejen af bygningerne. Såfremt bruttoindtægterne i forbindelse med den kommercielle luftfart oversteg 4 500 000 NOK årligt, havde NDEA endvidere også ret til 20 % af de indtægter, der oversteg dette beløb.

De fremlejeindtægter, der blev betalt til NDEA, udgjorde 245 405 NOK. Ifølge de norske myndigheder skal fremlejeindtægterne på 245 405 NOK lægges til den årlige leje på 10 000 NOK. Den samlede leje i udlejningsperioden indtil salget i 2002 udgjorde 310 405 NOK.

De norske myndigheder har endvidere anført, at LILAS skulle udvikle, drive og vedligeholde ejendommen til den erhvervsmæssige lufttrafik på luftbasen, hvilket svarede til en forpligtelse til offentlig tjeneste. I denne forbindelse skulle det betalte lejebeløb betragtes som i nogen grad uden betydning for vurderingen af udlejningsaftalen. Såfremt projektet var blevet en succes, kunne LILAS have opnået et betydeligt overskud i forbindelse med udlejningsaftalen. Hvis på den anden side de mere more moderate prognoser blev opfyldt, havde det ikke været rentabelt for LILAS at leje luftbasen på grund af den økonomiske risiko ved udlejningsaftalen som følge af betydelige uundgåelige omkostninger.

3.1.2 ***Ingen påvirkning af samhandelen mellem EØS-stater***

De norske myndigheder har gjort gældende, at der ikke var noget, der tydede på, at støtten påvirkede samhandelen inden for EØS og fordrejede konkurrencen. De henviste til retningslinjerne for finansiering af lufthavne og statslig startstøtte til luftfartsselskaber, som opererer fra regionale lufthavne ([8]), ifølge hvilke Lista ville blive klassificeret som en lufthavn i kategori D, dvs. en lille lufthavn med et årligt passagertal på under 1 million. Det samlede passagergrundlag i Lista lufthavn er 32 000 personer. Ifølge de nye lufthavnsretningslinjer »er der ikke stor sandsynlighed for, at den støtte, der ydes til små regionale lufthavne (kategori D), kan fordreje konkurrencen eller berøre samhandelen i et sådant omfang, at det strider mod den fælles interesse« ([9]).

3.1.3 ***Ingen ulovlig støtte***

De norske myndigheder har gjort gældende, at gennemgangen af vilkårene i udlejningsaftalen bør ske på grundlag af de nye lufthavnsretningslinjer ([10]). Selv om de ikke var blevet vedtaget på det tidspunkt, hvor udlejningsaftalen blev indgået, har de norske myndigheder imidlertid gjort gældende, at de nye lufthavnsretningslinjer »supplerer uden at erstatte« de tidligere retningslinjer, og at de derfor bør finde anvendelse.

De norske myndigheder har gjort gældende, at LILAS var blevet overdraget en forpligtelse til offentlig tjeneste i form af »drift af infrastruktur, som omfatter vedligeholdelse og forvaltning af lufthavnsinfrastruktur«. De henviser derpå til de nye lufthavnsretningslinjer, hvori det hedder: »En sådan finansiering udgør ikke statsstøtte, hvis den udgør kompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste, som er pålagt inden for rammerne af lufthavnsforvaltningen i overensstemmelse med de betingelser, der er fastslået i Altmark-retspraksis. (…) denne form for støtte [kan] kun betragtes som forenelig med EØS-aftalen på grundlag af artikel 61, stk. 3, litra a) eller c), på visse betingelser og i ugunstigt stillede regioner, eller på grundlag af artikel 59, stk. 2, hvis der iagttages visse betingelser, som sikrer, at den er nødvendig for udførelsen af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse og ikke påvirker samhandelen i et sådant omfang, at det strider mod de kontraherende parters interesser«.

Farsund kommune, hvor luftbasen er beliggende, opfylder betingelserne for at få regionalstøtte.

([8]) Se http://www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldstateaid/state_aid_guidelines/

([9]) Se punkt 29 i retningslinjerne for finansiering af lufthavne og statslig startstøtte til luftfartsselskaber, som opererer fra regionale lufthavne.

([10]) Ved de »nye lufthavsretningslinjer« forstås de retningslinjer, der blev vedtaget den 20.12.2005, dvs. efter at udlejningsaftalen med LILAS var blevet indgået.

De norske myndigheder har derfor konkluderet, at enhver støtte, der er ydet til LILAS, svarede til en kompensation, som ikke oversteg, hvad der var nødvendigt for at dække de udgifter, der var afholdt ved opfyldelsen af de forpligtelser til offentlig tjeneste, der var overdraget til virksomheden.

3.2 BEMÆRKNINGER VEDRØRENDE SALGSAFTALEN

3.2.1 *Ingen støtte til eller fordel for Lista Flypark AS i forbindelse med salget*

De norske myndigheder har gjort gældende, at selv om betingelserne i afsnit 2.2 i retningslinjerne for statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger ikke blev strengt overholdt, »var de fleste potentielle købere tilstrækkeligt informeret om NDEA's indsats for at sælge luftbasen«. Som anført ovenfor i afsnit 2.3.1 blev der således taget mange skridt for at finde en køber.

De norske myndigheder har endvidere understreget, at salgsprisen nøjagtigt afspejlede ejendommens værdi og de retlige forpligtelser i tilknytning hertil. De har henvist til, at den faktiske købspris ikke kun svarede til prisen for ejendommen, men også til andre komponenter, f.eks. overskudsdelingen på 50 % i forbindelse med videresalget og andelen på 30 % af de mulige nettoindtægter fra Lista Flypark AS (se afsnit 2.3.2 ovenfor).

3.2.2 *Ingen påvirkning af samhandelen mellem EØS-stater*

De norske myndigheder gentog de punkter, der er nævnt i afsnit 3.1.2 ovenfor.

3.2.3 *Ingen ulovlig støtte*

De norske myndigheder henviste til deres forklaringer vedrørende den udlejningsaftale, der var indgået med LILAS.

4. *BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER*

Ved brev af 15. november 2007 (registreringsnr. 452517) fremsatte det advokatfirma, der repræsenterede Lista Lufthavn AS, bemærkninger vedrørende Tilsynsmyndighedens beslutning om at indlede en formel undersøgelse ([11]).

Bemærkningerne var begrænset til udlejningsaftalen og vedrørte ikke spørgsmålet om salget af jorden.

4.1 INGEN STØTTE TIL ELLER FORDEL FOR LILAS I FORBINDELSE MED UDLEJNINGSAFTALEN

Den faktiske årlige leje var ikke 10 000 NOK, da NDEA modtog 245 405 NOK i forbindelse med fremleje. Endvidere havde LILAS — via udlejningsaftalen — fået overdraget en forpligtelse til offentlig tjeneste i form at drift og forvaltning af Lista luftbase. Denne forpligtelse til offentlig tjeneste var forbundet med betydelige begrænsninger for LILAS' mulighed for at udnytte luftbasen til andre formål. I 2001 udgjorde de samlede omkostninger ved sådanne aktiviteter ca. 5 500 000 NOK pr. år. I lyset af de betydelige omkostninger blev der fastsat et årligt loft på 1 500 000 NOK i udlejningsaftalen den 9. maj 2006. LILAS og virksomhedens aktionærer pådrog sig betydelige tab som følge af udlejningsaftalen ([12]).

4.2 INGEN PÅVIRKNING AF SAMHANDELEN MELLEM EØS-STATER

Aftalen med LILAS har snæver tilknytning til udlejningen af Lista luftbase med henblik på forpligtelser til offentlig tjeneste i form at drift og forvaltning af selve luftbasen og ikke driften af indenlandske ruteflyvninger og international luftfragt. I denne henseende ville enhver støtte ydet i forbindelse med udlejningsaftalen ikke påvirke samhandelen som omhandlet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

4.3 ENHVER STØTTE TIL LILAS VILLE VÆRE LOVLIG STØTTE

Såfremt Tilsynsmyndigheden skulle konkludere, at der var ydet støtte til LILAS, ville den under alle omstændigheder være forenelig med EØS-aftalen på grundlag af retningslinjerne for finansiering af lufthavne og statslig startstøtte til luftfartsselskaber, som opererer fra regionale lufthavne.

4.4 INTET GRUNDLAG FOR EN TILBAGESØGNINGSBESLUTNING

Endelig blev udlejningsaftalen indgået den 27. juni 1996. Den eneste anmodning om oplysninger, der blev sendt i løbet af fristen på ti år efter denne dato, vedrørte den eventuelle tildeling af støtte i forbindelse med salget, men ikke udlejningsaftalen. Fristen på ti år blev derfor ikke afbrudt ved en foranstaltning truffet af Tilsynsmyndigheden. Artikel 15 i protokol nr. 3 har følgende ordlyd: »EFTA-Tilsynsmyndighedens beføjelser til at kræve tilbagebetaling af støtte forældes efter ti år«.

II. **VURDERING**

1. *UDLEJNINGEN AF EN DEL AF LISTA LUFTBASE*

Udlejningsaftalen med LAD blev undertegnet den 27. juni 1996 og trådte i kraft den 1. juli 1996.

Artikel 15 i protokol nr. 3 har følgende ordlyd:

»1. EFTA-Tilsynsmyndighedens beføjelser til at kræve tilbagebetaling af støtte forældes efter ti år.

([11]) Beslutning nr. 183/07/KOL, nævnt i fodnote 6 ovenfor.

([12]) LILAS' regnskaber for perioden 1997-2006 viser et akkumuleret tab på ca. 10 500 000 NOK.

2. Forældelsesfristen løber fra det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte tilkendes støttemodtageren, enten som individuel støtte eller i henhold til en støtteordning. Enhver foranstaltning, der træffes af EFTA-Tilsynsmyndigheden eller af EFTA-staten efter opfordring fra EFTA-Tilsynsmyndigheden angående den ulovlige støtte, afbryder denne frist. Efter enhver afbrydelse løber en ny forældelsesfrist. Forældelse suspenderes, så længe en sag om EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning verserer for EFTA-Domstolen.

3. Enhver støtte, for hvilken forældelsesfristen er udløbet, anses for at være eksisterende støtte.«

Den første anmodning om oplysninger, der vedrørte spørgsmålet om den potentielle støtteforanstaltning i form af udlejningsaftalen, blev sendt den 28. marts 2007. Tilsynsmyndigheden er af den opfattelse, at den tiårige forældelsesfrist var udløbet på denne dato, da den kontrakt, der havde bindende virkning for parterne, var blevet indgået den 27. juni 1996. Det ville derfor ikke være muligt at inddrive en eventuel støtte. Desuden var selve udlejningsaftalen også allerede udløbet på denne dato, eftersom LILAS ikke udnyttede muligheden for at forny aftalen i endnu ti år. Udlejningsaftalen ophørte derfor med at eksistere den 30. juni 2006, og der er ikke skabt yderligere virkninger som følge af denne aftale.

I den situation vil en beslutning fra EFTA-Tilsynsmyndigheden om den omhandlede foranstaltnings karakter af støtte og om dens eventuelle forenelighed med EØS-aftalen ikke få praktiske følger ([13]).

2. *SALGET AF LISTA LUFTBASE*

2.1 FOREKOMST AF STATSSTØTTE

Artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen har følgende ordlyd:

»Bortset fra de i denne aftale hjemlede undtagelser er støtte, som ydes af EF-medlemsstater, EFTA-stater eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med denne aftale i det omfang, den påvirker samhandelen mellem de kontraherende parter.«

Retningslinjerne for statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger giver yderligere oplysninger om, hvordan Tilsynsmyndigheden fortolker og anvender bestemmelserne i EØS-aftalen om statsstøtte, når der er tale om at vurdere offentlige myndigheders salg af jord og bygninger. I afsnit 2.1 beskrives salg ved betingelsesløst udbud, mens afsnit 2.2 beskriver salg uden betingelsesløst udbud (vurdering ved uafhængig sagkyndig). Disse to procedurer giver EFTA-staterne mulighed for at behandle sager vedrørende salg af jord og bygninger på en måde, som udelukker statsstøtte.

2.2 FOREKOMST AF STATSMIDLER

Støtten skal være ydet af staten eller af statsmidler. Da NDEA er et statsligt organ, er dets midler statsmidler.

Salg af jord og bygninger ejet af det offentlige under markedsværdien indebærer, at der er tale om statsmidler. I retningslinjerne for statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger er der imidlertid fastsat to tilfælde, hvor den pris, der er betalt for ejendommen, vil blive anset for at svare til en rimelig markedsværdi, hvis de gældende betingelser opfyldes, hvorved det udelukkes, at der er tale om statsmidler.

Som bemærket ovenfor skal der sondres mellem to situationer, dvs. tilfælde, hvor salget har fundet sted ved betingelsesløst udbud (se nr. i) nedenfor), og tilfælde, hvor salget har fundet sted med henvisning til værdiansættelser udført af uafhængige sagkyndige (se nr. ii) nedenfor).

i) **Salg ved betingelsesløst udbud**

De norske myndigheder har anført, at »processen begyndte som et betingelsesløst udbud med hensyn til salget af dele af luftbasen. Annoncer med en oversigt over mulige anvendelser af luftbasen blev offentliggjort i forskellige aviser, f.eks. Farsund avis, Fedrelandsvennen og Stavanger Aftenblad, i 2000«.

Hverken annoncerne eller den såkaldte »Lista-konference« førte til et salg. Processen omfattede ikke et salg af luftbasen *en bloc*. Dette bekræftes af rapporten fra rigsrevisionen, hvori det konkluderedes, at der hverken var foretaget en vurdering af hele ejendommen eller en offentliggørelse af det påtænkte salg inden indledningen af forhandlinger med Lista Flypark AS i marts 2002. Tilsynsmyndigheden er derfor af den opfattelse, at der ikke var tale om betingelsesløst udbud i forbindelse med salget af luftbasen *en bloc*, og at det derfor ikke er muligt at udelukke statsstøtte på dette grundlag, i henhold til afsnit 2.1 i statsstøtteretningslinjerne for statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger.

ii) **Salg uden betingelsesløst udbud (vurdering ved sagkyndig)**

I afsnit 2.2 i retningslinjerne for statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger vedrørende salg uden betingelsesløst udbud hedder det: »Hvis en offentlig myndighed ikke ønsker at anvende den procedure, der er beskrevet under afsnit 2.1, skal der udføres en uafhængig

([13]) Jf. analogt Kommissionens beslutning af 25.9.2007 om Spaniens foranstaltning C-47/2003 til fordel for Izar, endnu ikke offentliggjort, og Kommissionens beslutning af 2006/238/EF af 9.11.2005 om Frankrigs foranstaltning til fordel for Mines de potasse d'Alsace (EUT L 86 af 24.3.2006, s. 20).

vurdering af en eller flere vurderingssagkyndige, **før der indledes forhandlinger om salg**, for at fastlægge en markedsværdi på grundlag af almindeligt accepterede markedsindikatorer og vurderingsstandarder. Den således fastlagte markedspris er **den laveste købspris, der kan aftales, uden at der foreligger statsstøtte**«. (fremhævelse tilføjet)

De norske myndigheder har oplyst, at NDEA bestilte to værdiansættelser fra ejendomsvaluarerne OPAK og Verditakst AS. Disse blev udført i henholdsvis maj og juni 2002. Selv om det fremgår, at der allerede blev indledt forhandlinger i marts 2002, er der intet, der tyder på, at der blev indgået en aftale om prisen, inden begge rapporters konklusioner blev kendt. I begge rapporter blev der anslået en markedsværdi for ejendommen uden hensyntagen til forpligtelser vedrørende brandsikkerhedsstandarder, tekniske eller infrastrukturmæssige forbedringer eller udlejningsaftalen.

Den pris, som køberen betalte, blev fastsat på grundlag af vurderingsrapporten fra Verditakst, dvs. 11 000 000 NOK.

OPAK havde imidlertid konkluderet, at ejendommens værdi på salgsdatoen var 32 000 000 NOK, og at den salgspris, der var anført i udlejningsaftalen, var 25 000 000 NOK for hele lufthavnen.

I betragtning af denne forskel mellem vurderingerne indledte Tilsynsmyndigheden en formel undersøgelse og udpegede en uafhængig ekspert, Geir Saastad, som fik i kommissorium at:

— sammenligne alle værdiansættelser, som Tilsynsmyndigheden havde fået forelagt

— fastsætte i) luftbasens markedsværdi og ii) værdien af forpligtelserne vedrørende jorden og bygningerne.

Eksperten vurderede endvidere, om statens adfærd ved salget af denne ejendom var i overensstemmelse med adfærden for en privat investor på markedsvilkår, eller om en privat investor tværtimod havde handlet anderledes. I denne forbindelse tog eksperten hensyn til ejendommens særlige karakter og de vanskeligheder, som de norske myndigheder angiveligt stod over for som følge af den eksisterende udlejningsaftale, der var indgået med LILAS, og sidstnævntes mulighed for at købe ejendommen ved udgangen af en tiårig periode.

Eksperten vurderede de metoder, der var anvendt i de to eksisterende vurderinger, og konkluderede, at selv om de lave udlejningspriser, der anvendes i rapporten fra OPAK formentlig afspejler de faktisk gældende priser, tages der i rapporten ikke højde for, at en del af ejendommen udlejes til LILAS til en fast pris (10 000 NOK pr. år), hvilket er betydeligt mindre end det, der blev anset for at være en markedsleje. Godtgørelsen for ledige lejemål og vedligeholdelse syntes også at være »alt for lav«. I denne henseende anførte eksperten, at omkostningerne i forbindelse med en årlig ledighedsprocent på 20 % ikke ville være urimeligt høje i betragtning af ejendommens karakter. Hertil kom ifølge eksperten desuden betydelige drifts- og vedligeholdelsesomkostninger. Sammen ville disse udgifter nedsætte værdien af likviditeten fra 26 mio. NOK (som skønnet af OPAK) til 10 mio. NOK. Endelig burde værdien af selve jorden have været trukket fra for at tage højde for vanskeligheden ved at sælge parceller på stedet. Eksperten bemærkede også i forbindelse med sine bemærkninger til rapporten fra OPAK, at den salgspris på 25 000 000 NOK, der var anført i udlejningsaftalen, var fuldstændig hypotetisk.

I rapporten fra Verditakst blev der heller ikke taget højde for, at en del af ejendommen udlejes til LILAS til en sats, der repræsenterer en betydelig indtægtsreduktion i forhold til den antagelse, at ejendommen skulle udlejes til markedsprisen. De anvendte markedspriser svarer imidlertid til det, som eksperten selv havde antaget (se afsnit 4 i rapporten). Desuden bemærker eksperten, at Verditakst havde anvendt tal for drifts- og vedligeholdelsesomkostninger, som svarer til de standardværdier, der anvendes af branchen. Endelig bemærker han, at vurderingen af værdien af selve jorden er mere forsigtig end vurderingen fra OPAK, og giver udtryk for den opfattelse, at denne synes mere passende end en højere vurdering.

Ved en sammenligning mellem de to rapporter konkluderede eksperten: »Den væsentligste forskel mellem vurderingerne ligger i beregningen af drifts- og vedligeholdelsesomkostninger. Verditaksts vurdering afspejler de standardtal, der anvendes af ejendomsbranchen, mens dette ikke er tilfældet med hensyn til OPAK's vurdering.«

Eksperten konkluderede, at: »de salgspriser, der er anvendt i forbindelse med transaktionen i 2002, syntes at svare til den anslåede markedsværdi. Lista luftbase blev solgt på et tidspunkt, hvor der var **begrænset interesse for denne type ejendom. Ejendomsmarkedet og de finansielle markeder var i nedgang samtidig med, at ejendommen kun kan karakteriseres som kompliceret og afsidesliggende**. De kriterier, som Verditakst havde anvendt i vurderingen, var mere korrekte end dem, der var anvendt i OPAK's vurdering. Den væsentligste indvending mod OPAK's vurdering er, at der ikke blev anvendt normale driftsomkostninger ved beregningen af ejendommens værdi. **Kompensationen for de forpligtelser, der var overdraget fra NDEA til Lista Flypark AS i forbindelse med salget, synes ikke urimeligt høje i betragtning af antallet af bygninger på stedet og størrelsen af det pågældende areal**«. (fremhævelse tilføjet)

Eksperten understregede, at enhver vurdering af et område som Lista luftbase vil være forbundet med **betydelig usikkerhed**. Dette kan forklares ved følgende faktorer:

— Området er afsidesliggende i forhold til bebyggede områder med et målbart ejendomsmarked. Dette påvirker ikke kun jordpriserne, men også udlejningspriserne.

— Området består af en luftbase, hvor der tidligere blev gennemført militære aktiviteter. Der findes kun få eller ingen sammenlignelige referenceejendomme.

— Jorden og bygningerne trænger stærkt til reparation og vedligeholdelse.

På baggrund af den uafhængige eksperts rapport mener Tilsynsmyndigheden, at luftbasen blev solgt til markedsværdien.

Først og fremmest svarede den faktiske salgspris til vurderingen af markedsværdien i rapporten fra Verditakst. Den omstændighed, at OPAK's vurdering af markedsværdien var betydeligt højere, giver ikke som sådan grundlag for at fastslå, at der var tale om statsstøtte ([14]).

Den ekspert, som Tilsynsmyndigheden har udpeget, peger således som nævnt på flere faktorer, der viser, at OPAK's vurdering af markedsværdien var for høj, og at de kriterier, som Verditakst havde anvendt, var mere korrekte end de af OPAK anvendte kriterier. Tilsynsmyndigheden er enig i den opfattelse, at ejendomsmarkedet i Lista er atypisk og vanskeligt at vurdere, og, som bemærket af Saastad, at enhver vurdering af et område som Lista luftbase vil være forbundet med betydelig usikkerhed. Forskellene i de to vurderinger, der blev foretaget i 2002, syntes således at støtte usikkerheden i forbindelse med markedet der. Det er også korrekt, at NDEA ikke kun ikke var i stand til at sælge parceller, Lista Flypark AS har også, efter at virksomheden købte ejendommen i 2002, haft begrænset succes med at sælge parceller til nye virksomheder. Luftbasens lave markedsværdi bekræftes endvidere af varigheden af og vanskelighederne i forbindelse med selve salgsprocessen, som varede fra 1997 til 2002.

Det sidste element i den betalte pris er den værdi, der blev tillagt visse omkostninger, som blev trukket fra ejendommens værdi for at nå frem til den endelige pris. Afsnit 2.2 i retningslinjerne for statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger fastsætter følgende: »Særlige forpligtelser, som er i offentlighedens interesse, og som er knyttet til jorden og bygningerne og ikke til køberen eller hans økonomiske aktiviteter, kan pålægges ved salget«. Den økonomiske ulempe som følge af sådanne forpligtelser kan eventuelt modregnes i købsprisen.

Med hensyn til disse forpligtelser bemærker eksperten, at beløbene ikke er urimeligt høje i betragtning af det område, som de vedrører, og at det ikke er usædvanligt, at værdien af disse forpligtelser overstiger selve ejendommens værdi. Selv om proceduren for overførsel af midler kan betegnes som »højst usædvanlig«, mener Tilsynsmyndigheden ikke, at dette påvirker vurderingen af selve forpligtelsernes værdi.

På grundlag af det anførte og sammen med den omstændighed, at det vil være vanskeligt at sælge en ejendom, der er tynget af forkøbsrettigheder, er Tilsynsmyndigheden af den opfattelse, at det med hensyn til salget af luftbasen ikke er dokumenteret, at der var tale om statsmidler, og at der forelå statsstøtte.

3. *KONKLUSION*

På grundlag af den foregående vurdering mener Tilsynsmyndigheden ikke, at salget af Lista luftbase udgør statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Proceduren, der blev iværksat i henhold til artikel 4, stk. 4, sammenholdt med artikel 13, i del II af protokol nr. 3 vedrørende udlejningen af Lista luftbase, henlægges hermed.

Artikel 2

EFTA-Tilsynsmyndigheden mener ikke, at salget af Lista luftbase udgjorde statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Norge.

Artikel 4

Kun den engelske udgave er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. marts 2009.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Per SANDERUD	Kurt JÄGER
Formand	*Medlem af Kollegiet*

([14]) Jf. analogt forenede sager T-127/99, T-129/99 og T-148/99, Diputación Foral de Álava, Sml. 2002 II. s. 1275, præmis 85.

★ **Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 117/2010 af 10. november 2010 om ændring af bilag II (Tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen** 74

★ **Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 118/2010 af 10. november 2010 om ændring af bilag II (Tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen** 75

★ **Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 119/2010 af 10. november 2010 om ændring af bilag II (Tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen** 76

★ **Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 120/2010 af 10. november 2010 om ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen** 77

★ **Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 121/2010 af 10. november 2010 om ændring af bilag XIII (Transport) til EØS-aftalen** 79

★ **Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 122/2010 af 10. november 2010 om ændring af bilag XIII (Transport) til EØS-aftalen** 80

★ **Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 123/2010 af 10. november 2010 om ændring af bilag XIII (Transport) til EØS-aftalen** 81

★ **Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 124/2010 af 10. november 2010 om ændring af bilag XX (Miljø) til EØS-aftalen** 82

★ **Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 125/2010 af 10. november 2010 om ændring af bilag XX (Miljø) til EØS-aftalen** 83

★ **Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 126/2010 af 10. november 2010 om ændring af bilag XX (Miljø) til EØS-aftalen** 84

★ **Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 127/2010 af 10. november 2010 om ændring af bilag XXII (Selskabsret) til EØS-aftalen** 85

IV *Retsakter vedtaget inden den 1. december 2009 i henhold til EF-traktaten, EU-traktaten og Euratomtraktaten*

★ **EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 167/09/KOL af 27. marts 2009 om udlejning og salg af Lista luftbase (Norge)** 86

DA

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C … A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: http://europa.eu

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA